



Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM



Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ πωρόδια

Τῶν παλαιότων

Γεωργικῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Georgica, Ri-
colica, & Gnomica poemata quae su-
per sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theobriticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

Apud. Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter
ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant:
quadam etiam quae in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Isaaci Hortiboni Lectiorum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
ἱστῶν

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libros?*



OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.



RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amēnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
nè fuit ea mihi iam dudum in-
promo vendis (quoad petui (li-
terarū studiis voluntas, vt quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superesset, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniore origini, vt Plato monet in Phile-
bo, minus attractarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& alijs cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus au-
tis ab Homero poetarum principe cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascreum illi opo-
seor, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliōsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes, quarum primam Hesio-

operibus τῶν ποιητῶν οἷς: secundam Theocrito, ac
reliquis Εἰδύλλιο γράφει: tertiam ipsi Theo-
gnidi ceterisque Γνωμολόγῳ hac exiguitate dedi-
mus, ut in vnum volumen coire omnes possint,
quorum seriem subiecta huic Epistola fabula de-
monstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum. ipsa re cognoscent candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periunc-
dam horum Poetarum lectionem remorer, aut ve-
recundia terminos nimia commendatione transi-
iam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inuilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus & regione coniuncta
detur: tum etiam breuibus et annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcæ atque
Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū
consulit C. Aubertius Truincutianus, præsertim in
iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur, quæ præter-
quam quòd sunt ἀνίγγρα ἀρbitratu veteris Au-
toris efficta corruptissima erant: Ioanne Pediasie-
mus Theocriti Σύγγραφα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bi: τὸ δὲ τῶν Θεοκρίτου σύγγραφο ἀνίγγρα πρὸς ὁμοίαν
διὰ τὴν πλὴν τῶν περὶ τὴν ψῆφον πύκνωσιν καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
βύζας τῶν μνημονῶν διεστῶν ἰσοβύζαν ἔχειν καὶ τὸ ἐν ἑπεί-
τῃ συντάξεως καὶ ταῦτα μὴ καὶ πλεονάζειν τῶν περὶ τὴν συντάξιν
ἀλλὰ καὶ ἐκφυλεῖν, πρὸς τὸ ἐμπεδῶσαι ἀσφαλεῶς. Quæ
antè præfatio æquius de Ono, Alis, ac Scerri, et
igmaticeis

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmix commentis prædici, vſurparia
que merito poſſent. Hæc verò breuibꝯ idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant ſtudioſi adole-
ſcentes, per exiguos quidem dari hos libellos, ſed
refert oſ tanta Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum ſententiarumque gravitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non ſolùm ope-
rarum & operis difficultate ſuperent, verùm etiam
utilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batiffimis) coniunctam
habent,

35

POETARVM QVITRI-
bus diſtinctis libris, vno tamen index
comprehenduntur, ca-
talogus.

GEORGICA
HESIODI ASCRIBITUR
OPERA & DIES.

Apud veteres ediſcebant pueri Heſiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipſius carminatan-
quam oracula & ælium quædam commu-
ni ſermone vſuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.]

Dionyſius Longinus Rhetor, in libro de ſtyle,
quem hoc ipſo anno edidimus, videtur am-
bigere an Aſpis ſit Heſiodi genuinum opus.

19

IOECONOMIA.

Annotationes in *Epya* in *Hymene*, Phillippo Met.
petissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONTIA eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiarie descriptio, nobis à
D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis
adfert.

II

BYCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-
ga*, i. principio ob oculos posuit,

Tigre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vviansemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIA RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRI M.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aube-
rius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mæcherli-
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versu-
bus à Fed. Jamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vtriusq.
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus fe-
lectis E. Vineti, I. Hetelij & Schegkij, aliorumq.
Incubrationibus expolita.

PHO
PITH
Amerp
SOLO
TIRT
SIMO
RHIO
NAV
PAN
ORPI
MIM
LIN
CAL
EVEN
ERA
MEN
POSI
MET
TIM
mult
la no
quar
then
de P
Basi
HO
tur
SE
alio
mod
app
ADD
gum
gme
strat
Frucro

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententia quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANYASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENTARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQVI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RV M Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quemadmo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiae partis
 appposito constabit.

ADDA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.



Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM



Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.



1

ΓΕΟΥΓΙΚΑ.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΔΣ

κεχίς Εργα καὶ Ημέραι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΘΙΟΓΟΝΙΑ

*Hesiodi Ascræi Poetæ ut vetustissimi, ita puris-
simi, opera quæ supersunt omnia: Latina ver-
sione & brevibus annotationibus iisquæ sel-
etis. exposita.*



A

Pag. 1

ara

prio

den

tem

pag

Pob

dic

me

Vin

seri

den

Brini

nan

non

aga

cie

ren

lia

ria

via

ra

ha

70 12

M

se

A N N O T A T I O N E S I N
Opera Hesiodi ex doctiss. virorum
scriptis collectae.



Pag. 1. Η ΣΙΟ Δ ΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi
acate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non cōsentitur uter natus
prior: dub. u. n. tamen non est quin aliquo tempore co-
dcu. vixerint. Α Σ Κ Ρ Α Ι ΟΥ.) Sacerdos fuit
templi Musarum in Helicone monte Boeotiae. in Ascræ
pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hūc
Poetam ē tot Georgicorum scriptoribus imitatus est;
dixit, Ascræūq. cano Romanā per oppida car-
men. ΕΡΑ ΝΥ ΗΜΕΡΑ. Non dubium est quin idem
Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expres-
serit hoc versu, Quid faciat letas segetes? quo fi-
dere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturam esse artem qua
non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agatur. Per Dies autem innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam a-
lia atque alia praecepta de moribus tradit, ad iusti-
tiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & igna-
viam vitandam. In secundo autem artem agricul-
turae tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium
habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Ν Ε ΜΟΘΟΥ. Duplicem invocationē ponit prior haec, ad
Musas, posterior (N. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Per-
se fratre docendo sit auxiliator.

ANNO T. I N

¶ 3. Οἱ τὶ δ' αἶ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in οἱ potest intelligi ἑῶν, more Attico, ut sit δὲ οἱ ἑῶν, quomodo, cui: quod nonnulli interrogant, alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commodè exponunt, δὲ οἱ, vel καὶ οἱ αἶα, secundum quem Iouem gubernatur homine. πατὴρ & πατὴρ differunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim πατὴρ, de quo magna fama est: πατὴρ autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

¶ 5. Πῆα μὲν.) Contractio est in voce πῆα. ut Iliad p. Virgii. quoque dixit aluaria pro aluaria. Aesopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ μὲν ὑψιλά τε περὶ τοῖς, τὰ δὲ περὶ τὰ ὑψι.

¶ 6. Κλῦσι.) Inuocatio ad Iouem. Δίμυστα vocat precepta de moribus.

¶ 11. Οὐκ ἀγα.) Duplicem narrat contentionem augendam vel familiarem, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus, cumulantur opes: alteram dignam laude.

¶ 15. Οὐκ ἐπὶ τῷ γὰρ πλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expeendis ea quae falsò boni speciem praeseferunt: idque natura quodam fato. ¶ 20. ἀπαισάμενος, inertem, qui manus nulli operi admouet. μάλα μὲν enim & manum & ipsum opus significat.

¶ 24. ἀγαθὸν. Probat artificum inter se emulationes, Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutari cum Poeta nostra attribuit.

Pag. 3. ¶ 3. Ω Πίπον.) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accommodat: eumque dehortatur à contentionibus ferētibz, quia infelicitè circa eas versatur qui singulis temporibus sui prouident,

non adfuerint. καὶ ὁ ἄνθρωπος, opitherhon aptissimum in-
honeste concionis, quia malis gaudeat, vel quod mali
ea gaudeant. N. 6. Ὀπῆ) absque aspiratione pro φεγ-
νῆς alij legunt ὀπῆ, tempus. N. 9. Τὸ δὲ κενότατον.)
Concessio ironica: Quando dicatus es, & abundas tam
re familiari, nec animus à male reuocari potest, age per
me lēcebit litiges quādiu voles. N. 14. Ἀππάζων.)
Βασίλειος vocat praefectos singularum urbium, quem-
admodum & Homerus.

N. 16. Νάπιος) Mediocritatem cōmendat, & redarguit
iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditati-
bus, & à vita fragilitate digrediuntur ad πλεονεξίαν
iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
utilitatem iustitiae longè potiorem quàm iniustitiae &
πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo
per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est
iustum, & honestius atque utilius πάντων, i. toto, quo
& sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in
statib. civilibus amplectenda.

N. 18. Κρύψαντες τὸ ἔχοντες pro τὸ ἔκρυψαν, occuluerunt.
Causam huius ignorantiae ostendit esse voluntatē Dei,
qui voluerit abscondi ab intelligentia communi ho-
minum hanc faciliorem vitæ rationem.

N. 19. Παιδῖος) illius primæ & melioris vitæ rationem
commendat, ita ut ostendat in ea seruata posse facile
quemque non admodum industriam vel vnius diei la-
bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

N. 21. πηδαλίου) Quidam non pro navis gubernaculo, sed
pro stiua, struamq. pro aratro accipiunt. Solent autem
rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia col-
locare, ut fumus ea corroboret & indurcet.

N. 23. Ἀλλὰ Ζῆς) Longam fabulam recenset de Pando-
ra, qua docet Iouem iratum abdidisse ignem, i. verita-
tem, qua penitus abstrusa est in natura. Sed etiam Pro-

metheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit
Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quae multis rebus
opus habet, augētque quotidie sumptus, & quāvis mul-
tis modis abblādiuntur, malorum tamen omnium mor-
borūque causa est. Prometheus autem, i. sapiens ali-
quis monitor, vel astro, verat recipere voluptatem: at
Epimetheus, i. sensus, non osculans rationi, noxiam vo-
luptatem incautus recipit, sed serō recipisse pœnitet.
Nonnulli paulō aliter exponunt, ut mox patebit. Neg-
quid dicitur q. d. ego p. d. ad hoc prospiciens, solers, industrius
coque ne ine, ecun. n. quosāam intelligitur vis hu-
manā in eny.

v. 26. Κρύψας.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio
ferē omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim
solers. & s. vi simplicius vincerent homines.

v. 28. Εὐχομένη.) Ignem ferulis optimē seruari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. v. 31. Ναιπερ.) Est qua-
dam reputatio approbatio. Pulchre hic notatur inge-
niosam studium, & inconsiderata in successu suā in
conātum laetitia. v. 34. ἐοικέναι.) Ea ferē st
humanarum rerum conditio, ut illa ipse cupiditates
quae omnia generis mala secum trahant, nos dele-
tent.

v. 36. Ηφαίστος.) Reconsens iam quomodo Pandora con-
diā sit. M. Garbicius sensum huius fabula sic expli-
cat: Hominem prius habuisse sin. eriozem & puriozem
naturam, simplicitatem, q. vixisset. Postquam verō lascivia
mentis ipsius contra voluntatem Dōi s. sibi vendicavit
ingeny & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & neg. in corpo-
ream, & illam quidem excellentem virutibus cate-
stibus, sed quibus corporea fece. contaminatis, mens hu-
mana & ipsa ex consortio contaminata, varre abusa-
tur ad lasciviam & luxuriam varium artium &
intenti. nun. & hoc sub spe & specie boni, & vice me-
horū. s. d. quam om. t. m. indu. riam suam posterorē co-

consideratione, & euentu stultorum magistro, experiantur contrariam esse suis effectibus solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poetam, his significare non unum esse genus voluptatum.

Pag. 5. *ἡ δὲ καὶ τῶν*) Indefinitam cupiditatem superandi alios; vel (secundum quosdam) desiderium vehementem, ut vehementer ametur *ἡ δὲ καὶ τῶν*, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque erodunt & absumunt membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. *ἡ 7. Ἐν δὲ δὲ*) Impudentiam intelligit, quæ virique interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores, & *ἡ δὲ καὶ τῶν* varijs artibus & dolis lucrum captare.

ἡ 12. Ζῆλος) Hoc vo est de bellicis donis intelligi.

ἡ 13. Ἀμψι) Περὶ δὲ dea eloquentia est.

ἡ 14. Πανδώρα) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis donibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio & cura. *ἡ δὲ καὶ τῶν* intelligit solertes, qui discunt à similitudinis rectitudine: & qui curiosi sunt.

ἡ 15. Ἐμψυδῶς) Mititur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceptis, non obsequitur per unquam parti superiori meliori quæ mentis & rationis, quæ est *ἡ δὲ καὶ τῶν* animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, serò recepisse pœnitet. Rectè ergo Horatius, --nocet. empta dolore voluptas.

ἡ 16. Νόστος ἀτρεπὲς) Hæc duo particulae in annis idem

Benotant, intendunt tamen hic significationem.

¶ 33. Αἰῶν.) ἡ αἰὼν hic pro malo externo accipitur.

¶ 34. Αἰὼν.) Proverb. γυναικὶ ὄρεῖ. Ma-
lier, id est, appetitiva & feminea affectio, & publice
indulgentia ἡ γυναικὶ, iuxta & ἡ γυναικὶ, atque cup-
pētus, una e laxatur disciplina seuerior. Hinc de in-
de sublata disciplina tanquam operculo Pandorae, i. e. r-
poris & animi humani, statim quasi ex antro Aoli
venit & impetus affectum, Quā data porta ruunt, &
terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt
& nihil non moluntur. Quod tamen spes remansit, si-
gnificat neminem tam desperatis rebus esse quin ali-
quā spem speret. Ovid. Vivere spe vidi qui meritu-
sus erat.

¶ 7. 2. ἀγέδω γὰρ.) Ratio solius Spei in pyxide
relicta. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affe-
ctus homines inter tot arumnas sustentantur & alim-
tur, & sine cuius condimento omnia non solum, fatua,
sed etiam si anxia sunt.

¶ 10. Εἰς τὴν αἰὼν.) Quinque aetates iam fingit: quo
commento significat naturam & mores subinde de-
riorer fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptio-
nem aetatum omnes ferē Latini Poetae imitati sunt, ὡς
ἀποφωτισμὸς, significat expositionem ordine factam &
integrā, neque tamen prolixam.

¶ 13. Χρυσόν.) Aureum (ut inquit Plato) propter pra-
stantiam naturae, morum & vitae. ¶ 16. ὡς.) Co-
gnouerit fortasse Poeta aliquid de vita primorum pa-
rentum in paradiso: & ideo respiciens eō, hac dicit.

¶ 19. Ἐν δὲ τῇ ἱερῇ, ἱερῇ, sacris epulu. ¶ 25. ἀγέδω
hic) haec omnia non multum discrepant ab iis quae sa-
cra scriptura tradidit de bonis Angelis.

¶ 30. Ἀργύρεον.) Alterum seculum describit per suas
circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius
priore fuisse ostendit, quo argenteum est vilius auro.

¶ 31. Ἐν δὲ τῇ ἱερῇ, vocat mediam aetatem, quae Graeci dicunt.

un' dicitur.

Pag. 9. **¶** 5. Ζῆς Κερίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum ut non cōuerteretur qui dē in diuinos spiritus, ut illi priores, sed iam esset beati, & sub terra degeret.

¶ 10. Ζῆς δὲ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Marium: forlasse Gigantes intelligit. **¶** 12. ἐν μέλει.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

¶ 13. οὐκ ἐπὶ σίτῳ.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes lanarunt, & carne vesci ceperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

¶ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautae vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communem hominum naturam praestarent: & semidei, vel quod aeternitatem parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute diuina praediti essent.

¶ 29. ἐν Πάριον.) Ad differentiam Thebarū Aegyptiarū quae dicebantur ἐν γαίῳ πύλοι, & illarum quae dicebantur ἐν Πάριον, a mōte sub quo sitae sunt in Libia.

¶ 30. μὴ λῶν.) id est, propter regnum ac potentiam nāp prisci reges pecoribus diuitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decedentes ambo mutis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. **¶** 1. Εὐμαχίῳ.) De fortunatis infelix vide Plin. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odys. 8.

¶ 4. Μικέρ.) Descriptio postrema & ferrea aetatis, quae moribus est pessima, impus & deprauatissima, vitaeque cuius calamitosissima. vox ἀφελῶν usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur de verbo, tribus personis. **¶** 13. Οὐδὲ ξείνος.) Eleganter hunc locum expressit, Ouid. nec hospes ab hoste tuus, Non socer à genero, fratrum quoque

- gratia rara est. v. 17. *Ἰδοὶ ὅτι*) ὅτι Poeta usur-
pant pro intuitu, & precipue Dei & hominum in im-
perio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina: ex
hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt
proi rui, quia nulla reue e i: nec ex a Deum, nec pa-
rentes pradi i sint. v. 18. *Ἐργάστου*) Athenis capi-
tale fuit *Ἰπὲρ ἡμέραν* non persolvere parentibus.
- v. 19. *Χειροδίκου*] i. violenti, quibus ius est in mani-
bus, qui neque ius neque leges norunt. v. 21. *ὕβρις*]
pro *ὕβρις* lū. substant. pro ad eēt. ut Latinus scelus
pro selesso.
- v. 25. *Ζῆλος*] Iam redit ad primā propositionem de li-
tibus. Posteaquam verō praeclarè affectum inuidiae ei i-
theis suis descripsit, fugit Pudorem & Nemefim deas,
reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri amplius
à turpitudine, neque improbos metu vindictae. Nemesis
enim hīc significat iustitiam quae ultiscitur malefacta
flagi i forum. Locus hic verē ph. os phicus etiam à Pla-
tone in Protagora tractatus fuit.
- v. 31. *Νῦν δὲ αἴρον*] Narrat apologum quo norat poten-
tiorum mo. e: aduersus inferiores. αἴρον fabulam eius-
modi significat quae figuratè & recte contineat admoni-
tionem seriam & grauem, & ex usu vitae peritam.
- v. 33. *ἀνδύνα*] per Lusciniam intelligit doctos homines
& sapientes, vocat hanc auculam *περικλότης* 1991, pro-
pter soni & vocis varietatem.
- Pag. 13. v. 2. *Δαίμωνιν, τῆ δὲ εἰς*] Tyrannica vox pla-
nè proverbialis, de alterius vita pro libidine statuensis.
- v. 4. *Ἀφρον*] Epiphonema seu ὀνημῶδες huius fabulae,
quod monet non esse reluctandum potentioribus.
- v. 1. *Ὁ Πέρων*] Primum praeceptum, quo fratrem ad ius-
titiam colendam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. ὕβρις opponit iustitiae, quia pro iniustitia uniuersa-
li hac vox usurpatur: quantum tamen saepius accipia-
tur pro insolentia quae comitatur diuitias.
- v. 12. *πυθών*] Proverbialis locutio, quae significat miser-

OPERA HES.

- animam esse prudentiam quæ ex n alis nostris perdisce-
tur. v. 13. Αὐτίκα.] Commemoratur in collatione iusti-
tia & iniustitia, ut hominibus metum incutiat ne cō-
tra iustitiam faciant. Per ὅραον intelligit omnem fidei
violationem: Per δῖνους καλοῖας, lites iniquas quæ
falsò intenduntur per calumnias & fraudes.
- v. 14. πόδες.] Iractus violētus, quo iustitia ducitur coa-
cta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.
- v. 15. Ἡ δ' ἐπιταγή] Subintelligendum fortass. καὶ ἡ δῖνα. i.
certus, conueniens, statuta, & alia quæ sunt in consuetu-
dine civili.
- v. 16. Οἱ δὲ δῖνοι] Eruditissime insignia iustitiæ præmia &
commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in
clypeo Achillis.
- v. 17. Πολλὰ κ' ἔστιν.) Hac sententia totidem ferè verbis est
in Ecclesiastice Sape vniceisa ciuitas mali viri pœ-
nam luit. ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata.
- Pag. 15. v. 2. Ἡ δ' ἐστὶν.] Hac & similia procul dubio ab
Hebræis ex doctrina Mosis & Prophetarum desumpta
sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes.
v. 9. καὶ ἐστὶν.) Enphasis huius vocis significat
eiusmodi odio inter se mutuò exasperandi homines, ut
potentior impotentiorē plane conterat, & ad nihilum
redigat. v. 21. Ταῦτα.] Princeps dei pratur ab iniu-
stia. 3 peculiaribus argumentis, quo, ut primum est.
- v. 24. Οἱ δ' αὖτε.] quæ sententia mirè conuenit cum i-
sta, Incidit in foueam quam fecit. Alium, v. 25.
& prudentia animaduersione diuina. Tertium. v. 27.
ab absurdo, & indignitate rei.
- v. 32. ὁ Πίπρον.] Denuò fratrem ad iniustitiam cōtendā
adhortatur, argumento sumpto à natura hominū.
- Pag. 17. v. 8. Τοὶ δ'.] In sequentibus Poeta laboris &
industriæ fructus, incommoda v. d. & opuscula
ignauia varijs argumentis declarat. v. 9. καὶ ἐστὶν.
τα,] hic pro malo in orno accipitur.
- v. 11. Τὰς δ'.] Argumentū à natura v. rru. Ita en m.

A N N O T. I N

laborē proportionat, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Hic locum imitatus est qui literam Pythagorae descripsit.

¶ 15. Οὐτος.) Tria hominum genere describit. Lilius in Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbū expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consuleat, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

¶ 26. καὶ ἐγὼ.) Κόρυς, a κρύω, abscondo, & ἐγὼ, cauda, quod a vulcum non exerant fieri, vel propter ignauiam, vel quia non habeant fucorum, enim alij aculos habent, alij non, ut Plato docet.

¶ 33. Εργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag. 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc nequiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest si ego ignauiam nostram prætexamus. Pudorem ergo inercium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

¶ 7. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera iniuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & per iniuriā direscere cupiunt.

¶ 12. πῶς γινώσκεις.) Malè partum, disperit & De malè quæsitis non gaudet tertius hæres.

¶ 13. Ἰούρ.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope priuare. Ius etiam hostij sacrosanctum habebatur: unde Iupiter Ἰεῖρος.

¶ 22. Καὶ δὲ θυῶν.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cū vinum effunditur. Tertius, suffurum facere. ¶ 30. Εἰ γὰρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & impronisis. ¶ 31. ἄλλωσιν, i. sine mora. Affines, autem cunctantius adsunt, & non

tam prompte. § 33. πικρὰ.) i. famam, honorem. § 35.

Εὐδοκ.) De gratitudine precipit in referendo benefici-
cio. μετὰ τοῦ διμερῆς accipere, vel muneris.

Pag. 21. § 13. αἰδῶνα λιμὸν.) sic vocat famem ab effe-
ctu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

§ 18. Ἀρχορῶς.) Extrema liberalitatis fugienda monet,
ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in sum-
mo tenuius est, quod sit proximum aerian imo feculen-
tum est: in medio autem purum. Ergo in medio proba-
tur parsimonia. § 19. Πρῶτον.) Proverbum in eos qui
omissis demum occasione us incipiunt sapere.

§ 21. Καὶ τῷ.) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut e-
tiam cum fratre locans testes adhibeas. Vel secundum
quosdam, et etiam cum fratre caute agas, fide quadā
interposita, non aperte quidem, sed quasi per vocum, sine
offensione fieri, & aliqua diffidentia tua indicatio-
ne. § 23. μισοῖς δόξ.) De meretrice intelligit, quae im-
modica elegantiae cultus sit dedita.

§ 31. Σοὶ δ'.) Conclusio generatis: vel παρρησιαῖα ad
doctrinam sequenti libri.

IN II. LIBRUM.

Pag. 23. § 1. Πλανήτων.) Hic secundus liber continet
praecepta de agricultura & administratione rei fami-
liaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum
Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam
pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autē
Pleiades, 7. stellae in tergo Tauri, Latini Vergilias vo-
cant. Syderum autem ortum & occasum tribus modis ad-
vertit agricola. Quod Soli orienti cooritur, coocidit-
que, ἀποπικρῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli oc-
cidenti, ἀποπικρῶς. Quod autem Solis aduentu, abi-
tūve occultatur aut emergit, ἀποπικρῶς. Quando igitur
Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit
mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem ma-
ne sub terram descendunt (quod fit mense Novembrio)
arationis tempus adesse dicit.

3. Αἱ δὲ) Occulantur 40. dies & noctes propter vi-
 cinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod
 est à Maio usque ad Iunium 4. Ἐπιλομενῶν] E-
 pith. anni, à πῖλον, i. existo: vel πολέω, uero: vel ἀ-
 δεῖν, i. μῶν. 7. ἀγρία.] Palustrem terram signifi-
 cat. 9. γυμνόν.] vult ut hos labores perficiat manu-
 re & ante fauicem hyemis, atque solite & festinan-
 ter, ad egestatem & eius molestias vitandas.
 21. ῥομός.) Alij fortasse melius ῥόμος legunt, id est, o-
 ratio vel series verborum ad persuadendum apposta:
 nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
 ligunt. 24. Ἐν τῷ.] famulā intelligit iure acqui-
 sitam. Aristoteles tamē initia Oeconomici sui ad uxore
 refert. 28. ἔντην] ab ἔν, i. postremus dies mēsis.
 Pag. 25. 3. Σείριος] Stella est in ore canis maioris,
 ad latit Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calo-
 re exieret & debilitet vires humanas.
 7. πλείον] Vbi sol accesserit Scorpionem, canicu a ma-
 ne aliquantisper ante solem, oris Heliaco, consurgit:
 orto autem sole statim labitur sub terram.
 11. Per ἄλμον ἡγεμόν τινα quidam intelligunt mortari-
 trum pedum, quo uere es usi sint pro mola.
 14. δὲ γὰρ δὴ] à δῶρον, i. palmu, quod manu-
 erum da-
 tio δῶρον appe'letur. id autem geritur per palmam ma-
 nus. 18. Ἀδλωαίος] Sic vocat Cererem quod p'se
 Atheniense, deoq̃ue omnes homines de frugibus docue-
 rit. 27. Ἀντὶ γυν.] aratrum quod habet dentale so-
 lidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit pla-
 ne elaboratum, sed usque ad dentale. 30. ἐν τὰς ἑκα-
 μόν.] octo morsum, à βλωμός, morsus, ita tamen ut
 unum frustrum habeat binos morsus. Sernum intelli-
 git robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisū
 absumat in cena: vel cui opus sit pane cuius quadran-
 tes octoni s bolis seu partibus constant.
 31. Ὅς κ'] Etatis quā in seruo requirit, rationes ad-
 dit admodū graues, sentitque multū firū esse in mēte.

- virate atatis. **¶ 34.** ὁμιωροειν,] q. superfeminatio,
 que usurpari solet cum prior semetis nō est rite peracta.
- ¶ 36.** Φαίξιδεω.] Tempus arandi indicat per clangorē
 gruum auolantium, idque [ut Poeta fingunt] in A-
 gyptum, ubi belligerantur cum Pygmaeis.
- ¶ 27.** **¶ 5.** Πνιδιον.] Occupatione negligentia & in-
 sciām rusticorum taxat, qui non considerant quibus
 opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respo-
 dat ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- ¶ 10.** Εὐτ' αἶ.] Docet diligentiam qua est adhibenda in
 aratione. Addit [**¶ 12.**] signa & circūstātiās, qualis
 terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non lutosā,
 & tamen madefacta. **¶ 14.** Βίαιε.) Modus & ratio
 arandi traditur. Pingue solum solet quater arari. Qui
 verò tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est
 profectio: secunda fit mense Iunio, qua est iteratio.
- ¶ 15.** Νειόν.] Concedendum est suum intervallum re-
 re, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum
 ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis annis ser-
 tur. νοῦπιζουον, id est, recens aratam, adhuc eleva-
 tam. **¶ 16.** ὀχεῖς ἀπὸ] pellens execrationem. Solent
 enim agricola maledicere quando fructus ex sententia
 non proveniunt. Ὀκλαῖτις οὖν, libros exhilarans, ut pe-
 te quibus suppediret copiosum victum.
- ¶ 19.** Ἀρχομυος.] Quomodo sit arandum ἐχέτλα, stina,
 quia αὐτὸς ἐχέται ὁ ἀργύριος, quod eam manu tenea
 arator. **¶ 21.** Εὐδρυον.) Hoc loco lignum est quod est
 proximū temoni. **¶ 27.** Εὐδ:] quia scilicet omnia
 sepositoria & vasa repleta sint. **¶ 28.** ἐρδρυον.] cū
 inquisitione & delectu capientem. **¶ 31.** Εἰ δὲ] Im-
 probat hic arationem dilatā ad solstitium hybernū.
- ¶ 32.** Ἡ μύρος] ob culmorum brevitatem scilicet & pau-
 citatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad
 declarandum tristem eventum tardae arationis.
- ¶ 35.** Ἀλλοτε.] Ἀδύποδες, & mitigatio praecepti de tar-

de avaritiâ, q̄ tēpestates varia sint. pro volūtate. Lom.
Pag. 29. n̄ 2. Hm̄os.) Pulchra Veru descriptio est.

n̄ 9. Παρ δ'.) Præteri interpretandum, non accede-
monet enim diligentem agricolam ne vel tempus hyber-
nam, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus
transigat, sed tūc etiam rem familiarem promovere
studeat. Per χαλκον. & σκον intelligit officinas ferra-
rias, in quas antiquitus in Grecia pauperiores & ocio-
si solebant convenire ad collocationes frivolas, sicut a-
pud Romanos in constrini. Tro ἐπ' δ' ἑα, ut constet
versus quidam legunt, ἐπ' δ' ἑα, neutro genere in lo-
cis calidis, ab ἑσέ. Aἰγῆς quondam dicebantur cō-
nenticula Philosophorum; deinde quia inter ipsos ple-
runque de rebus levisimis agi abatur, factum est ut
mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur
atque inde etiam ipse nuga Aἰγῆς dicta sunt.

n̄ 13. ἀπὸ δ'.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diu-
tina laborantibus pedes intumesce. Superiores autem
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc
alludit Poeta cum iuber cauere, ne pedem tumefactū
tenui manu demulcere oporteat. n̄ 14. Πολλὰ.) Ve-
rissimum est Columella dictum, Homines nihil agē-
do, malè agere discunt. n̄ 2. Μῦθα.) Hyemis tē-
pus, & mensem Borcali frigore gravissimum copiose
& eleganter describit. Αὐγαστῶν, mensis Ianuarius est.
Lenæa enim Bacchi ferie & Tychia sub id tempus age-
bantur, cum vini primitiæ libabant. Βούδεα. vo-
cat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipsos bo-
ves. n̄ 23. Ος τῆ.) Naturam vini, effectus Borea pro-
lixè declarat. n̄ 34. Ἐπαλὲς.) inclinatum, contra-
ctum vel properat in incessu, quamlibet aliqui tar-
dum. n̄ 36. Η τῆ δόμων.) Curam virginum in hone-
stioribus familijs exponit, quæ domi asservabantur, nec
in publicum prodibant.

Pag. 31 n̄ 4. ἵτ' αἰόσεις.) Polypi hæc natura est; teste
Plin. lib. 9. cap. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodas,

quo maxima hyemis seueritas notatur: & quia vehemē-
ter frigore laditur, atque plurimum in antro suo. Vocat
hanc speciem Polyporum αἰόσειον, quod cartilaginem
pro spina habeat. § 7. Αἰὼς ὄνι.) Sol cum cum esset
in Sagittario, diuini versatur arietis & hi pas, qui
sunt meridionales, quam apud Græcos. § 13. γλαφυ.)
pro γλαφυρὸν πεῖποδι βροτῶν, homini seni, ter id iam
pedi, nempe baculo, innitenti. Vide prouerb. Bæoticæ
enigmata. § 17. Χλαῖνα.) Ἰχθυὸν interior vestis
erat super quam utebantur p. l. 6.

§ 18. κρούει.) (pro κρούεισιν. § 21. ἰσχυρὸς οἶος.) quod
fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum pro-
sterneretur. § 25. Τετῆ.) ad pluuiam propulsandam,
ut αἰὲν sit ab αἰθέρι. Quare expungenda erit illa
interpretatio que habet αἰθέρω, reporem. § 29. Αἰὲρ
πυρρὸς.) Vapor ex terra manibus: & percussus & in
aquam resolutus, decidit: humectat autem aer sata &
arua.

Pag. 33. § 1. μῆς γὰρ.) Repetit admonitionem de vitan-
do hoc mense Ianuario: cuius difficultates hætenus des-
cripsit. § 3. Τῆρος.) Bobus dimidiam partem pabuli
detrahendam, viro verò aliquid addendum: in noctem
scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & lar-
gius quidem. § 4. Ὀφείν.) Sit vocant Poeta no-
ctem, πᾶσα τὸ δ' ὀφείν ἡμέρας ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ
Ὀφείν εἶναι τὸ σῶμα διὰ τῆς αἰαπαύσεως.

§ 10. Αρκεῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere
initio verni. § 13. Παιδίων.) Hirundinem intelligit
respicit aut ad fabulam de Progne & Philomela, Pan-
dionis filiabus. § 13. Ες φῶς.) Poeta videtur in ea o-
pinione esse ut pater hirundines hyeme latere quasi mor-
tuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in regiones
tepidiores. § 15. Αἰὼς ὄνι.) Messis tempus describit.
Per φηέειον intelligit testudinem, quod domum suam
circūferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod pro-
utendo Solis astrum solebat ascendere plāras & virgulta.

- ¶ 18. Θάλασσα.) Prohibet tempore messis somnum ad mul-
tam lucem protrahere.
- ¶ 33. Βίβλινος.) Biblinum vinum dicitur à Biblia re-
gione Iheracis, ubi nobilissima vina sunt.
- ¶ 36. αἷμα.) Vinum rubrum pinguis est, & magis a-
lit, tenuiusque est, & facilius penetrat.
- Tag. 35. §. 4. Τὸ εἶδος.) Græci nunquam merum
bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetu-
dinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque a-
que adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos,
duos aque. §. 6. Ὅτι αὖ.) Id incidit in mensem Au-
gustum. §. 8. Μέτρη.) Monet mensurandas esse fru-
ges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- ¶ 12. καὶ πρὸς τὸν αἶμα.) à seno factum videtur. Sunt, a,
caneas asperimus denubus, & omnium firmissime tenet
semel in fauces recepta.
- ¶ 13. ἀμείνωντος.) furem intelligit. §. 14. σὺρπον.)
Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quer-
cium, cum verò herbas, aliaque id genus quæ pecori-
bus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- ¶ 16. γυνή.) usitatum est Poetis vserpare hoc vo-
cabulum pro potentia, viribus, & robore.
- ¶ 17. Εὐτ' αὖ.) Tempus vindemiae describit.
- ¶ 20. Δείξαι.] Hoc intelligunt nonnulli quadam certi
vini præparatione, in qua rationem faciendi vuas pas-
sas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant
de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
timo. §. 26. Εἰ δὲ σ.) De navigatione præcepta qua-
dam subycit. Fuit enim illis familiare, denchere fru-
ges & merces. v. 34. Κεῖμαρ.) clauū significat quo
foramen in naui carina obstruitur, quo amoto naues
in sicum tracta aquam in sentina collectam emit-
tunt.
- Tag. 37. v. 5. Ὅς αὖ.) Exemplum patris sui proponit,
quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam
ex oculis conflantem, sed propter pauperiam.

v. 11.
v. 13.
v. 21
fin
cui
ali
ba
ob
He
pro
v. 35
tra
Pag.
val
au
v. 6.
sun
neu
ut
cup
gen
v. 31.
re
exp
est.
Pag.
in
v. 5.
hil
ma
v. 6.
cat
in
du
v. 7.
an

mul-
re-
is a-
rune
erit-
ic a-
hos,
Au-
fru-
t. a.
enēt
dr.)
er-
ori-
m.
uo-
exti
af-
ant
op-
ue-
m-
quo
ues
it -
it,
[m

v. 13. Nū' iā.] Mediocritatem suam esse dicit.

v. 13. Nū' ix.] Mediocritatem iuniorum esse dicit.

V. 21. Οὐτὶ γὰρ] Remouet à se reprehensionem ob impetritiam. Hic videmus σοφίζεσθαι primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, et radere aliquid eruditius præ alijs. V. 25. Ἀμφιδόμαρος] Amph. amastrex Eubœa in bello aduersus 13000 viros occisus fuit in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet jam Hæsiodum Homero posteriorem fere centis annis fuisse proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

V. 35. Ημερα.] Tempus navigationis commodissimum
tradit, astrum scilicet.

Pag. 39. v. 5. Et totis.] Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut proferum accidit, Deo ascribendum esse.

V. 6. *Supra* ³² *Supra* ³³ *Supra* ³⁴ *Supra* ³⁵ *Supra* ³⁶ *Supra* ³⁷ *Supra* ³⁸ *Supra* ³⁹ *Supra* ⁴⁰ *Supra* ⁴¹ *Supra* ⁴² *Supra* ⁴³ *Supra* ⁴⁴ *Supra* ⁴⁵ *Supra* ⁴⁶ *Supra* ⁴⁷ *Supra* ⁴⁸ *Supra* ⁴⁹ *Supra* ⁵⁰ *Supra* ⁵¹ *Supra* ⁵² *Supra* ⁵³ *Supra* ⁵⁴ *Supra* ⁵⁵ *Supra* ⁵⁶ *Supra* ⁵⁷ *Supra* ⁵⁸ *Supra* ⁵⁹ *Supra* ⁶⁰ *Supra* ⁶¹ *Supra* ⁶² *Supra* ⁶³ *Supra* ⁶⁴ *Supra* ⁶⁵ *Supra* ⁶⁶ *Supra* ⁶⁷ *Supra* ⁶⁸ *Supra* ⁶⁹ *Supra* ⁷⁰ *Supra* ⁷¹ *Supra* ⁷² *Supra* ⁷³ *Supra* ⁷⁴ *Supra* ⁷⁵ *Supra* ⁷⁶ *Supra* ⁷⁷ *Supra* ⁷⁸ *Supra* ⁷⁹ *Supra* ⁸⁰ *Supra* ⁸¹ *Supra* ⁸² *Supra* ⁸³ *Supra* ⁸⁴ *Supra* ⁸⁵ *Supra* ⁸⁶ *Supra* ⁸⁷ *Supra* ⁸⁸ *Supra* ⁸⁹ *Supra* ⁹⁰ *Supra* ⁹¹ *Supra* ⁹² *Supra* ⁹³ *Supra* ⁹⁴ *Supra* ⁹⁵ *Supra* ⁹⁶ *Supra* ⁹⁷ *Supra* ⁹⁸ *Supra* ⁹⁹ *Supra* ¹⁰⁰ *Supra* ¹⁰¹ *Supra* ¹⁰² *Supra* ¹⁰³ *Supra* ¹⁰⁴ *Supra* ¹⁰⁵ *Supra* ¹⁰⁶ *Supra* ¹⁰⁷ *Supra* ¹⁰⁸ *Supra* ¹⁰⁹ *Supra* ¹¹⁰ *Supra* ¹¹¹ *Supra* ¹¹² *Supra* ¹¹³ *Supra* ¹¹⁴ *Supra* ¹¹⁵ *Supra* ¹¹⁶ *Supra* ¹¹⁷ *Supra* ¹¹⁸ *Supra* ¹¹⁹ *Supra* ¹²⁰ *Supra* ¹²¹ *Supra* ¹²² *Supra* ¹²³ *Supra* ¹²⁴ *Supra* ¹²⁵ *Supra* ¹²⁶ *Supra* ¹²⁷ *Supra* ¹²⁸ *Supra* ¹²⁹ *Supra* ¹³⁰ *Supra* ¹³¹ *Supra* ¹³² *Supra* ¹³³ *Supra* ¹³⁴ *Supra* ¹³⁵ *Supra* ¹³⁶ *Supra* ¹³⁷ *Supra* ¹³⁸ *Supra* ¹³⁹ *Supra* ¹⁴⁰ *Supra* ¹⁴¹ *Supra* ¹⁴² *Supra* ¹⁴³ *Supra* ¹⁴⁴ *Supra* ¹⁴⁵ *Supra* ¹⁴⁶ *Supra* ¹⁴⁷ *Supra* ¹⁴⁸ *Supra* ¹⁴⁹ *Supra* ¹⁵⁰ *Supra* ¹⁵¹ *Supra* ¹⁵² *Supra* ¹⁵³ *Supra* ¹⁵⁴ *Supra* ¹⁵⁵ *Supra* ¹⁵⁶ *Supra* ¹⁵⁷ *Supra* ¹⁵⁸ *Supra* ¹⁵⁹ *Supra* ¹⁶⁰ *Supra* ¹⁶¹ *Supra* ¹⁶² *Supra* ¹⁶³ *Supra* ¹⁶⁴ *Supra* ¹⁶⁵ *Supra* ¹⁶⁶ *Supra* ¹⁶⁷ *Supra* ¹⁶⁸ *Supra* ¹⁶⁹ *Supra* ¹⁷⁰ *Supra* ¹⁷¹ *Supra* ¹⁷² *Supra* ¹⁷³ *Supra* ¹⁷⁴ *Supra* ¹⁷⁵ *Supra* ¹⁷⁶ *Supra* ¹⁷⁷ *Supra* ¹⁷⁸ *Supra* ¹⁷⁹ *Supra* ¹⁸⁰ *Supra* ¹⁸¹ *Supra* ¹⁸² *Supra* ¹⁸³ *Supra* ¹⁸⁴ *Supra* ¹⁸⁵ *Supra* ¹⁸⁶ *Supra* ¹⁸⁷ *Supra* ¹⁸⁸ *Supra* ¹⁸⁹ *Supra* ¹⁹⁰ *Supra* ¹⁹¹ *Supra* ¹⁹² *Supra* ¹⁹³ *Supra* ¹⁹⁴ *Supra* ¹⁹⁵ *Supra* ¹⁹⁶ *Supra* ¹⁹⁷ *Supra* ¹⁹⁸ *Supra* ¹⁹⁹ *Supra* ²⁰⁰ *Supra* ²⁰¹ *Supra* ²⁰² *Supra* ²⁰³ *Supra* ²⁰⁴ *Supra* ²⁰⁵ *Supra* ²⁰⁶ *Supra* ²⁰⁷ *Supra* ²⁰⁸ *Supra* ²⁰⁹ *Supra* ²¹⁰ *Supra* ²¹¹ *Supra* ²¹² *Supra* ²¹³ *Supra* ²¹⁴ *Supra* ²¹⁵ *Supra* ²¹⁶ *Supra* ²¹⁷ *Supra* ²¹⁸ *Supra* ²¹⁹ *Supra* ²²⁰ *Supra* ²²¹ *Supra* ²²² *Supra* ²²³ *Supra* ²²⁴ *Supra* ²²⁵ *Supra* ²²⁶ *Supra* ²²⁷ *Supra* ²²⁸ *Supra* ²²⁹ *Supra* ²³⁰ *Supra* ²³¹ *Supra* ²³² *Supra* ²³³ *Supra* ²³⁴ *Supra* ²³⁵ *Supra* ²³⁶ *Supra* ²³⁷ *Supra* ²³⁸ *Supra* ²³⁹ *Supra* ²⁴⁰ *Supra* ²⁴¹ *Supra* ²⁴² *Supra* ²⁴³ *Supra* ²⁴⁴ *Supra* ²⁴⁵ *Supra* ²⁴⁶ *Supra* ²⁴⁷ *Supra* ²⁴⁸ *Supra* ²⁴⁹ *Supra* ²⁵⁰ *Supra* ²⁵¹ *Supra* ²⁵² *Supra* ²⁵³ *Supra* ²⁵⁴ *Supra* ²⁵⁵ *Supra* ²⁵⁶ *Supra* ²⁵⁷ *Supra* ²⁵⁸ *Supra* ²⁵⁹ *Supra* ²⁶⁰ *Supra* ²⁶¹ *Supra* ²⁶² *Supra* ²⁶³ *Supra* ²⁶⁴ *Supra* ²⁶⁵ *Supra* ²⁶⁶ *Supra* ²⁶⁷ *Supra* ²⁶⁸ *Supra* ²⁶⁹ *Supra* ²⁷⁰ *Supra* ²⁷¹ *Supra* ²⁷² *Supra* ²⁷³ *Supra* ²⁷⁴ *Supra* ²⁷⁵ *Supra*

v. 31. Ωρσῖος.) Tradit ten pu^{er}ci iugio maritum in ma-
re & femella. v. 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim
exponit, Plato & Arist. constituit in puella decimum
etiam annu nubendi.

Pag. 41. v. 4. *ἀειπυλόχης*.) *qua* confessionibus clām
in*ulget*, & *qua* passim adit cenitina.

V. 5. ἀτίρ δαίλον) sine face, id est, glām, etiam si foris nihil appareat. Et crūdām senectutem, tempestivam & maturam vocat.

v. 6. *Εὐσ.*) De religione præcipit. om̃s, in Deo significat inspect. onem & gubernationem rerum, iustamque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam.

V. 7. Mult.) Præceptum plenum humanitaris, nullam
amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

- ¶ 11. Δις τῶτα.) Tabet offensionem amici duplici vindi-
cta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tū si in
gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alij
sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
impunitum relinqui. ¶ 14. αὖ δὲ.) Tu vites omnia
qua in amicum improbantur, nec prodas animum tuum
minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne velut
mus praese ferat similitudinem, sed ex animo ejicias om-
nem pristinam iniuriarum memoriam.
- ¶ 15. Μὴ δὲ πολὺς.) Vtraque extrema liberalitatis fu-
gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa ho-
spitalitas, quae erat sacrosancta.
- ¶ 22. Ὀυκὲρ μαλῶς.) morosus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & conationis. ¶ 27. Μὴ δ' αἰτ'.) Non esse
meiendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos &
bonos viros nihil procerus & irreverenter agen-
dum. ¶ 3. Ἰζόμηναι.) Tunc etiamnum hodie reli-
giosum est ut sedentes mangan, & ingens flagitium
designari credant si quis in publico casaret aut minge-
ret. ¶ 33. Μὴ ὑδεῖα.) A congressu uxoris ne sa-
cra accedas.
- ¶ 35. Μὴ δ' αἰτ'.) Ab hilariori convivio, non a tristici-
bus sacris accedendum ad uxorem docet.
- ¶ Pag. 43. ¶ 6. Μὴ δ' αἰτ' πύρρον.) Vngues non esse praeci-
dendos in convivio, praesertim solenni. πύρρον vocat
manum, quod quinque digitis tanquam ramis consistit.
- ¶ 8. Μὴ δ' αἰτ' οἶνον.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
prohibeat parvum poculum supra craterem magnam
collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum
velint: vel ut ne velit parvum poculum pro crateris ap-
ponere, atque ita prohibeat parsimoniam in computatio-
nibus. Locus est satis obscurus.
- ¶ 10. Μὴ δὲ δῆμ.) Spem tam quam nactus es orna. In
quocunque genere versari, in illud incumbere, & in eo
perseverare. ¶ 11. αὐτοῖς.) Fama sinistra & maligna
potest intelligi. Nam, si quis proinde apud

O P E R A H E S I O D.

- ¶ 12. Μῆδ' ἀμ.) Primum præceptum. Ex illis nondum sacrificatis, & iuibaris non capiendum esse cibum. Quidam per χυτοπόδες αἰσινπέντους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cib. nondum rite patinis infusi, mensi, impositi, atque consecrati sunt.
- ¶ 14. Μῆδ' ἐν ἀκίῃ.) Prohibet liberorum collocacionē super sepulchra & morticina, (qua vocat ἀκίῃτα, quod non moveantur, vel non sint mouenda,) quod præcis in faustum videbatur. Vel allegorice prohibet ingnauiam, otium & delicias in prole duodecim annorum.
- ¶ 21. Μῆδ' ποτ'.) Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commatulant.
- ¶ 24. Φησὶ δὲ.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (Versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur, fama enim vim quandam diuinā etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, &c. *Æneid.* Fama malum, &c.

Annotationes in Diēs habes in calce huius
voluminis post Theogoniam.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσίοδου ποτὶ βίβλον ἐμὴν ἐστὶ χερσὶν ἐλάττω,
 Πυρρῶν δ' ἀπὸ νῆς ἰδοὶν περὶ χερσὶν.
 Βίβλον ἢ πῆψας ὅπῃ γὰρ χερσὶ τὰ τ' ἐλάττω,
 ἔργα τι μοι παρ' ἐχέει γέγονε τί σέ τί;

Pag. 69. ἢ Ἡσίοδου.) Lege ἡμῶν τὸν ἡμῶν, ut
 go edunt.

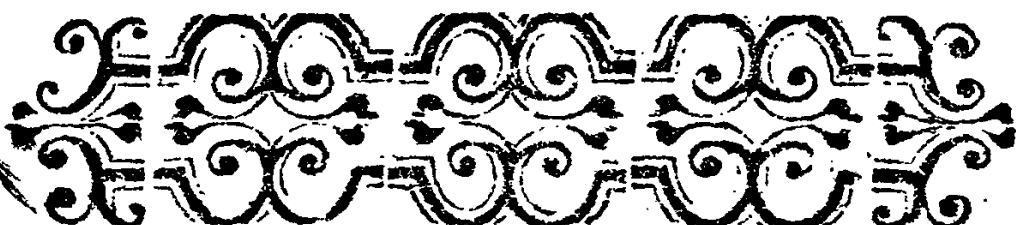
*HESIODI ASCRAEI OPERA
ET DIES.*

M

*V S A ex Pieria carminibus ce-
lebrantes,
Agite, Iouem dicite vestrum patrē
laudantes,
Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iouis magni
voluntate:*

*Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimi:
Facile praclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incuruum, & superbum desiccet
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi intuens & auscultans, & pro iustitia tua dirige
Tu. Ego vero Perse fratrem vera monebo.*

*Non sane unum est contentionū genus, sed super terrā
Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit:
Altera est vituperabilis: in diuersa a. animum distrahūt.
Nam hac contentio bellū exitiosum, & discordiā auget,
Noxia: nullus hanc amat mortali, sed necessar. o
Immortalium consilijs litem totum molestat.
Altera verò priorem. i. prius genuit nox obscura
Posuit. v. ipsam Saturnius altiugus, in aethere habitans,
Terre in radicibus i. & quidem hominibus lōgè meliorē.
Fecit & quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum. n. quispiam intuens osiosus
Diuitem, qui festinat arare, atque plantare,
Domū moue recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,
Ad diuitias, financem, bona. v. hac contentio homi-
nibus. ||*



Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέραι.



ΟΤ Σ ΑΙ Πιερίηδεν αἰοιδῆσι
κλείεσαι,
Δόυτε δ' ἐνέπετε σφέτερον πατέρ
ὑμνεῖσαι.
Ον τε διὰ βροτοὶ αἰδοῖς ὁμῶς ἀ-
φατοὶ τε φατοὶ τε,
Ρητοὶ τ' ἀρρητοὶ τε, διὸς μεγάλου
ἔκκῃ.

Ρεῖα μὲν γὰρ βεραῖει· ρεῖα δὲ βερέοντα χαλέπει.
Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἔδηλον ἀΐζει.
Ρεῖα τ' ἰδυῖναι σκολιὸν καὶ ἀγνώστον καρδίαι
Ζῶς ὑψιβρεμέτης, ὅς ἐσθ' ἰτατα δώματα καίει.
Κλύει ἰδὼν αἶψαν τε· δίκην δ' ἰδυῖναι δέμιας
Τιμὴν· ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσην ἀπύττω μινύθει μιν.

Οὐκ ἄλ' αὖ μοῦνον ἔλω ἐρέειν γλῶσσαι· ὅτι γὰρ
Εἰσι δύο· τίω μὲν κεν ἱππινύσσει νηῆας,
Ἡ δ' ὀπμιωμένη· διὰ δὲ ἀδελχὰ θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρ' ἐφέλλει,
Σχετλίν· ὅστις τίω γὰρ φιλεῖ βροτοὺς, ὅλγ' ὑπὸ αἰάχης
Αἰτανάπων βελήσιν ἔβη πρῶτον βαρεῖαν.
Τίω δὲ ἑτέρῳ, πρῶτον μὲν ἐγείνατο νύξ' ἐριβεννῆς
Θῆκε δὲ μιν κρογίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
Γαῖης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἡ τε καὶ ἀπαλαμνὸν ὥρ' ὅμως ὅτι ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἔργον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργον χατίζων
Πλεύσιον, ὅς σ' ἄδει μὲν ἀργύρεα καὶ χρυσόειν,
Οἶκόν τ' ἄδ' ἀνδρῶν, ζῆλός δὲ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἀφρονὸν σφάλλει· ἀγαθὸν δ' ἔχει ὅδε βροτοῖσι.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, caniorque cantori.

Persa, tu verò hac tuo reponere in animo, (ducit,
Neque malis gaudēs cōtento animum tuum ab opere ab-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Curamque parua est esse debet lūmque forique,
Cum non sit victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moueas.

De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius erit iterū
Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem.

Rectis iudiciis, quae ex Ioue sunt optima.
Nam naper quidem patrimonium diuisimus: aliaque
Rapiens ferebat, v. lde demutens reges (mul:a
Donis oros, qui hanc litem voluit iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
Neque quā magnum in malua & asphodelo bonum.
Occultatum enim habent dy victum hominibus:
Facile enim ali oqui vel vno die tantum operatus esses,
Vt in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:

Statimque remonem quidem super fumum ponerēs,
Opera verò boum cessarent, molorūque laboriosorum.
Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus. (puer
Quo. breca hominibus parauit tristia mala.
Abscondit verò ignem, quem rursus quidem bonus Iapeti
Suxripuit a i hominum vsum, Ioue à consulto,
In caua ferula, fallens Iouem fulminibus gaudentem.
Hūcque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudens ignē furatus quōdāq. animū meum decepta?
Et tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentē.

Sic ait, risitque pater hominūque deūque.
Vulcanum verò insignem iussit, quam celerimē

Καὶ κεραμίδες κεραμῖ κατίει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πλωχὸς πλωχὸς φθενέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ.

Ω Πέρση, σὺ ᾗ ταῦτα τῶ ἐνιγάτ' δεο θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἔρις κακὸς χάρτης ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει.
Νοίκε' ὅπι πῶλιντ', ἀγροῖς ἐπακουὸν ἰόντα.

Ωρὴ δ' ἄτ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγροίων τε
Ω πνὶ μὴ βίος ἐνδοῖ ἐπιταυὸς κατὰ κέστον
Ω θαῖος, τ' γὰρ φέρεται ἀνιμῖτερος ἀκτῖν.

Τοῦ καὶ κορυφαί μῦθος, νεῖκεα καὶ δῆρι οὐφέλλοις
Κτήσι μὲν ἑσθ' ἀλλοτρεύεις, σοὶ δ' ἰκέτι δ' ἄλ' ἔργον ἔσται.

Ω δ' ἔρδ' ἐν δῶκ' αἰδ' δι' ἀκρινόμιντα νεῖκος
Ιδεῖνσι δ' ἴκασιν, αἱ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.

Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆλον ἔδασσέ μιν δῶκ' αἱ τε πολλὰ.

Ἀρπάζων ἐφόβους, μέγα κυδαίνων βροσὶ ἥας
Δωροφάγους, οἱ τιμὴ δὲ δίκλιν ἐδ' ἔχουσι διηάσασθαι.

Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσα πλέον ἡμῶν πάντες,
Οὐδ' ὅσον ἐν μετ' ἀχῇ τε καὶ ἀσφραδ' ἐλεῶ μέγ' ὄνειμα.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνδράποισι.

Ρηϊδίως δ' αὖ καὶ καὶ καὶ ἑσθ' ἡματι ἐργάσασθαι.

Ὡς τέ σε καὶ εἰς ἐν αὐτὸν ἔχον, καὶ ἄρ' ἔχον ἰόντα.

Αἰψὰ καὶ πηδῶν ἐν μὲν ὑπὸ καπνοῦ κατὰ δεῖρα.

Εργα βροτῶν δ' ὀπλοῖται καὶ ἡμιόνων τελαρῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολαστά μῦθος φρεσὶν ἡσιν,

Ὅτι μιν ἔξαπάτησε Περσέωνδ' αἰσχυρομήτης.

Τοῦ μὲν ἄρ' ἀνδράποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύψε δ' ἡ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις οὐδὲ παῖς λαπετοῖο.

Ἐκλεψ' ἀνδράποισι Διὸς παρὰ μνηστῆρας

Εὐκοί, φ' ἀνέδνηκε λαδῶν Δία τερπικάρωνον.

Τὸν δ' ἡ χολαστά μῦθος παροσίθητε φ' ἀνέδνηκε Ζεὺς,

Λαπετονίδη πάντων πέρι μινδεα εἰδώς.

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡδρόπεύσας.

Σοὶ τ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσι νῆστο μῦθ' οἰσι.

Τοῖς δ' ἐγὼ αἰτ' ἑπύρεθ' ὁδῶσιν κακὸν ὅκιν ἀπάντη.

Τέρπωνται καὶ θυμὸν ἔχον κακὸν ἀμφαπαῖντες.

Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγὼ ἔλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Ἡρακλῆος δ' ἐπέδουσε φεικλυτὸν ὅτι τάχιστα

Terram aqua miscere, hominisque imponere Vocem,
 Et robur immortalibus vero deabus facie assimilare
 Virginum pulchram formam peramabilem. at Minervā
 Opera docere, ingenio sam telam texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas,
 Imponere verò canināque mentem, & furaces mores.
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait. illi autem obtemperarum Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclitus viringue claudus.
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliū.
 Cinxit vcrò, & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsq. dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. is sum per rō.
 Hora pulchricoma coronarunt floxibus verni.
 Exnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At in pectore sanē nuncius Argicida, (Minerva
 Mendacia, blandōsq. sermōnes, & dolosos mores
 Collocauit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem vringue
 Imposuit deorum praecepto. appellauit autem mulierem hācca
 Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabile absoluit,
 Ad Epimetheā misit pater inclitus Argicidam Merc.
 Munus ferētem deorum celerem nunciū. neq. Epimetheū
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quādo munus,
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retiō, necubi mali quippiam mortalibus fieret,
 Verūm ille suscipiens, cū iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra vivebant familie hominum
 Sine & absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnum operculum dimouēs,
 Disperfit, hominibus autem machinara est curas graues.
 Soia v. rō illic Spes in infracta domo dolio,

Γάμον ὅδε φύρειν, ἐν δ' αἰδρώπῃ δέμῳ ἀνδρῶν
 Καὶ ἀνδρὸς ἀθανάτης ᾗ θεῶς εἰς ὅπῃ εἵπκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον, αὐτὰρ Ἀθλίῳ
 Ἔργα διδασκῆσαι, πυλυδαίδαλον ἰσὺν ὑφάινειν.
 Καὶ χάρειν ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ
 Καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γυροκόρους μηροῦσιν.
 Ἐν δ' ἑμῷ κυνέον τε νόον καὶ ὅπῃ κλοπὴν ἦδος
 Ἐρμείῳ ὡς γὰρ διάκτορος ἀργυρόντι
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ὅπῃ δόντε Διὶ Κρονίωνι αἶακται.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γῆς πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυῖς
 Παρθένῳ ἀνδρὶ ἐκίχον, Κρονίδεα διὰ βουλάς.
 Ζῶσε δ' καὶ κώσῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳ
 Ἀμφὶ δ' οἱ Χάριτες τε θεῶν καὶ πότνια Πειθώ.
 Οἶκον χρυσείας ἔδρασαν χροὶ ἀμφὶ δ' ἑμῷ
 Ὄρει καλλικομοὶ σέφρος αἰθέριον εἰαρινόισι.
 Παιῖτα δ' οἱ χροὶ κόσμον ἐφάρμοσε Πάριος Ἀθλίῳ.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος ἀργυρόντης
 Ψυδρὸν δ' αἰμυλίαις τε λόγους καὶ ὅπῃ κλοπὴν ἦδος
 Τόδ' ἔειπε, διὸς βελήϊσι βαρυκτύπου, ἐν δ' ἄρα φωνῇ
 Ἐἴκε θεῶν κλυτὰ νύμφη δ' ἑμῷ γυναικί
 Περσέῳ, ἥτις πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δώρον ἐδώρισαν, πῆμ' αἰδράσιν ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὴν ἀμύχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Διὶ μὲν δὲ πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντι
 Δώρον ἄγοντα, θεῶν τε χροὶ ἀγέχον, ἐδ' Ἐπιμνίδ' ὅς
 Ἰφρασσαδ' ὥς οἱ εἶπε· Ἰφραμνίδ' ὅς μιν δὲ δώρον
 Δέξασθαι παρ' ἑμῶν ὀλύμπιε, δὴ δόποτέ μιν
 Ἐξοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γήνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἔξαμφορὸς, ὅτε δὴ κακοὶ εἴχ' ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ὅπῃ χροὶ φῶν' αἰδρώπῃ
 Νόσφιν ἀτερτε κακῶν, καὶ ἀτερ χαλεποῖο πότμος
 Νέσων τ' ἀργαλέον, αἴ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδρασαν.
 Αἰψὰ γὰρ ἐκ κακότητος βροτὶ καταγχεῖσθαι οἶσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρασι πίδου μέγα πῶμι ἀφ' ἑμῶν
 Ἐσκέδασ' αἰδρώποισι δ' ἐμύσσετο κήδεα λυγρὰ.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλλὰς ἐν ἀγρήντοισι δόμοισι

Imus mansit, dolij sub labris, neque foras
Euolabit. prius enim iniecit operculum dolij.

Aegiochi consilio Iovis nutu ga.

Alia verò innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenamque mare:

Morbi autem hominibus tam interdum quam nocte

Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.

Deterrum si voles alium tibi sermonem paucis absoluam.

Belle ac scienter tu vero praecordiis imponere cui,

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines.

Aureum quidem primum genus diversis loquentium in hominum.

Dij fecerunt, caelestium domorum incolae.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret.

Sed ut dii vivebant, securo animo praediti,

Planè absque laboribus & arumina: neque molesta

Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.

Moriebantur autem cum somno dormire. bona vero omnia

Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultro

Quieti pariter fruebantur, cum boni multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ii quidem diu facti sunt, Iovis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes moralium hominum:

Qui quidem observant & iusta & prava opera,

Aerem induti, passim euntes per terram,

Optum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteam fecerunt caelestium domorum incolae:

Aureo neque natura simile, neque intellectus.

Sed centum quidem annis puer apud matrem sanctam

Nutriebatur et effens, valde rudis, domus suae.

Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attingisset,

Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes.

Ἐνδὸν ἱμῶν, πίδαυ χείλεσιν, ἐδὲ δύραζε
 Ἐξέπλη. παρόθεν γὰρ ἐπέμβλετο πῶμα πίδαο,
 Αἰγόχου βελήσι Διὸς νεφεληγερεταίῃ
 Ἀλλὰ ὅμως αὖ γὰρ κατ' αἰδράποδες διαίηται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν πλείη ὅθι δόξαται.
 Νούσοι δ' αἰδρώπισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ δ' ὅππῃ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φεῖτωσι. κακὰ δὲ νηπιῖσι θέρουσαι
 Σηγῇ, ἐπεὶ φανὺν ὕξει το μνηστῆρα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πού τις Διὸς νόον ὕξει δαίδαυ.
 Εἰ δ' ἐδῆεις ἑτέρων τοι ἐγὼ λόγον ἐκκαρυφώσω
 Ἴδ' ἢ ὅπως μὲν σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βέλεις ἔχουσιν.
 Ὡς ὁμόθεν γράσσει θεοὶ νηπιῖσι τ' αἰδρώποσι,
 Χύτρον μὲν πρῶτοντα γῆρας μερόπων αἰδρώπων
 Αἰθαίηται πείνησαν δ' οὐμπια δώματα ἔχοντες.
 Οἱ μὲν δ' ὅππῃ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανὸν ἐμβασίειεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκύνεια θυμὸν ἔχοντες.
 Νόσφιν ἄτερ τε πόντων ἢ οἰζύος. οὐδ' ἔτι δειδὼν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ὅ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖος
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκπεσάν ἀπαύτων.
 Θνητοὶ δ' ὥς ὕπνῳ διδμυμῶσι ἐοδὰς ὅππῃ παῖτα
 Τοῖσιν ἔλω καρπὸν δ' ἐφ' ἔρεζε δώροισι παύρα
 Αὐτομάτη πολλὸν τε καὶ ἄφθονον. οἳ δ' ἐδῆμοι
 Ησυχῇ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐοδῶσιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γῆρας κατ' ἡμῶν κάλυψεν,
 Τοῖ μὲν δαίμονες ἐξέειπες μεγάλα δια' ἔνθα,
 Ἐοδαί, ὅππῃ χθόνισι φύλακας θνητῶν αἰδρώπων
 Οἳ βα φυλάσσοιεν τε δίκας τε χεῖ τελέεσθαι ἔργα,
 Ἡέρεα ἰογάμοι, πάντῃ φοιτῆτες ἐφ' ἄντα,
 Πλαστοδόται καὶ τὸτο γέρας βασιλῆον ἔχον.
 Δδύπερον αὖτε γῆρας παρ' ἡμέρας μετὰ πίδαυ
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματα ἔχοντες,
 Χρυσῶν ἔτε σὺν ἐσάλιγχιον ἔτε νόμισα.
 Ἀλλ' ἐγκατὸν μὲν πῶς ἔστα παρὰ μετέρι κεδνῇ
 Ἐπείρεσσι τ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὅθι οἶκος
 Ἀλλ' ὅταν ὑβήσῃ καὶ ὑβὴς μέτρον ἴκοιτο
 Πλευρέδιον ζώσσαν δὲ χεῖρας ἄντα ἔχοντες

Ob stultitias : Iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Valebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus : quia honores
 Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria : neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
 Feroces : magna verò vis & manus inuictæ
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 His erant aenea quidem arces, aenea que domus.
 Aere verò operabatur, nigrum autem nudum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (lumnæ
 Virorum herorum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, priori generationi, per infinitam terram.
 Hoc quoque bellumque malum & pugna gravi,
 Alios quidem ad septi portas Thebas, Cadmeam terram
 Perdidit pugnantes propter oues opes Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam duens, Helena gratia pulchricome,
 Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Is autē seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αρεα
 Αληλα
 Ηδ' Ηο
 Η δ' Ημ
 Ζδ'ς
 Ουκ ε
 Αυ
 Τοι μ
 Δδ' τε
 Ζδ'ς
 Χδ' η
 Εκ μ
 Εργ' i
 Ηδον
 Απλο
 Εξ ω
 Τοις
 Χδ' η
 Καί τ
 Βησ
 Νών
 Είλα
 Α
 Αδ' δ
 Ζδ'ς
 Αι δ
 Ημ
 Καί
 Τοις
 Ωλε
 Τοις
 Ες
 Εγδ
 Τοις
 Ζδ'ς
 Καί

Αφραδίαις ὕβριν γὰρ ἀταίδαλον ἐκ ἐοικώσθητο
 Ἀλλήλων ἀπέχθι, οὐδ' ἀθανάτους θεραπείην
 ἠδ' ἔχον, ἐδὶ ἔρδειν μακάρων ἱερῶς ὅππ' βωμοῖς,
 ἠ δέ μιν ἀνδρώποισι κατ' ἠδεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐφ' ἔψα. χολέριος σκώϊκε τιμᾶς·
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσιν θεοῖς εἰ ὄλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατ' γαῖαν κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρες θνητοὶ καλέονται
 Δαίτεροι, δὲ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς ὃ πατὴρ τείτον' ὄμο γένος μέγαν ἀνδρώποισι
 Χόηκειον ποίησ' ἐκ ἀγυρῶ ἐδὲν ὁμοῖον,
 Ἐκ μῆτιρ, δεινόν τε καὶ ὀμβριμονόισιν ἄρνος
 ἔργ' ἐμῆς σπένοντα καὶ ὕβριες ἐδὲ πιδίτον
 ἠδον, δὲ ἀδάματτος ἔχον κρατερὸφρονά θυμόν,
 Ἀπλᾶσι· μεγάλη ὃ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππ' ἐμβαροῖς μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἔω χαλκία μὲν τείχεα, χαλκοὶ δὲ τε οἴκοι,
 Χάλκῳ δ' ἐργάζονται μέγας δ' ἐκ ἴσκι σιδήρεος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύουσιν
 Βῆσαν ἐς ὄρεσ' ἔντα δόμον κρυεργὸν αἶδαο,
 Νώνυμοι θανάτος ὃ καὶ ἐκ πύγλους παρ' ἰόντας
 Εἴλε μέγας, λαμπρόν δ' ἦν πον φῶς ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατ' γαῖαν κάλυψε,
 Αὖθις ἔτ' ὄμο τέταρτον ὅππ' ἑσθονί πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δίκαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, σφετέρῃ γένεσσι κατ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Καὶ τῶν μὲν πύλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβῃ καὶ μινίδι γαῖῃ
 Ὀλίσσε μαρναμένους μήλων ἔνικ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς ὃ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὸ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Θούλῳ ἀγαγὼν Ἐλένης ἔνεκ' ἠὲ κάμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τῶν μὲν θανάτου τῆος ἀμφεκάλυψε·
 Τοῖς ὃ δῖχ' ἀνδρώπων βίοτον καὶ ἠδε' ὀπάστας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης·
 Καὶ τοὶ μὲν γαίεσσιν αἰκηδέα θυμόν ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O si neque iam quanto ego interessam (natus.

Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent à labore & miseria, neque nocte.

Corrupti: graues vero dū dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona mala.

Iupiter aut perdet etiam hoc genus varie loquētiū hominū,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neque pater liberis similis, neque liberi,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac.

Statim vero senescentes dehorabunt parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impi, neque deorum oculam veriti, neque his.

Scribis parentibus educationis pramia reddent:

Violenti, aliter vero alterius ciuitatem diripiet,

Neque vlla pū gratia erit, neque iusti,

Neque boni, magis vero maleficum & iniurium

Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor

Non erit. Ledit autem malus meliorem virum,

Verbis obliquis alloquens, per iurium vero iurabit.

Liuer autem homines miseros omnes.

Raxcus, malis gaudens, comitabitur incusus.

Tūque datum ad cælum à terra spatiosa,

Candidis uestibus tella corpus pulchrum,

Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,

Pudor & Nemesis, relinquentia autem dolores graues

Mortalibus hominibus mali vero non erit remedium,

Sed nunc fabulam regib. dicam, tamen si ipsi sapiant.

Sic accipiter affatus est Iusciniam canoram.

Akè in nubibus ferens, unguibus correptam:

Illā vero miserè curuis confixa unguibus,

Eugebat: eam aut imperioso ille sermone allocutus est

Εν μακρῇ

Ὀνείῳ

Τεῖς π

Μη

Ανδρῶ

Νυφῶ

Παυδο

Φηγε

Αλ' ἐμ

Ζεὺς δ

Εὐτ' αἰ

Οὐδὲ

Οὐδὲ

Οὐδὲ

Αἰψά

Μίμψ

Σχέτλ

Ινεγίτ

Χειρο

Οὐδὲ

Οὐτ' α

Αἰόγ

Οὐκ ἐ

Μύδο

Ζήλο

Αποκ

Καὶ τ

Αθρο

Αθρο

Αἰδω

Θνητ

Ν

Νδ' ἰ

Υψ

Ηδ

Αφ

Εν μακάρεσσιν ἴστοισι, παρ' Ὀλύμπου βαθυδίπλου.

Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν ἐμυνηδία καρπὸν

Τρεῖς τῷ ἑτοῦς θάλλοντες φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Μικὰ τ' ἔπειτ' ἄρεσιν ἐγὼ πέμπω τοῖσι μετῴναι

Ἀνδρίσιν, ἄλλ' ἢ πρὸς ἀνὴρ δαεῖν, ἢ ἔπειτα γλυκύναι.

Νυνὶ γὰρ οὐ γένος ὅστις Ἰσθμίων· οὐδ' ἵππῳ ἡμᾶρ

Παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, ἔδ' ἐπὶ νύκτωρ

Φθιγγόμενοι χαλεπαὶ ὃ θεοὶ δώσωσι μερίμνας·

Ἄλλ' ἔμψυχοι καὶ τοῖσι μεμύχεται ἐσθλὰ κακοῖσιν,

Ζεὺς δ' ἰδὲ δαίμων καὶ τὸ γένος μερόπων ἀνθρώπων,

Εὖτ' αὖ γινόμενοι πολλοὶ κρόταφοι τήϊδωσιν.

Οὐδὲ πατέρ' ἀνέσθαισι ὁμοῖος, οὐδέ τι παῖδες

Οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,

Οὐδέ καὶ ἰσχυρὸς φίλος ἴσως ταῖς, ὡς τοπαῖος ἄρ'.

Αἰψὰ δ' ὅ γε γινώσκοντες ἀπμάστοις τοκῆας·

Μέμψονται δ' ἄρα τὸν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπίστασιν.

Σχότλιοι, ἔδ' ἐπὶ δαίμων ὅππῃ εἰδότες· ἔδ' ἰμὲρ οἴη

Γηραίωσιν τοκῆσιν ἀπὸ θριπῆρας δαΐων,

Χειροδίκῃ ἑταῖρος δ' ἐτίγυ πόλιν ἄσταλα πάζει.

Οὐδέ τις ἀόρκου χάρεις ἴσως ταῖς, οὔτε δίκαια,

Οὐτ' ἀγαθὸν· μέλλοι δ' ἐκκαῶν ῥικτῆρα καὶ ὕβρει

Αἰέτω πρηνέσσι· δίκην δ' ἐν χερσὶ καὶ ἀδῶς

Οὐκ ἔσται βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀφείονα φῶτα,

Μύθοισι σκολεῖς ἐνέπων, ὅττι δ' ὅρκῳ, ὁμείτω.

Ζῆλος δ' ἀνδράποισιν οἰζυρῶσιν ἀπείσιν

Ἀσκήσας, κακὸν χάρτες, ἐμάρτησεν ὑγερῆς

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς θυμοδείκεις,

Ληκοῖσιν φαίεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,

Ἀθανάτων μὲν φύλον ἵππον ποροῖσιντ' ἀνθρώπους

Ἀδῶς καὶ Νέμεσις· ταῖς δ' αἰείψεται δῖα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακὰ δ' ἰσὶ ἔσονται, δῖα καὶ.

Νυνὶ δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἱρέω φροῖνοι καὶ αὐτοῖς

Ἰδ' ἱρηξ ἀποστείπειν ἀνδόνε πεινῇ ὅδ' ἔσται,

Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν οἰεσθ' ἐνύχασιν μεμαρπῶς·

Ἡ δ' ἡἴον, γαμπροῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ἐνύχασιν,

Ἰσθμίου δ' ὅγ' ὅππῃ πεπείσας πρὸς μῦθον ἱεῖται,

Infelix, quid strepis? habet ceriè te multò fortior,
 Hæc vadis, quæ te ducò, etiam cantatricem existentem.
 Cænam verò si quidem libet faciam, vel dimittam:
 Imprudēs verò, quicūq. velit cum potentiorib. contendere
 Victoriæque priuatur, & præter conuiuia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita aus.

O Persa, tu verò audi iustitiam, neque inuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est misero homini, neque bonus
 Facile ferre potest, grauarique ab ipsa, (quidē
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta, iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus sapiet.

Cito enim a'ur iusiurandum unā cum prauis iudicijs.
 Iustitie verò impetui, tracta quocumque homines duxerint
 Doniuori, prauis autem iudicijs iudicantur leges
 Hæc verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta malum hominibus adfrens

Quique ipsam expellunt neque rectam distribuerunt.

At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:

Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:

Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.

Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa, in conuiuijs verò partis opibus fruuntur.

His fert quidem terra multū victū, in montibus verò quer-
 Summa quidem feri glandes, media verò apes, (cæc

Lanigera autem oves uelut onusta sunt.

Pariunt vero mulieres fimiles parentibus liberos.

Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus

Nauigant: fructum vero profert fecundus ager.

Sed quibus iniuriaque mala curæ est, prauaque opera

Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:

Sapè que uniuersa ciuitas malum ob virum punitur,

Que peccat, & iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,

Famem

Δαίμων
 Τῆς δ' αὖ
 Δείπνον
 Αφρον
 Νίκης τ'
 Ως ἴα
 Ω Πέρ
 Τβεις ἰ
 Πνιδίως
 Εγνώρο
 Κρείσσον
 Ες τιλο
 Αδπίνα
 Τῆς ἴα
 Δωροφ
 Η δ' ἴα
 Ηίεα ἴ
 Οἱ τε μ
 Οἱ ἴα
 Ιδίας.
 Τοῖσι
 Εἰπλύν
 Αρχα
 Οὐδέ
 Οὐδ'
 Τοῖσι
 Ακρη
 Εἰεγ
 Τίνα
 Θ' ἴα
 Νείας
 Οἱς δ
 Τοῖς
 Πομ
 Ος π
 Τοῖς

Δαίμονι, τί λήλασας ἐχθρὺ σε πολλὸν ἀφείων.
 Τῇ δ' ὅς ῃ σ' αἰέτω παρ' ἄνω καὶ αἰοιδὸν εὐόσαν·
 Δείπνον δ' αἶκ' ἐδ' ἦω ποιήσμεθα, ἥε μεθήσω.
 Αφρον δ' ὅς κ' ἐθῆροι παρὸς κρείσσονας ἀνιπφείζεις

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς ταυροπύργος ὄρνις.

Ὡ Πέρην σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλεις.

Τβρεις γὰρ τε κακὴ δειλὴ βροτῶν· εἰ δέ μιν ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως φρέσιν δυνάται, βαρύνει δέ τ' ὑπ' αὐτῆς,

Εγκύρσας ἀττησιν. ἐσθλὸς δ' ἐτέρηφι παρ' ἡδεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσθαι.

Ες τέλος ἐξήδοῦσα παρθὸν δὲ τ' νήπιος ἔγνω.

Αὐτή γὰρ βέχ' ὄρκος ἄμα σκολιῇσι δίκησι.

Τῆς δ' Δίκης νόθος ἦ κακὴν ἦ καὶ ἀδρεῖς ἄνωσι
 Δωροφάτοι, σκολιῶς δ' δίκης κρίνωσι δέμιστας.

Ἡ δ' ἔπειτα κλάεσσι πόλιν τε καὶ ἡδεῖα λαῶν,

Ἡέρα ἑσπεμένη κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.

Οἳ τε μὴ ἐξήλαστοι, καὶ οἳ ἰδέσθω ἐνειμθω.

Οἳ δ' οἳ δίκης ξείναιοι καὶ ἐσθνοὶσι διδοῦσιν

Ἰδείας, καὶ μὴ τι παρεμβάιναιοι δικάζει.

Τοῖσι τέθνηκε πόλεις, λαοὶ δ' ἀφ' ἑδῶν ἐν αὐτῇ.

Εἰρῶν δ' αὖ γὰρ κουροτόφος, εἰ δέ ποτ' αὐτοῖς

Αργαλέον πόλεμον τεκμαίνεται θυρόσπε Ζεὺς

Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαιοι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπιθεῖται.

Οὐδ' ἀπὸ θαλῆος δ' μαμυλάται ἔργα νέμων.

Τοῖσι φέρει μὲν γὰρ πολὺν βίον, ἔρσι δ' ὄρνις

Λακὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δ' ἐμψύχους.

Εἰσπτόκοι δ' οἷον πολλοὺς καταβέβηται.

Τί τε τοῖσι δ' γυνῶνας εὐοκότε τέκνα γοῦσιν.

Θάμνοισι δ' ἀγαθοῖσι διαμωρές. εἰ δ' ὅπῃ νηῶν

Νείσσονται, καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται κακὴ καὶ χετλία ἔργα.

Τοῖς δὲ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται, θυρόσπε Ζεὺς.

Πολλὰ καὶ ξύμπασα πολλοὺς κακὰ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖς.

Ὅς τις θυγίτραναι καὶ ἀπ' ἀπὸ τῆς μηχανάται.

Τοῖσι δ' ἔρατόθεν μὲν ἐπιγαγε πῆμα Κρονίων,

Διμόν

Famem simul & pestem: intercunt verò pabuli,
 Neque mulieres parient, decrescantque familiae,
 Iouis Olympi consilia interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnus punit ipforum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis iudicijs
 Se mutuo attrerūt, deorum animaduersionem non curātes.
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
 Quis sanè & iudicia obseruant, & praua opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est iustitia, Ioue progenerata,
 Claraque & veneranda dijs qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, obliquè iniuriā,
 Stasim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Alio defleunt iudicia obliquè pronuntiantes,
 Hac obseruantes o reges corrigit sententias, (mini.
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum prorsus obliuiscā.
 Sibi ipsi mala fabricatur ver, alij mala fabricant.
 Malum vero consilium consulenti pessimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniaque intelligens,
 Et hac certè (si quidem vult inspicit: nequè ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius: quando malum est iustum
 Esse: si quidem plus iuris iniustior habebit. (gaudentem.
 Sed his nōdum finē arbitror impositurum Iouem fulmine
 O Persa, ceterum tu hac animo tuo repone, (prorsus.
 Et iustitiae quidè animum adijce, violētia vero obliuiscere.
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius.
 Piscibus quidem & feris & auibus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent:

Διμὸν
 Οἷ δὲ
 Ζῶντος
 Η δὲ
 Η γὰρ
 Ω βαρ
 Τιμὸν
 Αδελ
 Αλλὰ
 Τεῖς
 Αδελ
 Οἷ γὰρ
 Η γὰρ
 Η δὲ
 Κυδ
 Καὶ
 Αὐτὴν
 Τυρ
 Δὴ γὰρ
 Αλλὰ
 Τὰ
 Δὴ γὰρ
 Οἷ γὰρ
 Η δὲ
 Πῶς
 Καὶ
 Οἷ γὰρ
 Νῦν
 Εἰ
 Εμ
 Αλλὰ
 Ω γὰρ
 Καὶ
 Τὸν
 Ιχθ
 Εἰ

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ἀποφθινύουσι ὁ λαός.
 Οἱ δὲ γυναικὲς τίκτουσι μινύουσι ὁ οἶκος,
 Ζωὸς φρεσὶ μοσιμνήσιν ὀλυμπίῃ. ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 Ἡ γὰρ γε σπᾶν ὄρυμ' ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε πείχου,
 Ἡ νῆας ἐν πότιν Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
 Ω βασιλεῖς, ὑμεῖς ὅ κατὰ φρεσὶ ζεῶτε καὶ αὐτὴ
 Τυώδε δίκλῳ, ἐγὼς γὰρ ἐν αἰδρώποισι ἐόντες
 Ἀδαίαται λεύασουσι ὅσσι σκολιῶσι δίκης
 Ἀλλήλας πείβοιτο θεῶν ὅπιν ἐκ δέροντες.
 Τρεῖς γὰρ μύθεα εἰσὶν ὅτι χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἀδαίαται Ζωὸς, φύλακας θνητῶν αἰδρώπων.
 Οἱ γὰρ φυλάσσουσιν τι δίκας καὶ χεῖλ' ἐργῶν,
 Ἡ ἔρα ἐσθ' ἀρετῆ, πάντη φρατῆτες ἐσθ' ἀγῶν.
 Ἡ δὲ τι παρθέοι, ὅτι Δίκη Διὸς ἐν γαλήνῃ,
 Κυδνή τ' ἀγδίνε θεῖς οἱ ὀλυμπονέχοισιν.
 Καὶ ῥ' ἐπὶ τ' αἵ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ἐνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίονε
 Γυρύνετ' αἰδρώπων ἀδικονόον ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νομῶντες
 Ἀλλή παρκλίνοισι δίκας, σκολιῶς ἐέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλεῖς ἰδύμετο μύθους,
 Δωροφάτοι, σκολιῶν ὅ δίκων ὅτι παύχῳ λαίθεοι,
 Οἱ αὐτὰ κακὰ τύχῃ αἴρ' ἄλλω κακὰ τύχων.
 Ἡ ὅ κακὴ βελή τῶν βελεύσαντι κακίστη.
 Πᾶσι δὲ Διὸς ὄφθαλμοις ὅ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν ταῖς (αἷ' ἐδέλυσ') ὅτι δέρεται, ἐδὲ ἔλθῃ
 Οἴλω δὴ καὶ τῶδε δίκλῳ πόλεις ὅτ' ἐργῶν.
 Νυνὶ ὅ ἐγὼ μὲν τ' αὐτὸς ἐν αἰδρώποισι δίκας
 Εἴλω, μὲν τ' αὐτὸς ὅς ἐπὶ κακὸν αἶσθε δίκας
 Εμμελῶς ἐμείζω γε δίκλῳ ἀδικώτερος ἔξει
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἔγωγε ἔοκα τῇσιν Δία τερπικέραυνον.
 Ω Πέρση, σὺ ὅ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις ἔστιν
 Καὶ νῦν δίκης ἐπακούε, βίης δ' ὅπληθ' ἐπὶ πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ αἰδρώποισι νόμον διέταξε Κρονίαν.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐσθ' ἀλλήλοισι, ἐπὶ δὲ δίκη ὅτι ἐσθ' αὐτοῖς

Homini^{bus} autem dedit iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur laetū videns Iupiter.
 Qui verò testimoniis volens perurium iurando
 Menciatur in ius delinquens immedicabiliter laesus est.
 Eius verò obscurior posteritas postea relictā est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Ceterū tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa,
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est. brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dū posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera. ubi verò ad summum vētum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adicit, rursus hic inutilis vir est,
 Verū tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrē coronata Ceres
 Veneranda, victūque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuū ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dū oderūt, & homines, quicūq. ociosus
 Viat: fucis aculeo carentibus similis studios,
 Qui apum laborem al sumunt ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocra obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea
 Ex laboribus autem viri enadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quā hominibus. valde enim oderant ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te emulabitur & ociosus
 Ditescētem: diuitias verò, & virtus & gloria comitatur:
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Ανδρῶν
 Γίνετα
 Γινώσκ
 Ος δέ
 Ψάσεν
 Τέ δέ τ
 Ανδρῶν
 Σοὶ δέ
 Τὴν μὲ
 Πνίδιν
 Τῆς δέ
 Αδελφ
 Καὶ τῆ
 Πνίδιν
 Οὗτος
 Φρασε
 Εδλες
 Ος δέ
 Ινδου
 Αμείσ
 Εργάζ
 Ιχθαί
 Αιδδιν
 Αιυός
 Τῶν δέ
 Ζων μ
 Οἱ τε
 Εδο
 Ως κέ
 Εξέρ
 Καί τ
 Εαρε
 Εργ
 Εἰ δέ
 Πλοπ
 Δαίμ

Ανδρώποισι δ' ἴδωκε δίκλιν, ἥ πολλοὺν ἀρίστη
 Γίνεται εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκλιν ἀγροῦειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ θυρόπαι λόβος·
 Ὃς δὲ καὶ μαρτυρεῖται ἐκὼν ὅτι οὐκ ὁμόσας
 Ψεύδεται, ἐν δ' δίκλιν βλάβας ἀνέκετον αἰάσθαι.
 Τὴν δὲ τ' ἀμαυροτέρην γῆν μετόπισθεν ἀλείπτει.
 Ἄνδρος δ' ὅσοι γῆν μετόπισθεν ἀμείνων
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐδάδ' νοέων ἐρέω μετὰ γῆπι Πέρσῃ.
 Τῷ μὲν περ κακοτήτα καὶ λαδὺν ὅσιν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως ὁ δὲ ἴσθι οὐδὲς, μάλα δ' ἐγὺ διναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶται θεοὶ παρὰ πόρῃθεν ἱδικαί.
 Ἀδὰρ τι, μακρὸς δ' καὶ ὄρδιος οἶμος ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ παρὰ τὸν ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίη δ' ἥπειτα πέλει, χαίρει παρ' εἴσοι.
 Οὗτος μὲν πανχεῖρος ὃς αὐτῷ πάντας νεήσας,
 Φρασεύμενος τάκ' ἥπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων.
 Ἐδλὸς δ' αὖ καὶ κείνος ὃς οὐ εἰπὸν τι πηδῆται·
 Ὃς δὲ καὶ μὴδ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλος ἀκούων
 Ἰνδυμῶν βέληται ὃ δ' αὖτ' ἀχρηῆς ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμετέρης μεμνημένος ἀνὴρ ἐφείμης
 Ἐργάζου Πέρσην, ὃν γῆρας ὄφρα σε λιμὸς
 Ἐχθάρῃ φειέη δ' εὐσέβανος Δημήτηρ
 Αἰδοῖν βίον τὸν δ' τελὺ πῖμπλησι καλῶ.
 Αἰμὸς γὰρ τοι πάμταν ἀεργῶν σύμφορος ἀνδρῶν.
 Τῷ δ' ἐννομεῖται καὶ ἀνέρες ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶν κηφίνεσσι κοδούροις ἱκελὸς ὀρμῶν
 Οἵ τε μελίσσων κάρματον τρέχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐδόντες, πῶ δ' ἔργα καὶ ἐς μέτρα κοσμεῖν,
 Ὡς καὶ τοὶ αἰεὶ βίον τε πλῆθωσι καλῶν·
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολὺ μῆλοι τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσται ἢ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ συγχοισιν ἀεργούς.
 Ἐργὸν δ' ἐδὲν ὄνειδος ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζήλώσῃ ἀεργὸς
 Πλοτεῦντα πλῆτω δ' ἀρετῇ καὶ κῆδος ὀπιθεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἐπιδεῖ τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,

Si quidem al. alienis facultatibus stolidum animum.
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & ledit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, inde ciā verò ad diuitias.
 Opes vero non rapta, diuinitus data, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliarit (qualia multa
 Fident, quamprimum lucri amor mentem deciperit.
 Hominem: pudorem verò impudentia expulerit.)
 Facile & illum obscurant dū, minus tur vero familia
 Viro illi: exiguum verò ad tempus diuitia ad sunt. (ciat
 Par est delictū, si quis & supplicem & hospitem malo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecti uxoris scelerata patrans:
 Quisq. mala cum spiam fraude, deciperit orphanos liberos:
 Quisq. parentem suum misero in senecta lumine
 Probri affecerit, gravibus incessens verbis.
 Huius certe lupiver irascitur, ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet rationem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
 Castè & purè, splendidaque cura adurito.
 Inuicem certe libaminibus atque hostijs placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum etiam sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero finito.
 Si enim tibi & negotium aliquod domesticum acciderit,
 Vires discipuli accurrunt: cingitur autem cognati. (diem.
 Noxa tam magna est malis vicinis, quam bonis cōmo-
 Sortitus premium, quicumque sortitus est vicinum bonū,
 Etque sane boni interiecit, nisi vicinus malus sit. (redde.
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, rectaque
 Eadem mensura, & amplius si quidem possis:

ΕΙΧΕ
 ΕΙΣ
 ΑΙΔΩ
 ΑΙΔΩ
 ΑΙΔΩ
 ΧΡΗΜ
 ΕΙΣ
 Η
 ΤΙΝΕ
 ΑΝΘΡΩ
 ΠΕΙΡΑ
 ΑΝΕΓ
 ΙΣΤΩ
 ΟΣ
 ΚΡΥΠ
 ΟΣ
 ΟΣ
 ΝΕΚΕ
 ΤΩ
 ΕΡΩ
 ΑΜΑ
 ΚΑΔ
 ΑΥΤΩ
 ΑΜΟ
 Η
 ΩΣ
 ΟΡΡ
 ΤΩ
 ΤΩ
 ΕΙΣ
 ΓΑΡ
 ΠΙΝ
 ΙΜ
 ΟΥΔ
 ΕΥ
 ΑΥΤΩ

Εἶπεν ἂν' ὁμοτείων κτεαίων αἰσιφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας· μετὰς βίη ὥς σε κηδύα.
 Αἰδώς δ' ἔκ' ἀγαθὴν κηχευέοι ἀνδρα κομίζει,
 Αἰδώς ἢτ' ἀνδρας μέγα σίεται, ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς αἰολεῖν· θάρσος δ' πρὸς ὄλβον.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἄρπακτα, θεόεδδα, πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ δὲ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ γ' ὀπὸ γλώσσης λήισσεται (οἶα τε πολλὰ
 Γίνεται, δὲ τ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἔξαπατήσῃ
 Ἀνδρώπων, αἰδὼ δὲ τ' ἀναμείνῃ κατοπαζῇ.)
 Ρεῖα τέμιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύδουσι δ' οἶκτι
 Ἀνέρι τῷ παῦρον δὲ τ' ὅππ' ἡρόνοι ὄλβος ὀππ' αἶ.
 Ἴσον δ' ὅς δ' ἰκίπῃ ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει·
 Ος τε κασιγνήτοιο ἐοδ' ἀνὰ δέμωια βῶναι,
 Κρυπταδὴς θύνης ὁμόχῃ, παρακαίρια ρίζαν·
 Ος τέ τευ ἀφραδὴς δόγῃς ἀνέται ὀρφανὰ τέκνα·
 Ος τε γονῆα γέροντα κακῶ ὅππ' ἡρόνοι ὄλβος
 Νεικείῃ, χαλεποῖσι καὶ παπάρμοις ἐπίεσται.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασσάμενος ὅππ' αἶ πῶ
 Εργὸν αἶτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθνηκεν ἀμοιβήν·
 Ἀλλὰ σὺ τῇ μὲν παμπαν ἔργ' αἰσιφρονα θυμὸν,
 Καὶ δὴ αὖ μιν δ' ἐοδ' αἶτ' ἀδυνατίσας θεῶσιν·
 Ἀγῶς καὶ κατὰρξας, ὅππ' αἶ ἀγλαὰ μέρη καίεν·
 Ἀλλοτε δὲ σαργῇσι θυέωνι τε ἰλῆσπετασιν·
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνάζη, καὶ ὅταν φάος ἡρόν ἐλθῇ·
 Ως καὶ τοι ἰλῆσον κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 Οὐρ' ὅμωον ὦν κληροῖμι τὸ πῶν ὄμωον.
 Τὸν φιλοῖτο ὅππ' αἶ καλεῖν, τὸν δ' ἔχθρον ἰᾶσθαι·
 Τὸν δ' ἡ μάλιστα καλεῖν ὅς περ σίδει ἐχθρὸν ἰᾶται·
 Εἰ δὲ τις καὶ χρεῖμα ἔχῃ, ὅμωον γένεται,
 Γεῖται αἶτ' αἶτ' ἐκείνῳ, ζώσῃ τοι δ' ἡμῖν.
 Πῆμα κακὸς γέγων, ὅσων δ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειαρ·
 Ἰμμερὶ τοι πῶν δ' ἔμμορε γέγονος ἰσθλῆδ·
 Οὐδ' αἶ βούς δόλοισι εἰ μὴ χεῖρων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρίδαι παρὰ γέγονος αἶ δ' ἀποδιδύται,
 Αὐτὰρ τῷ μετρίῳ, καὶ ἰσθλῆδ, ἀγλαὰ μέρη

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra capres, mala lucra aqualia in damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit et si multum de-
 Gaudet donando, & delectatur suo animo. (dedit,
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamuis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, & euaserit.
 Et frequenter istac fecerit, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò partis adi. cit, vitabit atram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ladir.
 Domi me i. esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animi
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mola enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, resem adhibeto:
 Credulas pariter ac cōfidentia perdidērunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blacde garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui nāmq; mulier i confidit, confidit is quidem furibus.
 Vnicus verò filius seruā. it paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurimum cura, maio quoque accessio.
 Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
 Sic facio operamque opera subinde addico.

Ως αἰ
 Μὴ κ
 Τὸν ο
 Καὶ δ
 Δωτ
 Δὲ α
 Ος μ
 Χαίρε
 Ος δ
 Καὶ π
 ἰ δ
 Καὶ δ
 Ος δ
 Οὐδέ
 Οἴκο
 Εἰδ
 Χρηζ
 Αρχο
 Μεω
 Μιδ
 Καὶ τ
 Πίστ
 Μνδ
 Αἰμ
 Ος ὅ
 Μου
 Φερ
 Ἰνρα
 Ρεία
 Πλεί
 Σοὶ δ
 Ωδ

Ως αἰ χρῆζαν, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον ὄρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτῃσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ παρόντι παρορτεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἐδωκεν, ἀδότη δ' ἔτις ἐδωκεν.
 Δῶς ἀγέδῃ, ἀρπάξῃ δ' κακῇ, θανάτοιο δότειρα.
 Ος μὲν ἰδὼ κεν αἴψ' ἐδέσθων, ὅγε καὶ μέγα δῶς,
 Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὅν κ' ἔθυμόν.
 Ος δὲ κεν αὐτὸς ἦν ταυαῖα δειρὴν πειθήσας,
 Καὶ τε μικρὸν ἔδον, τοτ' ἐπαύχεσεν φίλον κῆρ.
 Ἴδ' ἰδὼ κεν καὶ μικρὸν ὅπ'ι μικρὸν καταδείξω,
 Καὶ θαυμάσιον ἔρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γυνοίτο.
 Ος δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅδ' ἀγύξεται αἰδοπα λυμόν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον αἶερα κήδεϊ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ἐπεὶ βλαβερόν τι δύρηφι.
 Ἐδ' ὅν μὲν παρίοντος ἔλκευ, πῆμα δ' ἔθυμόν.
 Χρηζέειν ἀπέναντος, ἃ σε φραζέσθαι αἴωρα.
 Ἀρχαὶ μὲν δ' ἐπίθου καὶ λήγοντος κρείσσοντα,
 Μεσσοῖσι φειδέσθαι. δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.
 Μιδὸς δ' αὐδρὶ φίλῳ εἰρημνύας ἄρκιος ἔστω
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γυλάσας ὅπ'ι μαρτυρεῖ δέσθαι.
 Πίστις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὅλβια ἀνδράσιν,
 Μὴδὲ γυνὴ σε ἰὸν πυρρολόος Ἰθαπατάτω,
 Αἰμύλα κατὰ λυγρὰ, τέλει διφύστα χαλκίῳ.
 Ος δ' ἔγνωναι πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήϊστοι.
 Μουσολογὸς δ' ἐπ' αἰς σῶζος πατρώϊον οἶκον
 Φερδέμεν. ὅς γ' ὅ πλεῖτος ἀέξεται ἐν μεγάροισιν.
 Ἰνναῖος δ' αὖτις ἐπερὶ παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεαι πόρρ' ἑὸς ἀσπετον ὄλβιον.
 Πλείων μὲν πλείων μελέτη, μείζων δ' ὅπ'ι δῆκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλεῖτον θυμὸς ἐξέσθαι ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἐρδεῖν ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

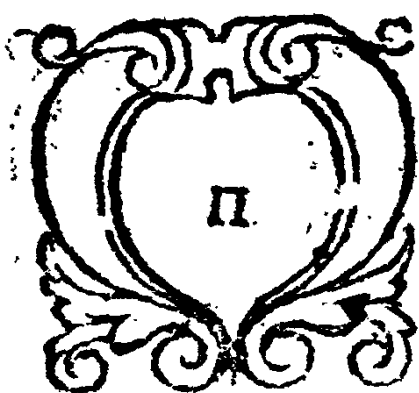
HESIODI LIBERI I.



Leiadibus Atlante natis exorienti-
 bus,
 Incipe messem, arationem verò occi-
 dentibus.
 Hæ quidem noctesque & dies qua-
 draginta
 Latent: rursus verò circumvol-
 uente se anno

Apparent primùm ut acuitur ferrum.
 Hæc utique aruorum est regula: quique mare
 Propè habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiua omnia voles
 Opera ferre Cereræ, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendites & alienas domos, nihilque efficias [dabo,
 Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidæ Persæ,
 Opera quæ hominibus dii destinarunt.
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quaras victum per vicinos, hi verò negligent. (lestes,
 Bis enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-
 Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitiue solutionem famisque euitationem.
 Domum quidè primùm, uxoremque, bonamque aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & bonæ sequatur:
 Ut ensilia verò domi omnia apta facito:
 Ne tu quidè petas ab alio, illæque recusæ, tu verò careas,
 Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus,
 Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum,
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque præcrastinatur. Cura verò tibi opus auget.

Sem-



Σ ἀπὶ ἰδὼν Ἀτλαγμῶν ὅπτις ὀργι-
 τάν
 Ἀρχεὶ δ' ἀμνηστὸς ἀβέστοιο ἧς οὐασ-
 ἀφάων
 Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τις-
 συράκοντα
 Κεκρύφεται, αὐδῆς ἧς ἀειπλομή-
 ἐν αὐτῇ

Φαίνονται ταῖς πόσιν χαράσσομεν εἰς σιδήρου.
 Οὗτος τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
 Ἐχέει νάρτακ', οἷ τ' ἄγλα βησθήεντα
 Πόντε κυμαίνοντος ἀπὸ πόρθι πύονα χῶρον
 Νάεσιν· γυμνὸν σπεῖρην, γυμνὸν ἧ βωστῆν,
 Γυμνὸν δ' ἀρχαῖα, εἰ χ' ὅρα παύτ' ἐδέλῃαι
 Ἐργα κομίζεσθαι ἀμνηστὸς ὥς τοι ἔγασσε
 Ωρεῖ ἀέξινται, μὴ πῶς τὰ μεταξὺ χαρίζων
 Πτώσῃς ὄμμετρεῖς εἰκας, καὶ μηδὲν αἰύσῃς.
 Ως καὶ οὖν ἐπ' ἐμ' ἦλθες ἰγὼ δέ περ ἐκ ὀπιδώσω,
 Οὐ δ' ὅπμιτρώτω ἐργάζου νήπιε Πέρση
 Ἐργα τὰτ' αἰδρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
 Μήποτε σὺ πάθεας γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζηλῶνς βίοτον καὶ γείτονας· οἱ δ' ἀμνηστῶν
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τοῖς τάχα τβύξια· λὼ δ' ἐπ' λυπῆς.
 Χρήμα μὲν ἔσθ' ἔστις σὺ δ' ἐτώσια πόλιν ἀγορεύσεις·
 Ἀχέος δ' ἔστις ἐπὶ πόντος· ὄμμετρε' αἰώγα
 Φράζεσθαι χερῶν τε λύσιν, λιμὸν τ' ὄμμετρε.
 Οἶκον μὲν φροῖπτα γυναικί τε βούν τ' ἀποπῆρε·
 Κτητῶν δ' ἄγαμναι, ὅπως καὶ βουὴν ἔποιτε·
 Χρήματα δ' εἰν οἶκον παύτ' ἄρμαρ ποιήσασθαι·
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ὄμμεν, ὅ δ' ἀνῆται, σὺ ἧ τῆλ'·
 Ἡ δ' ὅρα παρὰ μὲν ἔστι, μὲν δ' ἔστι τοι ἔργον.
 Μηδ' ἀνὰ βάλλεσθαι εἰς τ' αὐρεὸν εἰς τ' ἐν νηρεν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αἰὲρ πῆμπελῃσι καλεῖται,
 Οὐδ' ἀνὰ βάλλεσθαι μάλιστα δέ περ ἔργον ἐφίλει.

Semper autem dilator operum vir cum damnis fluctat,
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluen-
 tione prepotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fruitur,)
 Quando incorrumpita est casa ferro
 Sylva: folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tempestivum operis. (tale,
 Mortarium quidem trepidale seca, pistillum verbū tricubi-
 Axemque septempedalem, valde enim certe conveniens sic.
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvaturā secato decē palmarū currui.
 Multa praterea curva ligna, ferro aut dentale cum inue-
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Vignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus remoni infigans,
 Claus adiunctum stiva adoprauerit.
 Bina verò disponito aratra laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, vel ulmo firmissima stiva sunt. (uenies
 E' quercu remonem, ex ilice dentale, boves verò duos no-
 Masculos cōparato (horū enim robur nō imbecillum est.)
 Adol'scentia mēsuram habētes. hi ad laborandum optimi.
 Non utique hi contendentes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadri ficum octo mor suum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducas,
 Non amplius respectans ad coætaneos: sed in opere
 Animum habens hoc verò neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem euitādum.
 Iunior enim vir ad coætaneos euolat animo.
 Considera verò, cum vocem grūi audieris

Alce

Αἰεὶ δ'
 Ἡμῶ
 Καὶ μὲ
 Ζῆλος
 Πολλοί
 Βαῖοι
 Ἐρχε-
 Ἡμῶ
 Τῶν
 Τῆμα
 Οἱ μὲ
 Ἀξίνα
 Εἰ δὲ
 Τετα
 Πόλι
 Εἰς οἱ
 Περὶ
 Ἡτ' ο
 Τόσφ
 Δοια
 Αὐτο
 Εἰχ
 Δάφν
 Δρυὸ
 Ἀρσεν
 Ἡ Γυν
 Οὐκ
 Ἀξί
 Τόσ
 Ἀρτο
 Ος κ
 Μικ
 Θυμ
 Σωφ
 Κσε
 Φεγ

Αἰεὶ δ' ἀμβολιερῶς αἰὴρ ἄτασσι παλαίει.
 Ἡμε δὲ ἡγήμενος ὀξέος ἡεῖοιο
 Καίματος ἰθαλίμου μετεπωρνον ὁμῆσαντος
 Ζήως ἐριδιεῖο. μὲν γ' ἢ τρέπεται βεῖτιο. χροῖς
 Πολλὸν ἢ φρέγγες. (ὅτι γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
 Βασιλῆος ἐφ' ἐκφύης κηρύττει, εἴποιεν ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμεῖς τις. πλείον δέ τε νυκτὶς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμος δ' ὅκτοτάτω περὶ τῆς τριηδεκάσι δῆρῳ
 Τελὶ φῶς δ' ἔραζε χεῖρ πορτοῖο τε λήγῃ.
 Τῆμος ἄρ' ὑποτομῆν μεμνημένος ἀφρον ἔργον.
 Οὐ μὲν μὲν τριποδῶν τάρμειν ὑπὸν γ' τείπηχυν
 Αἰετὰ δ' ἐπὶ ποδῶν. μάλα δὲ νύτοι ἀμύμονι ἔπω.
 Εἰ δὲ κεν ὀκταποδῶν ἀπὸ κῆς σφύραν καὶ ταμοιο.
 Τριποδαμον δ' ἀφ' ἐν τάρμειν δὲ καὶ δώρῳ ἀμάξῃ
 Πόλλ' ὅτι καμπύλα καὶ ἀεφῆρειν γ' ἡνίκα δὲ αἰδῶρης
 Εἰς οἶκον κατ' ὄρος διζήμερος ἢ καὶ ἄρουραν.
 Πρίνινον ὅς γ' ἐκπὶν ἀφ' οὐκ ὀχρεῖται τίς ὅστις
 Εὐτ' αἰ Αἰθναγῆς δμῶος ἐν ἡύματι πῆξας
 Τόφουοισιν πελάσας προσσάρεται ἰσοβοῖ
 Δοῖα γ' ἴδεται ἀφ' οὐρα ποῖνσά μιν καὶ οἶκον.
 Αὐτογυρον καὶ πηκτύν. πει πολὺ λαῖον ἔπω.
 Εἰ χ' ἐπερὶν γ' ἀξας ἐπερὶν γ' ὅτι βοῖσι βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πηλῆς ἀκνώτατοι ἰσοβοῖες.
 Δρυὸς ἔλυσμα. πρὶν γ' ἡνίκα βοῖσι ἔναε πῆρῳ
 Ἀρσενε κεντῆδα. τῶ γ' ἀνένος ἐκ δὲ παδόν
 Εἰς μὲν ἔχοντες τῶ ἐργάζεσθαι ἀφ' ἴσω.
 Οὐκ αἰ τῶ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐτῇ καὶ μιν ἀφ' ἴσω
 Αἰετὰ, το γ' ἔργον ἐπὶ σπονδῶν αἰδῶ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἀμα τεσσαρῶν ταπεινὸς αἰζῆτος ἐποίητο.
 Ἀρτον δειπνήσας τετράτευτον. ὀκταβλωμον.
 Ὅς κ' ἔργου μετ' ἡμῶν ἴδεται αὐτῶν ἡμῶν.
 Μηκέτι παπταίνων μὲν ὁμῆ. καὶ δὲ ὅτι ἔργον
 Θυμὸν ἔχων τῶ δ' ἐπὶ νεώτερος δμῶς ἀμείνων
 Σπάρματα δαίσασθαι. καὶ ὅτι παρορίῳ δαίσασθαι.
 Κερότερος γὰρ αἰὴρ μὲν ὁμῆ. καὶ ἐπὶ λήγῃται.
 Φράζεσθαι δ' εὐτ' αἰ φωνῶν γράντα ἐπακούσης

Alit ex nubibus quocannu claudens,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentiu,
 Tunc sanè pascere curuos boves, domi detinens.
 Facile enim distu est, par boum da & plaustrum:
 Facite autem recusare, instare verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Scultus, etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustru.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primùm igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & se. uis & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere verito, aestate verò iterata non te fallat.
 Noualem verò serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecatio expultrix, liberorum placatrix
 Supplicat vero Ioui terrestri, Cererique castæ, (est.
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primùm incipis arare, cum extremum stiuas.
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum remonem trahētium loro, iuuenis autem pone
 Seruus, ligonem tenens, negocium auibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Si quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 E' uasis autem eijcies arenas. & te spero
 Gausurum, victu positum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius ut indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulus puluerulentus nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Alias verò alia Iouis mens Aegiochi
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

T. 4. 9
 H. 7.
 Δεικν
 Δὴ τὸ
 Πῶς δὲ
 Πῶς δὲ
 Φησὶ
 Νῆμα
 Τὸν
 Εὐτ'
 Δὴ π
 Αὐτὸ
 Περὶ
 Εἰς
 Νεῖ
 Νεῖ
 Εὐχ
 Εὐχ
 Αρχ
 Χειρ
 Εὐδ
 Δι
 Εὐ
 Οὐ
 Εἰ
 Εἰ
 Γη
 Εὐ
 Αὐ
 Εἰ
 Η
 Α
 Ο
 Α
 Α

Τὸ δὲν ἐκ νεφύων ἐξαύσια κεκληγύης·
 Ἡ τ' ἀφοτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὄρλω
 Δεικνύει ἐμβρῶν· κραδίω δ' ἰδαν' αἰδρός ἀλύττω.
 Δὴ τότε χορτάζων ἐλκεας βίας ἐνδον ἰόντας·
 Ρηϊδίον γ' ἐπος ἐπεῖν, βοὶ δὲ καὶ ἄμαξαι·
 Ρηϊδίον δ' ἀπαύνασθαι, πᾶσα δ' ἔργα βίεσσι·
 Φησὶ δ' αἰὲρ φρένας ἀφνειὸς πηξάσθαι ἄμαξαι·
 Νήπιος, καὶ δὲ τοῦ οἴου, ἐκατὴν δέ τε δοῦρα δ' ἄμαξαι
 Τῶν ποσὶν μελέτω ἐχέμεν οἰκῆν δέσσει.
 Εὐτ' αὖ ὅτε πρῶτος ἀροτος θνητοῖσι φαίη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς διμῶς τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτῶν καὶ διεπλῶ ἀρώων ἀρότοις καθ' ὄρλω.
 Πρὸς μάλιστα σπύδιον ἵνα τοι πλήθωσι ἀβραῖ.
 Εἴαρι πολέων, θερεας ὅτε κελύβη οὐ σ' ἀπατησθῇ.
 Νειὸν ὅτε σπείρειν ἐτι κουφίζεσθαι ἀβραῖ.
 Νειὸς ὁμῶς ἀρῇ, παύσων δὲ κηλήτεσσι.
 Εὐχεσθαι ὅτε δι' ἄρῃς ἀνιμνέειν ἀγνῆ,
 Εκτελεῖν βεῖδην ἀνιμνέειν ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμενος πασφῶν ἀρώων, ὅταν ἄκρον ἐχέτης
 Χεῖρ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ὅπῃ τῶν τοι ἴσται
 Ενδρυνον ἢ κόντιον μεσάει· ὅτε τυλίδος ὀπίσθεν
 Διμῶς, ἔχων μακάλω, πόνον ὀρνέσας τιθῆναι,
 Ἐπὶ μακρὰ κακρύπτων. δι' ἀνιμνέειν γὰρ ἀρεῖσιν
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, κακοδημοσιῶν ὅτε κείσθαι.
 Ὡς καὶ ἀνιμνέειν σταχυὶς νοδίοισιν ἐραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθεν Ολύμπιος ἐπὶ λὸν ὀπάζοι,
 Εἰ δ' ἀγέων ἢ ἀσφας ἀρεχίνα καὶ σε ἴσται
 Τιθῆσθαι, βιόπειο ἐρδύμενον ἐνδον ἰόντος.
 Εὐσχεσθαι δ' ἔχειν πολὺν ἔαρ· εἰ δὲ πρὸς ἄμυε
 Αὐχάσται· σέο δ' ἄμυε αἰὲρ κακρημνός ἐστι.
 Εἰ δὲ κεν ἡλείσιο ἔσταις ἀρώης χθόνα δῖαν,
 Ἡμῶς ἀμύσας, ὀλίγον πῶς χεῖρ ἐέρχων,
 Ἀντὶα δεσπομένη κακοτημνός, καὶ μάλιστα χαίρον·
 Οἷός τις δ' ἐν φορμῇ· παῦρος δέ σε θηάσονται.
 Ἀλλόττε δ' ἄμυος Ζεύς τοι αἰγέχοιο,
 Ἀρχαλὶος δ' ἀνδρῶν καὶ θνητοῖσι γῆσται.

Sin autem serò araueris, hoc quidem tibi remediū fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primū delectat mortales super immensam terram:
 Tum Iupiter pluatur iduo, neque desinat,
 Non vique superans bouis ungulam, neque relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia re: unde, neque talateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiua pluuia.
 Accede autem aeneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sane impietis vir valde domum auger:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertas: macilente verò crassū pedem manu pre-
 Multa verò ignarus vir vanam absque expectans,
 Egens victus mala intra animum versat
 Spes verò non bona indigentem virum facit,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem feruis, & late adhuc media existente:
 Non semper aestas erit, facite nidos. (nes
 Mensem verò Ianuariū, malos dies, bobus nocentes om-
 Nunc vitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molestae existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, & emugit autem terra & sylvas
 Multas serò quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multo pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Eae etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellē penetrat, neque ipsum cohibet,
 Etiaque per capram flit hirsuta: ouium autem greges non
 Eò quod annui ipsarum villi sunt non perflat (item,
 Vis venti borea: incurium vero seriem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae ades intra charam apud matrem manet,

Non

Εἰ δὲ καὶ
 Ἡμῶς
 Τὸ πρῶτον
 Τῆς
 Μῆτις
 Οὐτὼ
 Εὐδὴ
 Μῆτις
 Παρ' ὅ
 ὁρῶν
 Ἰχθυῶν
 Μῆτις
 Σὺν π
 Πολλὰ
 Χρηστὰ
 Εὐπρί
 Ἡμῶν
 Δεινὸν
 Οὐκ ἀ
 Μῶν
 Τὸ πρῶτον
 Πινύσ
 ὅς τε
 Εὐπρί
 Πολλὰ
 Οὐπρ
 Εὐπρί
 Θηρί
 Τὸν
 Ψυχ
 Καὶ τ
 Καὶ τ
 Οὐπρ
 Ἰς αἰ
 Καὶ δ
 Ἡμῶν

Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀφ' ὧς, τόδ' ἐκέν τοι φάρμακον εἶναι
 Ἥμος κοκκυῖς κοκκυῖζει δρυὸς ἐν πεταλοισι
 Τὸ φερόν τερπει τε βροτούς ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ πετρωήματα, μήδ' ὀπὸ' ἡγροί,
 Μῆτ' ἀρ' ὑπερβαλὼν βοὸς ὀπλίω, μὲν δ' ὀπὸ' εἰπών·
 Οὐτὼ κ' ὄψαρχος φερόμενός τ' ἰσοφαιρίζει·
 Ἐν θυμῷ δ' οὐ πάντα φυλάσσει μήδ' ἐσθλὴ δόσι
 Μῆτ' ἔαρ γενόμενον ποταμόν, μήδ' ὄρεος ὄμβρος.
 Παρ' δ' ἰδί χαλκείον θῶκον κ' ἐπὶ δῖα λείσχω
 Ωρὴ χιμερὴν, ὅτε κρυεὺς ἀέρας εἰργον
 Ἰχάνει ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κακοῦ χιμῶνος· μηδ' ἐνὶ καταμαρφῇ
 Σὺν πενίῃ· γέπῃ δ' πασχὺν ποταμὸν χεῖρ' ἀπὸ πῆλκοις.
 Πολλὰ δ' αἰετος ἀνὴρ, κενεὶ δὲ ὅτι ἤϊπδα μιμνήσκων,
 Χρηίζων βιοτοιο, κακὰ φερόμενός τε θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ καὶ χρημῶν κῆρα κομίζει,
 Ἡδὲν ἐν λείσῃ τῷ μὴ εἶδος ἀρκίος εἶναι
 Δείκνυς δ' ἀμύχανον θέρους ἐπὶ μέσσοις ἐόντος,
 Οὐκ αἶψα θέρους ἐσθλὴν, ποιεῖ δὲ καλίας.
 Μῶνα δ' ἀλυσσάμενα καὶ κ' ἡμέτα, βεβόρα πάντας,
 Τέτον ἄλυσσας, καὶ πηγάδας καὶ ὅτι γαῖαν
 Πινύσσαν τὸς βέροιο δύση ἐγέες τε εἴδουσιν.
 Ὡς τε διὰ θρηῆς ἰπποφύξ ὑπὲρ πενίαν
 Ἐμπνύσας ὄρεον· μέμνη δ' ἡ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰ δ' ὄρεος ὑφ' ἰκομους ἡγάτας τε παχείας
 Οὐρεὸς ἐβόωντες πᾶσι χρόνι πολυβολεῖρη
 Ἐμπνύσαν καὶ πασα βλάπτουσι νήριος ὕλη.
 Θῆρες δ' ὀρεῶν σὺν ἑσπέρῃ δ' ὑπομέζει ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λέχη δέρμα δατᾶσκιν δὲ νύ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐστὶ διάησι δαυστέρων ὠρεόντων.
 Καὶ τε διαρίνα βοὸς ἔρχεται, καὶ δὲ μιν ἰχθῆς
 Καὶ τε δὲ αἶψα ἀνίστανται ὑπὲρ χεῖρα, πῶς δ' ἔπει,
 Οὐνεκ' ἐπὶ πηλὸν αἰετὶς αὐτῶν, καὶ διακρίν
 Ἰς αἰετοῦ σφόνδα· ὅχλον δ' ἡγεῖται τίθησι.
 Καὶ διὰ περὶ νήκας ἀπὸ ὄρεος καὶ διακρίν,
 Ἡ τε δόμων ἐντοδὶ φίλῃ παρὰ μῆτις μίμνει,

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Benèque laeta tenerum corpus, & pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suū pedē arredit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis crastibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populūque & urbem
 Vertitur, tardius autem vniuersis Gracis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Misere den. ibas stridentes per quercorum & allosum
 Fugunt, & passim omnibus id cura est:
 Quae recta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tūc vtrique tripodi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput paucimodū spe-
 Huic similes incedunt videntes niuem albam. (Hae:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenāque mollem, & talarē tunicam.
 Stamina verò in pascuo multam tramam intex.
 Haec circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bonis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorū verò huiusmodi, cum frigore repessum veneris
 Pelles consuito nexu bonis, ut super humerum
 Pluvia arceas teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à caelo stelliferus
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus
 Alit supra terram leuatus ventis procellae,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc autem uertens, opera perfecto domum redi,
 Ne quando te caelitus tenebrosa nubes circumteneat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque huiusmodi.

Οὐπω
 Εἴ τι
 Ιεσσα
 Ημερ
 Εἰ τ
 Οὐδ
 Αμ
 Σα
 Καὶ τ
 Λυγ
 Φά
 Οἱ σ
 Καὶ γ
 Οὐ
 Τῷ
 Καὶ π
 Χλα
 Στή
 Τὴν
 Μὴ
 Αμφ
 Αρ
 Περ
 Δίμ
 Τῶ
 Πίλ
 Ψ
 Η
 Αἰ
 Ο
 Τ
 Α
 Π
 Τ
 Μ
 Χ

Οὐπω ἔργ' εἰδὴ πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοισσαμένη τέρενα χεῖρα, καὶ λίπ' ἤϊω
 Ἰουσαμένη, τυχή καταλέξετα, ἐνδοθεν οἴκου,
 Ηματι χιμαῖα, ὅτ' ἀνέστας ὅτ' πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρρο οἴκῳ ἢ ἐν ἡδυσσι λυγαλέοισιν.
 Οὐδ' οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν ὀρμηδῶνα.
 Ἀλλ' ὅππῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται, βράδιον ᾗ πασεκλιώσασθαι φαίνεται,
 Καὶ τόδε ᾗ κεραοὶ καὶ ἰήκεροι ὕλη κοῖται.
 Λυγρὸν μυλῶντες ἀνὰ δρόμα βησπίντα
 Φάγρυσιν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τὸ το μίμνηεν,
 Οἱ σκέπτα καγάρβυσι πυκινὸς κοῦθμῶν εἴχεσθαι.
 Καὶ γλάφυ πετῆεν τότ' ἐν τρείποδι βρετῶ ἴσους,
 Οὐδ' ὅππῃ κῶτα ἔαγε καὶ ῥῆ δ' εἰς ὕδατος ὄρεται,
 Τῷ ἱκεῖσι φαιτῶσιν, διδύμοις ἴφα λυγρῶ.
 Καὶ τότ' ἔσται δαμῆρυμα χερὸς, ὡς σε κ' ἔδω,
 Κλαῖναι τε μεδονκῶ καὶ τερμίνεντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῶν κρηνα μινύσασθαι.
 Τὴν φρεσὶ σπασθαι, ἵνα τοι τρεῖς ἀτρεμέωσι,
 Μινδ' ὀρδαίφ' ἀσπασθαι ἀειρομένη καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ δ' πρὸς πείλαι βίος ἴσι καταμύου.
 Ἀρμῶνα δῆσα δαμῆ, πύλοισι εἶδο αὖ πυκνίστας.
 Πρὸς τρυγῶν δ' ἐρείφω, ὅπποταν κρύος πῶρον ἦν,
 Δέρματα σφῆρ' ἀπὲν νόρῳ βοῆς, ὅππ' ὅππ' ἴαται
 Τότε ἀμφὶ δάλη δ' ἡμέλῳ κεφαλῇ φε δ' ὕψος δειν.
 Πύλον ἔχον ἀσκητον, ἵν' ὕατα μὴ καταδύη.
 Ψυχρὴ γὰρ τ' ἡὼς πέλεται βορέαο πρὸς ὄντος.
 Ἡὼς δ' ὅππ' ἡμέλῳ ἀπ' οὐρανοῦ ἀστέρωντος
 Ἀπὸ πυρρῶν τήταται μακάρων ὅππ' ἔργους.
 Οἱ τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀνατόντων,
 Τυφὸς ὑπὸ γαῖης ἀρδαῖς ἀνέμωσι θυέλλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ὅππ' ἀπὸ
 Πυκνὰ θρηῖκτε βορέα κέφα κλονέοντες.
 Τὸν φάσμα, ἔργα τελέσας, ἐκόνδ' ἰνέω,
 Μήποτε σ' ὕρανόθεν σκοτίον νέφος ἀμφὶ γαλῶν.
 Χερσὶν τε μωδαλῆσιν δειλῇ κατὰ δ' ἔμματα δειύσῃ.

ΑΛΛ'

Sed enitato. Mensis enim difficillimus hic
 Hybernus: difficilis omnibus difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hæc observant: perfectum in annum
 Equatio noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solus
 Hybernus perfecit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugen, Pa. d. m. prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domo porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falsesque acuito, seruosque excitato.
 Fugito verò umbrosas tabernæ, & ad auroream cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiscat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidē viam, promouetque laborem:
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homine, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori infidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub aliis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat:
 Siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc iam
 Sit petrosa que umbra, & Byblinum vinum,
 Lybūmque lacteum: lacque capra: um non amplius lactā-
 Et bouis arboriuora caro, nondum enixa, (tium
 Tenerorūmque hædorum præterea nigrum bibite vinum.

Αἴτ' ἔ
 Χειμῆ
 Τῆμος
 Ἀργυ
 Ταῦτ'
 Ιοῦδα
 Τῆ πα
 Εἶτ'
 Χειμῆ
 Ἀργυ
 Περὶ
 Τόνδ
 Εἰς φ
 Τὴν φ
 Αἴτ' ἔ
 Παν
 Αἴτ' ἔ
 Φῶγ
 Ωρ
 Τίμ
 Ορδ
 Ηῶς
 Ηῶς
 Ηῶς
 Ἀνδρ
 Ημ
 Διδ
 Πυκ
 Τῆμ
 Μα
 Εἰς
 Αἴτ'
 Εἰν
 Μα
 Κ
 Περ

Αλλ' ὑποδύαδ' αὖτις γ' χαλεπώτατος ὄντα
 Χειμέριος, χαλεπὸς ποροβάτοις, χαλεπὸς δὲ αἰθρώποις
 Τῆμος δῶμισι βοισίν, ὅπῃ δὲ αἶερε το πλέον εἶη.
 Αρμαλῆς μακρὰ γ' ὅτι ῥῖνοι δὲ φρονεῖ εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελειωμένον εἰς ὅτι αὐτὸν.
 Ισοῦδ' νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσοῦδ' αὖτις
 Τῆ παίων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον εὐεῖκη.
 Εἴτ' αὖ δ' ἐξήκοντα μὲν ἔσπαζ' ἡγίοιο
 Χειμέρι' ἐπ' ἐπὶ τῇ Ζούς ἡμέρας, δὴ ῥα τίτ' αἰσῆρ
 Αρκετοῦρος, πορολεπὸν ἡερὸν ῥόνον Ωκεανοῖο,
 Περὶ τοὶ πεμφάντων, ὅπῃ τελεταὶ ἀκρονέφαρος.
 Τόνδε μέτ' ὀρδρεῖ γρη Περὶ δ' ἐνὶς ὅρτο χῆιδων
 Εἰς φάος αἰθρώποις, ἔαρε γέρον ἰσταμένιοιο.
 Τὴν φθαμένους, εἶνας ποροταμνέων. ὡς γ' ὁ μείνων.
 Αλλ' ὅπῃ τ' αἰ φερέοικας δὴ χέοντες αἰ φουτὰ βαίνῃ.
 Πληϊάδας φδύγων, τίτε δὴ σκάφος ἐκίτε εἰνέων.
 Αλλ' ἀρπας τε χαρὰς ἰδρύων καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φδύγῃν ὅ σκι' ὄντος δῶκους καὶ ἐπ' ἡφ' κείτοια
 Ωρη ἐν ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἡγίος χέοντες ἀφ' φη.
 Τιμοῦτος ἀπὲρ δέειν καὶ οἴκαδ' ἀρπὸν ἀγείρειν,
 Ὀρδρεῖ αἰστέμενος, ἵνα τίς ῥ' ἀρκίος εἶη.
 Ἡὼς γ' τ' ἔργον τρεῖς τὴν δὴ πομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοὶ ποροφέρει μὲν ὕδου, ποροφέρει δὲ καὶ ἔργου.
 Ἡὼς ἦτε φθνήσας ποροεῖς ἐπέβησε καὶ Ὀδῶν
 Ανδρώπους, πολλοὺς δ' ὅπῃ ζυγὰ βοισὶ τίθησιν.
 Ἡμος ὅ σκολυμός τ' αἰσῆ καὶ ἡχέτα τίτ' ἡγίος
 Διὸς φέρε ἔρεζομένους λιγυρὴν καὶ ταχέως αἰσῆ.
 Πυκνὴ ὑποπύρων, δέριος καὶ ματωδὸς ὄρη.
 Τῆμος πταταί τ' αἶγας καὶ οἶνος ἀριστος
 Μαχ' ἀταταί ὅ γυναικας ἀφανροτατοὶ δὲ τι αἰθῆρας
 Εἰσὶν, ἰπὶ καφδύων καὶ γόμματα Σείριος αἶζει,
 Αὐαί εὖς ὅτε χρεῖς ὑπο χαυμάτος ἀλλὰ τίτ' ἡδὴ
 Εἶν πετρεῖν πεσκέη καὶ βύβλινος οἶνος,
 Μαζάτ' ἀμοιβαίη γάλα τ' αἰγῶν σβιννυρμαῖαν.
 Καὶ βροσὺν ποροφύει καὶ κρέας μήπω τε τεκίης,
 Περὶ τοὶ γόμων τ' ἐρίων, ὅπῃ δ' αἶσῆ πα πτερόν οἶνον.

In umbra sedens, animo saturatus cibus,
 Contra temperatū ventum obuerso vultu,
 Fontēque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Terciam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famulis autem impera, Ceteris sacrum munus
 Truturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis, sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem cōducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere iubeo: molesta est autem qua liberos habet an-
 Ec canem dētibz asperum nutrito: nec parcas cibo, cilla.
 Ne quando tibi interdix dormiēs fuit vir facultates au-
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (ferat
 Bobus ac multis annum pabulum. sed postea
 Serui refocillenti chara genna, & boues soluantur.
 Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uas:
 Exponito verò soli decem dies, totidēque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitię datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac Robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus vero per terram accommodus sit.
 Quod si te nauigationis periculose desiderium ceperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis.
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certē variorum ventorum fridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo.
 Nauem verò in continentem trahito, maris quoque lapidibus
 Vndiquaque, ut arceant ventorum robur humideflarium,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat leui imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tua repones,
 Rectē contrahens naui alas pontigrada.

Εν οὐ
 Ἀντί
 Κρή
 Τρι
 Δι
 Δι
 Κόρ
 Μέτ
 Χαί
 Θή
 Δί
 Κα
 Μή
 Χόρ
 Βο
 Δι
 Ε
 Οὐ
 Ω
 Δι
 Πέν
 Δι
 Πλη
 Δι
 Ω
 Ε
 Ε
 Φ
 Δ
 Κα
 Γ
 Ν
 Πα
 Χ
 Ο
 Ε

Ἐν σκίῃ ἐξ ὀμβρον, κακορημόν ἤτερ ἰδωδῆς·
 Ἀντίον ὀχραῖος αἰέμου τρέψαντα ποδῶσπον·
 Κριῖνς τ' αἰνὰ κ' ὑπορρύτου, ἤτ' ἀδόλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος πορρέειν, τὸ ᾧ τέτρατον ἱερὸν εἶναι.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρυνεῖν δημήτερος ἱερὸν ἀκτίω·
 Διτέλμ, δὲ τ' αἶ πορρὸτα φανῇ δένος Ωρίωνος,
 Κώρῳ ἐν ὀχραῖ· κ' δὲ ὄχρα· ἐν ὄχρα·
 Μέτρῳ δ' ὀ καμίσιας ἐν ἀγρίῳ. αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Παῖτα βίον πατάσῃαι ἐπαρμόνον ἐνδιδεν οἴκου,
 Θῆτα αἰοκοὶ ποιεῖα, κ' ἀτκνον ἱερὸν
 Δίζεα, κίλουμα, χαλεπὴ δ' ἐπὶ πορτις ἱερὸς.
 Καὶ κυνα κερχέρδοντα κομῖν, μὴ οἰδ' ἐσέτου·
 Μὴ ποτὲ σ' ἡμερῶκοιτος αἰὲρ δὲ πορρὸτα ἱερὸς·
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, κ' συρρετὸν ὄφρα τοι εἴη
 Βοισὶ κ' ἡμίονοισιν ἐπιεταῖον αὐτὰρ ἐπειτα
 Δμῶας αἰὲρ φυξαι φίλα γυνῖατα, κ' βόε λῦται·
 Εὐτ' αἶ δ' Ωρίων κ' Σείριος ἐς μέσον ἦθ' η·
 Οὐρανόν, Ἀρκτουῖον δ' ἐσίδη πορρὸτα κίτουλος Ἡῶς,
 Ω Πέρση τότε παύταις δὲ πορρὸτα εἰκαδὶ βότρως·
 Δείξαι δ' ἡγίω δὲ καὶ ἡματι κ' δέκα νύκτας·
 Πέντε ᾧ συσκιόσαι, κ' ἡλὼ δ' εἰς ἀγρί· ἀφύσσαι
 Δωρεαδιωνύξ· πολυγηθέος αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πλητιάδης δ' Γάδες τε, τὸ τε δένος Ωρίωνος
 Διωῶσιν, τὸ δ' ἐπὶ δ' ἀρέτε μεμνημένος εἶη·
 Ωρεῖς πλειῶν ᾧ κ' χθονὸς ὀμβρος εἶη.
 Εἰ δὲ σε ναυπλῖνς δις πεμφέ· κ' ἡμερὸς αἰρή,
 Εὐτ' αἶ Πλητιάδης δένος ὄβριμον Ωρίωνος
 Φεῖγρουσαι πίπῳσιν ἐς ἡερειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων αἰέμου θύοισιν αἶηται·
 Καὶ τίτε μελέτι νῆας ἔχον ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Γλῶ δ' ἐργάζεα μεμνημένος, ὥς σε κηθῶ.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡττειρου ῥύσαι πυκασαί τε λίθοις·
 Παρίοιεν, ὄφρ' ἔχῳσ' αἰέμων μῦθος ὕρον αἰέτων·
 Χείμαρρον ἔρῳσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οπλα δ' ἐπαρμόμα παύταις τε, ὡς ἐλγῶτ' ἐπὶ οἴκου·
 Εὐπρόσμενος γυλίσας νῆος πίερε ποντοπόροιο.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempeſtinam expectato nauigatione dū veniat.
 Tūcque nauem celerem ad mare trahito, intus verò onus
 Aptum imponito, domum ut lucrum reportes;
 Quemadmodum meusque pater, & mihi, ſtultiſſime Per-
 Naugabat nauibus, victus indigus boni. (ſa.
 Qui olim & huc venit, immenſum pontum emenſus,
 Cum a Eolida relictā, in navi nigra;
 Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habuit autem prope Heliconem miſero in uico
 Aſcri. hyeme malo, æſtate autem moleſto, nunquam bona.
 Tu verò o Perſa operum memor eſto
 Tempeſtinorum omniu: de nauigatione verò maxime.
 Nauem paruaſque laudato, magna verò onera imponito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, ſi quidem venti malos abſtineant flatuſque,
 Quando ad mercaturam verſo imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & ſamem inamcenam:
 Oſtendam autem tibi modos multiſoni maris:
 Eſi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam navi proſectus ſum ad latū mare,
 Niſi in Eubœam ex Eulide ubi quondam Graci
 Expectata tempeſtate, magnum callegerunt exercitum,
 Gracia è ſacra ad Troiam pulchruſque ſceminis præditam.
 Illic ego ad certamina ſtrenui Amphidomanis,
 Chalcidēque traieci. prædeliberata verò multa
 Certamina inſtituerūt iuuenes magnanimi, ubi me dico
 Certamine v: ctorem tuliffe tripondem aurum.
 Quem ego quidem muſis Heliconi adibus dicaui,
 Vbi me primum ſonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus ſum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam Iouis conſilium Agiochi:
 Muſa enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta poſt verſiones ſolis,
 Ad finem progreſſa æſtate laborioſa temporis,

Tempe-

Πηδάλιον δ' ἄρ' ἔγχε' ἰσθρὸν καπνοῦ κρεμασσαῖον·
 Αὐτὸς δ' ἄρ' αἶψ' ἰὺν μίμνειν πλόον, εἰ σκενὴν ἔσθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θυλὼ δ' ἄγα δ' ἤκέλευ' ἐν δὲ τε φέρτον
 Ἀρμύον ἐντυΐαδ'· ἐν οἴκαδ' αἰετὸς ἀρηγ·
 Ως ὅτ' ἐμὸς τε πατὴρ καὶ τὸς μέγα νήπιε Πέρσης,
 Πλαῖζισσεν νηυσὶ βίε καχεημένος ἐσθλοῦ.
 Ος ποτε καὶ τῆσ' ἦλθε, πολλῶν δὲ πόντων αἰύσας,
 Κύμῳ Αἰολίδα φεραπὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄρεος φόβων ἔ' ὅ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πενήλῳ, τὴν Ἰδὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσατο δ' αἰχ' ἐλκεῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, δέρει ἀργαλέα καὶ δὲ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τυήν δ' ὅτ' ἰέρση ἔργων μεμνημένος ἔσθ'·
 Ωραίων πάντων, ὅτ' ἐν ναυτιλίας ὅ μάλιστα.
 Νηὶ δ' ἰζύω, ὅν' ἐν μεγότῃ δ' ἐνὶ φορτίᾳ θείαδ'·
 Μείζων μὲν φέρτος, μείζον δ' ὅτ' ἐν κέρδει κέρδος
 Εὐσπευ, εἰ καὶ αἶμαί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἵτας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψης ἀεζίφρονα θυμὸν,
 Βούσῃ καὶ ὅτ' ἔχῃα τε φεφυγὲν καὶ λιμὸν ἀτερπῇ.
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Οὐδέ τι ναυτιλίας σετοφισμένους, καὶ τί τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νεὶ γ' ἐπεπλυνθὲν ὀρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίῃ δ' ἄρ' Αἰολίδος, ἢ ποτ' Ἀχαρεῖ
 Μείδοντες χεῖρ' αἰ, πολλῶν σὺν λαὸν ἄχρηστον
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῃ ἐς καλλιμύαια.
 Ενθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰετὸς ἀεζίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χορμίδα π' εἰσεσφύσσε τὰ ὅτ' ἐπεφραδμύα πολλὰ
 Ἀδ' ἔδεσσαν παῖδες μεγαλήτορες, ἐνθάδε με φημι
 Τυμὴν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὀτῶνται.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδ' ἀνέστηκα
 Ενθάδε με το φερότον λιγυρῆς ἐπέβυσσαν αἰοιδῆς,
 Τόσον τοι νηῶν γε πεπείρασμα πολυγύμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζεὺς ὅσον αἰγιοχόιο.
 Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀδέσφατον ὕμνον αἰεδῆναι
 Ἡμετα πάντηκοντα μὲν ἑσπας ἡγήοιο,
 Ες τέλος ἔσθ' ὅσον τὸς ἑρμῆος καμάρτω δὲος ὄφης.

Tempestiva est mortalibus navigatio, nec certe naue[m]
 Fregeru, neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilis que aura, et mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naue[m] celerem, ventis fretus,
 Trahit in pontum. onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinu[m]q. nouu[m], et autumnale[m] imbrem,
 Et hyemem accedentem, Neque molestos flatu[s],
 Qui concitat mare, securus celestem in brem
 Mulcum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa[m] in fletu, tum sane imperium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agere qui dem effugeris malum. sed tamen et
 Homines faciunt stultitia mentis. (hæc
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo quacunque tibi consula.
 Ne vero intra naues omnem substantiam causas pone:
 Sed plura relinquo: pauciora vero imposito,
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in curru prae grande onus im-
 Axem fregeris, onera vero intereant, (ponens,
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum nuptia vero tibi tempestiva hæc.
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito quae te prope habuit:

Πραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· ἔτι καὶ νῆα
 καὶ ἀξαις, ἔτ' αἰδρας δ' ὀποδίσσας θαλάσσης.
 Εἰ μὴ δὴ παρ' ὅσον γε προσδάων ἐπισίχων
 Ἡ Ζῶς ἀθανάτων βασιλὺς ἐδ' ἤμην ὀλέσσει.
 Ἐν τοῖς γδ τέλεος ὅστις ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀκρινέες τ' αὖραι, καὶ πάντες ἀπ' ἡμῶν,
 Βυκκίλος· τό τε νῆα δολυαἰέμοισι πιθήσας
 Ἠλκίμην ἐς πόντον, φέρτον δ' ὀ πᾶντα τίθει.
 Σπύδειν δ' ὅπ' ἰκέχεται πάλιν οἶκόνδε νέει.
 Μὴ δ' ἰδρύειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χιμῶν ὀπιόντα νόστον τε δεινὰς ἀήτας,
 Ὅς τ' ὄρειν θαλάσσης ὀμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλὰ, ὀπωρινὸν χαλεπὸν δ' ὅτε πόντον ἱδμεν.
 Ἄλλος δ' εἰσπνέει πέλεται πλόος καὶ θρώποισιν,
 Ἡμος δὴ το παρ' ὅσον τ' ὀπρᾶσθαι καρῶν
 Ἰχθὺς ἐποίησιν, τῶσόν πεταλ' αἰδοῖ φαεῖν
 Ἐν κρᾷ δ' ἡ ἀκροτάτῃ· τό τε δ' ἀμβατὸς ὅστις θαλάσσης.
 Εἰσπνέει δ' ὅστις πέλεται πλόος· ἔμιν ἱζωγῇ
 Ἀἰνμῇ· ὅ γδ ἱμῶν θυμῶν καὶ χειρὶς μῦθος ὅστις,
 Ἀρτακτὸς χαλεπῶς καὶ φύγας κακόν· ἀμὰ νῦ καὶ τὰ
 Ἀνδρῶν ποιεῖ ζοῖσιν αἰδοῖν ἡσυχίαν.
 Χρήματα γδ ψυχὴ πέλεται ἐτελοῖται βροτῶσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν καὶ κύμασιν· ἀμὰ σ' αἰσθα
 Φραζέσθαι τὰ δ' ὅτε πᾶντα μὲν φρεσὶν ἔσθ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐκ νηυσὶν ἀπαντα βίον κοίλῃσι τίθει.
 Ἀλλὰ πλείω λείπειν, τὰ δ' ὅτε μέτονα φορτίζει.
 Δεινὸν γδ πᾶντα μὲν κύμασι πῆματι κύρσας·
 Δεινὸν δ' εἴη καὶ ἐπ' ἀμὰ ξυμπεριεῖν ἄχθος ἀέρας,
 Ἀξονα καὶ ἀξαις, τὰ δ' ὅτε φορτὶ ἀμὰ ξυμπεριεῖν.
 Μίτρα φυλάσσει· καμρὸς δ' ὅτε πᾶσιν ἀεὶς.
 Πραῖος δ' ὅτε γυναικὶ τὸν ποτὶ οἶκον ἀγᾶς,
 Μήτε τριπλόντων ἐτέων μέλα πολλὰ δ' ὀπρᾶσθαι,
 Μήτ' ὀπρᾶσθαι μέλα πολλὰ· γάμος δ' ὅτε πρὸς ὄμιλος ὄμιλος.
 Ἡ δ' ὅτε γυνὴ τέτορ ἡβώη, πῆματι δ' ὅτε γαμῶτο.
 Παρδενικῶν δ' ὅτε γαμῶν, ὅς κ' ἡδύα καὶ δὲ διδάξῃς.
 Τὴν δ' ὅτε μέλῃσι γαμῶν ἡσυχίαν σέθεν ἐχέει ναιεῖ.
 ἔτι

Omnia diligenter circum contēplatus, ne vicinis ludibridū
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (ducas.
 Bonarum rursus verò mala non diuini aliud,
 Comēssatrice, qua virum tamen si forte
 Torret sine face, & cruda senectū tradit.
 Bene verò animaduersionē immortalium deorum obseruare.
 Neque fratri aequalē facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris linguā gratiam. Sin autem cēperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Eū tantum puniri meminere. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velis præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliq̃s alium
 Facit: te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero mulcorum hospes, neue nullius hospes dicaris.
 Nēve malorum socius, neque honorum conuiciator,
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumptricē homini
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingua certe thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima vero gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius audies.
 Neque publici conuiuij grauis accessor esto,
 Ex publico, plurima autem gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Ioui libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt. respiciunt vero etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus meūto.
 Sed postquam occiderit, memor vsque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt,
 Sedens vero diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Foetū iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab ominoso sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiis.

Πα
 Οὐ
 Τῆς
 Δε
 Εὐ
 Εὐ
 Μ
 Εἰ
 Μ
 Η
 Δ
 Η
 Δ
 Π
 Μ
 Μ
 Μ
 Τ
 Γ
 Φ
 Ε
 Μ
 Ε
 Μ
 Χ
 Ε
 Μ
 Λ
 Ι
 Ι

Πάντα μάλα' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γένοιτο χάρματα γήμης.
 Οὐ μὰρ ἴδρ' τι γυναικὸς εἴηρ ληίζετ' αἰμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δὲ αὐτὴ κακῆς ἐρίγων δήο,
 Δειπνολόχης ἢ τ' αἰδοῖα καὶ ἰφθιμόν περ ἰόντα
 Εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ αἰμῶ γηραὶ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους εἶδ'.
 Μηδὲ κασιγνήτω ἴσον ποιεῖσθ' ἑταῖρον.
 Εἰ δ' καὶ ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς
 Μηδὲ φεύδῃς γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἡπιέπος εἰπὼν δόποθ' ὕμῳ, ἢ καὶ ἔρξῃς.
 Δὶς τῶσα πέννυθ' μεμνημένος. εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἡ γῆ τ' ἐς φιλόπτητα, δ' ἰκλῶ δ' ἐδῆναι ποταχέϊν.
 Δέξασθ' δέϊκός τοι αἴηρ φίλον ὄμνυτε ὄμῳ
 Πιεῖται σέ δ' ἡμὴ πε νόον καταλεχέτω εἶδον.
 Μηδὲ πολύξεινον μῆδ' ἄξεινον καλέεσθ'.
 Μηδὲ κακῶν ἑταῖρον μῆδ' ἰσθλῶν νεκρῶν.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομῶλεν πενίλῳ θυμοφθόρον αἰδοῖ
 Τέθλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἰόντων.
 Γλώσσης τοι θυσαυρὸς εἰ αἰδρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' ἡ χάρις καὶ μέδον ἰούσης.
 Εἰ δ' κακὸν εἴποις, τὰ χακ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσας.
 Μηδὲ πολυξείλου δαυτὸς θυπέμφελος εἶδ'.
 Εκ κοινοῖς πλείη δ' ἡ χάρις, δαπαῖν τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡνῶς διέλειβεν ἄδοπα οἶνον
 Χρστὴν ἀνίπτοις, μῆδ' ὄμῳις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ πείγῃ κλύοισιν, δόποθ' ὕοισι δέ τ' ἀραῆ.
 Μηδ' αἴτ' ἡγίοιο τετραμμένους ὀρδὸς ὀμνυχέϊν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ δ' ἔη μεμνημένος εἰς τ' αἰόντα,
 Μύτ' ἐν ὁδῶ μήτ' ἐν τὸς ὁδοῖς πορβάδῳ ἐρήνης.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι νύκτες ἴασι.
 Εξ ὁμῶς δ' ὄγε θεῖς αἴηρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ ὄγε πορὸς πύχον πελάσας ὀρβήος αὐλῆς.
 Μηδ' ἀδῶϊα γονὴ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Σὶν ἱμπελαδὸν παραφανεμένῳ, δῆλ' ὀλέσθ'.
 Μυδ' ἀποδυσσφήμοιο τάφου δόποιος ἦσαι ταῖς
 Σφραγίσθην γηελῶ, δῆλ' ἀθανάτων δόπο δαυτὸς.

dibria
 (ducas.

εἰματῶ.

πρί.

πρί.

homini

n.

ies.

imur

eces.

Nec unquam perennium fluuiorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra
 Manus lotus amena aqua limpidam. (fluenta,
 Qui fluuium transierit, malitia verò manus illotus,
 Et succensent dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero à manu dierum in celebri conuiuio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso factum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nordum lustratis rapiens
 Comedito, neque lauator: quia & hisce noua inest.
 Neque super immobilibus locato [non enim bonum est]
 Puerum duodenarium: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mer sumis aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehendæ arcana. Deus quippe & hæc indignè fert.
 Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,
 Neque super fontes meyto: quin valde euitato.
 Neque in sacato. id enim nihil est melius.
 Sic facito. grauem verò mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillime, molesta verò portatu, diffici'isque depositu.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quadam est & ipsa.

H E S I O D I A S C R I P T I D I E S.

DIES verò ex Ioue observans, bene secundum
 decorum
 Prascepe, seruis, tricesimam mensis opti-
 mam.

Μῆδ
 Πλοῦ
 Χείρ
 Ος π
 Τῶδ
 Μῆδ
 Αῶν
 Μῆδ
 Πενόν
 Μῆδ
 Μῆπ
 Μῆδ
 Εοθ
 Μῆδ
 Πῶν
 Μῆδ
 Μῆδ
 Αῖε
 Πῶν
 Μῶν
 Μῆδ
 Μῆδ
 Νῶ
 Φῆν
 Ρῆν
 Φῆν
 Δῶ

I

Μὴ δὲ ποτ' αἰνῶν ποταμῶν καλλιῆρον ὕδωρ
 Πιοσὶν ὡρᾶν ἑρὶν γ' ὄξυϊδὼν ἐς καλὰ ρέεδρα,
 Χεῖρας νεψάμενος πολυηράτω ὕδατι λυκάω.
 Ὅς ποταμόν διαβῇ, κακότητι δ' ἡ χεῖρας αἰετῆρας,
 Τό δὲ θεοὶ νεμεσᾶσι, καὶ δὴ γὰρ δῶκεδ' ἐπίστω.
 μήδ' ὅτ' ἀπὸ παντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαυτὶ θαλεῖη
 Αὖτον δ' ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν ἄδωνε σιδήρῳ.
 Μὴ δὲ ποτ' οἶνοχόλῳ πενέμεν κρητῆρος ὕψοςθεν
 Πινόντων ὅλον γ' ἴσ' αὐτῶ μοῖρα τίτυκται.
 Μὴ δὲ δόμον ποίωι, αἰετῆρας καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώη.
 Μήδ' ἀπὸ χυθρόδων, αἰετῆρας αἰελόντα
 Εσθεῖν, μὴ δὲ λόεσθαι. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὅ γ' ἄμεινον)
 Πῶ δ' αὖ δυνάμεσθαι, ὅτ' αἰὲρ αἰήνορα ποιεῖ.
 Μὴ δὲ δυνάμεσθαι. ἴσων καὶ τῷ το τίτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικίῳ λατρεῖν χεῖρας παιδριώεσθαι
 Ἀνέρα. λαβὴν γ' ὅπ' ἡ χεῖρον ἴσ' ὅπ' καὶ τῷ
 Ποινῇ. μήδ' ἱερεῖσιν ἐπ' αἰδομένοις κυρήσαι,
 Μωμῶειν αἰδῆλα. θεὸς νύ τις καὶ τὰ νεμεσᾶ.
 Μὴ δὲ ποτ' ἐν ὡρῇ ποταμῶν ὄξυϊδων ὡρεόντων.
 Μήδ' ὅπ' ἡ κρῖν ὡρᾶν ἑρὶν, μάλα αἰετῆρας.
 Μήδ' ἐναποψύχῃ. τὸ γ' ἔτοι λαϊόν ὅστις
 Ὡς ἔρδειν. δεινὸν δ' βροτῶν ὑποδύσει φήμινα.
 Φήμι γὰρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φημι δ' αἰεταί.
 Ρεῖα μάλ', ἀρ' ἀλὴν δ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀπὸ θεῶν.
 Φήμι δ' ὅστις πάμπαν ἀπὸ λυγρῆς, ὡς πινε πολλοὺς
 Ἀπὸ φημίζοις. θεὸς νύ τις ὅστις καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένους αὐτῶν
 μοῖρας
 Πιφραδέμεν δ' αὖτε. τεκνίαντες μὲν δὲ
 εἰς τὸν

*Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum,
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Haec enim dies sunt laeue à prudente:
 Primum nouilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Haec enim Apollinem auriensem genuit Latina,
 Octauaque & nona ambae dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima verò duodecimaque ambae quidem bonae
 Haec quidem tondendis ouibus, illa lati segetibus metendis,
 Duodecima tamen undecima multò melior.
 Haec enim nec fila in aere suspensus araneus,
 Die explera, quum & prudens formica aceruum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoari decima tertia caueo
 Sementem incipere: plantis verò inferendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Apra est, sed haec dis castrandis, & gregibus ouium,
 Stabuloque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara amatque conuicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidit: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media hac verò & oues, & curui pedes rectoris iouibus
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos (boves,
 Cicurato manum imponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoari mensis,
 Doloribus cōficiendi animo valde hac accommoda est dies,
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus quae ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò exiit: quia difficiles sunt & graues,*

Εργα τ'
 Εὐτ' αἰ
 Αἰδὲ γδ
 Πρὸς τοῖ
 Τῇ γδ
 Οὐδ' αἰ
 Γ' οὐχ
 Εὐδ' αἰ
 Η μὲν
 Η δ' αἰ
 Τῇ δ' αἰ
 Η μὲν
 Τῇ δ' αἰ
 Μὲν δ' αἰ
 Σπέρ
 Εκτὴν
 Αὐτοῖς
 Οὐδ' αἰ
 Αὐτοῖς
 Σπέρ
 Εὐδ' αἰ
 Ψά
 Μὲν δ' αἰ
 Ταμ
 Εἰς
 Τίς
 Εὐδ' αἰ
 Μὲν δ' αἰ
 Καὶ
 Πρὸς
 Τῇ δ' αἰ
 Αὐτοῖς
 Εὐδ' αἰ
 Οἱ
 Πρὸς

Ἔργα τ' ἡποπιδίεν, ἡδὲ ἀρμαλιῶν διατέαδ'·
 Εὖτ' αἶ δ' ἡνθεύω λαοὶ κρίνοντες ἄγωνιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰς αἰὼς παρὰ μνησέοντος.
 Πρὸς τὸν ἔνν τεβας τε, καὶ ἐβδύμην, ἱερὸν ἡμᾶρ.
 Τῇ γὰρ πολλὰνα χρυσόορα γίνατο Λητώ.
 Οὐδέ τι τ' ἐπ' αὐτῇ τε δ' ὕω γὰρ μὲν ἡμᾶτα μίλωνος
 Ἰξοχ' ἀδξομῆοιο βροτήσια ἔργα πένιαι.
 Ἐνδεκᾶτη τε δ' ὕω δ' ἐκᾶτη τ' ἀμφω γὰρ μὲν ἑσπέραι.
 Ἡ μὲν γὰρ πένιν, ἡ δ' ἐβδύμην, καὶ ἡμᾶτα ἀμείων.
 Ἡ δ' ἐβδύμην τ' ἐνδεκᾶτης μέγ' ἀμείων.
 Τῇ δ' ἐπ' αὐτῇ τε νεί ἡμᾶτ' ἀγσιπότητος ἀράχης
 Ἡμᾶτος ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἱερὸς σωρὸν ἀμείων.
 Τῇ δ' ἱερὸν σῆσαιτο γυνή, καὶ ἐβδύμην τε ἔργον,
 Μίλωνος δ' ἱερὸν πένιν καὶ ἐβδύμην τε ἔργον.
 Σπέρματος ἀρξάδα φουτὰ δ' ἐνδρέψατο ἀείων.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύνφορος ἐστὶ φουτῶν.
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγὰρ δὴ κούρη δ' ἐβδύμην ἐστὶν.
 Οὐδὲ γυνή καὶ ἐβδύμην, καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Οὐδὲ γυνή καὶ ἐβδύμην, καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Ἀρμῆρος, ἀνδρὶος ταμῆν καὶ πένιν μὴ ὄν,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμητῶν, ἡποπιδίεν.
 Εὐθὺς δ' αἰδρονόμος φειδεῖ τε κέρτομα βάζει.
 Ψυδία δ' αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ἀερισμούς.
 Μίλωνος δ' ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Γαμμέλιν, ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Εἰκᾶδις δ' ἐν μεγάλῃ πένιν ἡμᾶτ' ἱερὸν φάτα
 Ἰνέας μίγα ἐπ' αὐτῇ τε νοον πένιν καὶ ἐβδύμην.
 Εὐθὺς δ' αἰδρονόμος δ' ἐκᾶτη, κούρη δ' ἐπ' αὐτῇ τε
 Μέση τ' ἐπ' αὐτῇ τε μίγα καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Καὶ κούρη καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Πηνελόπει, ὅτι χεῖρα πένιν πένιν καὶ ἐβδύμην.
 Τεβὰς δ' ἐβδύμην φείνοντος δ' ἱερὸν καὶ ἐβδύμην.
 Ἀλγέα δ' ἐβδύμην μίγα καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.
 Ἐν τ' ἐπ' αὐτῇ μίλωνος ἀγὰρ ἐπ' αὐτῇ ἀνοῖται,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἐργασι πένιν ἀείων.
 Περμίας δ' ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην καὶ ἐβδύμην.

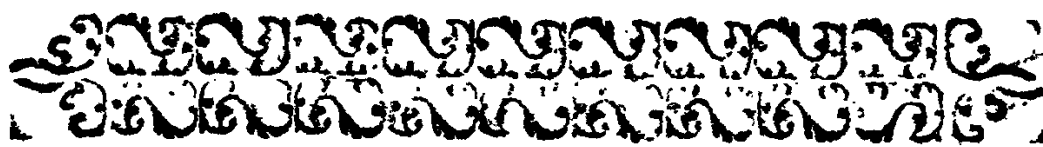
In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periturum vindicantes, quod malum Cōtentio genuit per-
 Media verò septima, Cereris sacrum munus (iuris.
 Diligenter inspicies bene equata in area
 Ventilato : roborūque sector incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò noua prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum.
 Tam viro quàm mulieri: nec unquam prorsus malo dies.
 Sed pauci rursus sciunt: tertium novum mensis optimum
 Implendum doliis, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Naucem bene clauatam celorem in nigrum pontum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta vero aperit dolum. præ omnibus sacra dies est
 Media: pauci verò rursus post vicesimam mēsis optimā
 Aurora vigente : pomeridiana verò est deterior:
 Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cætera autem incerta sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatiusque & foelix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta evitant.

HESIODI

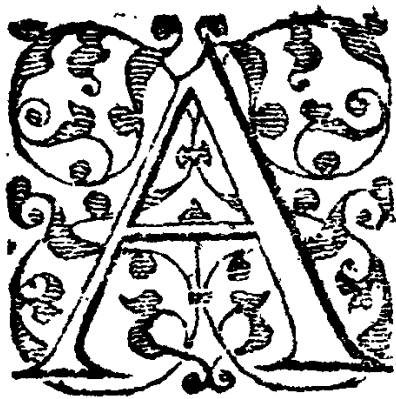
Εἰ πῶς
 Οὔκων
 Μέω
 Εὐμε
 Βόμει
 Νῆα
 Τῆς
 Εἰς
 Πῶς
 Εὐ
 Αἰε
 Πῶς
 Αἰε
 Βο
 Νῆα
 Εἰ
 Τῆς
 Μέω
 Ηὐ
 Αἰε
 Αἰ
 Αἰ
 Αἰ
 Τῆς
 Εἰ
 Οὔ

Ἐν πέμπτῃ δὲ φασιν Εὐρυπύας ἀμφιπόλθεν,
 Ὀρκον πινυμένης τ' Εὐρις τέκε πῆμ' ὅππῃκοις.
 Μέσση δ' ἐβδόμετ' ἐν Δημήτερος ἱερῷ ἀκτῶ
 Εὐμείλ' ὅππῃθιόντα δὲ ἔρχεται ἐν δῆσιν
 Βόλυσεν ὑλοτόμοι τε ταμῖν θαλαμῶνα δούρει.
 Νῆια τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμυρὰ νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχαῖς νῆας πῆγνυθ' ἀμαρ.
 Εἰνὰς δ' ἡμέσῃ ὅππῃδείη λαιῶν ἡμῶν.
 Περγίση δ' εἰνὰς πανάπημων αἰδρωποισιν.
 Εὐδὴ μὲν δὲ τ' ἡδὲ φυτευόμεν ἡδὲ γλυκὺς
 Ἀνίει τ' ἡδὲ γυναικί, καὶ ἄποτε παῖδα κόνῃμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι πεισφάδα μῦθος ἀρίστω
 Ἀρξάδων τε πίθου, καὶ ὅππῃ ζυγοῖ αὐχένα δεινὰ
 Βοιοὶ καὶ ἡμίονοι τε καὶ ἱπποῖς ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα δούλῳ εἰς εἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δ' εἰς τ' ὀνήδεα κικλήσκουσιν.
 Τετράδι δ' οἷγε πρίνθεν πρὶ πάντων ἱερῶν ἡμῶν
 Μέσση παῦροι δ' αὐτὸ μετ' εἰκάδα μῦθος ἀρίστω
 Ἡοῦς γενομένης ὅππῃδείη δ' ὅσι χρεῖων.
 Αἰδοῖ μὲν ἡμέσῃ εἰσὶν ὅππῃχθονίοις μέγ' ὄνειρα.
 Αἱ δ' ὅππῃ, μετὰ δούποι, ἀκήριοι, καὶ τι φέρουσιν.
 Ἄλλος δ' ὅππῃ αἰνεῖ, παῦροι δ' εἰς τ' ἴσασιν.
 Ἀποτεμνέμεν πῆλαι ἡμέρη δὲ ὅτε μήτηρ
 Τάσιν ὀδύμενων τε καὶ ὀλβίος ὅς τ' αἰδέται
 Εἰδὼς ἐργάζεται αἰαίπῳ ἀθανάτοισιν,
 Οριδας ἀρίων, καὶ ὑπερβασίας ὀφείων.


 ΗΣΙΟΛΟΥ.



HESIODI ASCRAEI SCUTVM
HERCVLIS.



*V*T qualis relicta domo ac patri
tellure,
Vcnit Thebas secuta maritum Am-
phiryonem,
Alcmena, filia seruatoris populo-
rum Electryonu.
Qua mulierum genus superabat
feminearum.

Formaq. & proceritate, mente utiq. nulla cū ea certabat
Illarum quas mortales morialibus peperere concumbentes.
Cuius & à vertice, & à palpebris nigris canibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque haec talis existēs, tū animo suum colebat coniugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearum,
Quamquam ipsi patrem praestantē occidisset, vii dominum,
Ira commotus propter boues. relicta aī ille patria tellure
Thebas venit, supplicans furiatis ad maus,
Vbi idem habitant cum veneranda coniuge,
Seorsim absque concubitu desiderabili, non enim licoba
ipsi

Anre lectum conscendere formosa Electryonidis,
Quam cadem vltius esset fratrum magnanimorum
Suae coniugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, dyque testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur irā, festinabatq. quam celerrimē
Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
Hunc autem tū cupidī bellique praelyque,
Beorij acres equis sub clypeis anhelantes,

H



Et d
Tāc
Tūc
Tōm
Hō
N's
H'm
Xao
E's
E's
No
Pe
Ne
H's
A's
N's
T's
E's
T's
Bo

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ,



ΟΙ' Η κορυμπούσα δόρυς καὶ
πατείδα γαῖαν
Ἡλυθὲν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιτρυῶνα,
Ἀλκμήων, θυγάτηρ λαοσπύκῃ Ἑλένῃ
κτρυῶνος,
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάρυτο θυ-
λυτεράων.

Εἴ δ' αὖτε μέγ' ἐπ' ἰόον γε μὲν ἔπειθε ἔριζεν
Τάων αἶψ' ὀνηταὶ ὀνητοῖς τεκὼν ὀνηδεῖσιν.
Τῆς κ' ὑπὸ κρήδην βλεφάροντες ὑπὸ κυκλῆων
Τοῖον αἶψ' οἶόν τε πολὺ χεύσουσ' ἀφροδίτης
Ἡ δ' κ' ὡς κ' ὅτε θυμὸν ἐὼν τίσκεν ἀκοίτῃ,
Ὡς ἔπει τις ἔπιδε γυναικῶν θυλυτεράων.
Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐδλὼν ἀπέκτανεν ἱερὴ δαμάσας,
Χωσάμηνος ὡς βεπ' λιπὼν δ' ὅγε πατείδα γαῖαν
Εἰς Θήβας ἐκέρχυσεν φερεισάκας Καδμείας,
Εἰνδ' ὅγε δώματι ἔναιε σιωπῇ δόϊν παρὰ κοιτῇ,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφειμέρου· ὅτ' οἱ ἦεν
Πρὶν λέχεων ὀπβύσαι εὐσφύρου Ἡλεκτρυῶνης,
Πρὶν γε φόνου τίσι το κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἡς ὄμοχου, μαλερῶ δ' ἐκαταφλέξει πυρὶ κόμης,
Ἀνδρῶν ἡρώων Γαφίων ἰδὲ Ἰηλεβοάων.
Ὡς δ' οἱ δέκεται θεοὶ δ' ὅτι μάρτυρε ἦσαν,
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μιν ἰπείγεται δ' ὅπ' ἰταχέως
Ἐκτελέσσει μέγα, ἔργον ὃ οἱ δόδεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἄμα, ἱέρημοι πολέμοιο τέφιλόπιδός τις
Βοιωτὴν πλήξιπποι, ὑπὸ σκεῖαν πνείοντες,

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcai,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consilium regebat intra mētes, ut dūs pariter (res.
 Et hominib. rerum indagatoribus Martis depulsorē plāta-
 Profectus aut ab Olympo est dolū mētib. aliis mediū ās.
 Desiderio concubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeritēq. venit in Typhaonium, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iupiter.
 Vbi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorum defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, redijt domum suam. (heros
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes.
 Caput ire antea, quā sua coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidē corde desiderium ceperat pastore populorum.
 Ut autē quando quissiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis.
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 Magnūq. affectu, lubētiq. animo domum suam reuersus
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxore, est.
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Illa autē à deo pariter domita, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros, &
 Haudquaquam eadē sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterum siquidē inferiōrē, alterū autē lōge praestantiōrē
 Seunniac validum, vim Herculanam. (virum.
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphicium autē, hastarum cōcussori Amphitryonē, (cōcūber.
 Dixerat generatione, alterum quāq. cum viro mortali
 Alterum autē, cum Saturnio deorum imperatore cōmūtū.
 Qui & Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim, in lūco longē iaculanti, Apollinis
 Ipsū, & patrem ipsius Marcem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, cū fulgor ignis ardentis.

Λοκροί Τ' αἰχμέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσσαντο· ἦρχε δ' αὖτις αὖς περὶς Ἀλκίβοιο,
 Κυδίσων λαοῖσι. πατήρ δ' αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλίω μῆτιν ὕφανε μὲν φρεσὶν, ὁφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι Τ' ἀποσῇσιν αἴης δὴ κτῆρα φυλάσῃ.
 Ωρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δῖλοι φρεσὶ βυσσάδου μέσσοι
 Ἰμείρον φιλόπτης ἐϋζώνοιο γυναικός.
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυθαόνην, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρὲς ταπὴν ᾤοσθ' ἔστατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θεοειδέα ἔργα.
 Αὐτὴ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυστέρου Ηλεκτερυόνης
 Εὐνὴ καὶ φιλόπτης μίγη, τέλεισιν δ' ἄρ' ἐξέδωρ.
 Αὐτὴ δ' Ἀμφικτυῶν λαοσπόος ἀγλαὸς ἦρος
 Ἐκτελείσας μίγα ἔργον, εἰσέειπε ὄνδε δόμενδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅππῃ δμῶας καὶ πεινυμένας ἀχρεῖά τας
 Ωρεῖ ἵεναι φρίν' γ' ἥς ἐξόχῃ ὅππῃ κλυτὰ δυνῆς.
 Τόσος γὰρ κραδίω πόθος αἴνυτε ποικίλ' ἀλῶν.
 Ως δ' ἂν αἴηρ ἀσπερσὸν ἔσπερσεν ὀφύγη κακότητα
 Νέσσου ὑπὸ ἀργαλῆς καὶ κρατερῆς ὑπὸ δίσμου,
 Ως ῥα τὰ Τ' Ἀμφικτυῶν, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπύσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἰὼν δόμον εἰσαφίκατε.
 Παιῦχιος δ' ἄρ' ἐλεκε σιωπῇ δόμῃ περὶ κοίτην,
 Τρὶ πόλινος δώροισι πολυχρύσει ἀφροδίτης
 Ἡ δέ, θεῶδ' ἔμμελλε καὶ αἰεὶ παλὴν ἀρίστη,
 Θέβη ἐν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμγόνε γαίαντο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὅμῃ φρεσὶν ἔλκε (κασσιγνήτω γὰρ μὲν ἦς ἔλκε)
 Τὸν μὲν χερότερον, τὸν δ' αὖ μίγ' ἀμείνονα φάτα·
 Δεινὸν γὰρ κρατερὸν περ βίβω Ηρακλῆϊ.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα καλαινέφει Κρονίαντι,
 Αὐτὰρ ἰφικλῆα γὰρ δορυαῖον Ἀμφικτυῶντι,
 Κεκριμένω χροίω τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μαχίστῳ,
 Τὸν δ' αὖ Κρονίαντι θεῶν σημαντρεὶ πάντων.
 Ος καὶ Κύκνον ἐπέφεν Ἀρπυιάδῳ μεγάθυμον·
 Ἰὺρ γὰρ ἐν τελευτῇ ἐγκατέβλεψ' Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν καὶ πατὴρ ἐν ἄρῳ ἄπ' ἐν πολέμεσσιν
 Τόλματι λαμπρόν, ὅς τις πύρρ' ἀνδρὶ μάχῃσιν

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & speditibus equorum.
 Currus autem fabrefactus & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus, gaudebat aurem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iovis filium, Maortium se aurigamque
 Ferra interempturum esse, & incluta arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæ.
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinuisse, mortalis existens, obuiam sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna & manus invictæ
 Ex humeris prognata erant, unâ cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum:

O heres Iolæ mortaliū longè clarissime omnium,
 Nempe verè immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryō, quando bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryni, urbe bene fundata. (bêtes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
 Venitq. ad Creontē: & Hemiochē lōgis ornatā vestibus,
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt.
 Quatenus quis est supplicibus, colueruntq. ex animo magis.
 Vivebat autem exultabundus cū formosa Electryonide,
 Coniuge sua: moxque nos reuoluto anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mētes sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus sceleraū Eurystheum: (præteritorum
 Infelix, certè multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hæc irremocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores:
 O amice sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamq. mētribus fiduciā accumulans.

Reſpō

Εστὲν δ' ἐν δῖφρῳ χθονα δ' ἔκτυπον ὠκείας ἵπποι,
 Νύσσοντες χιλήσι κόνιες ὅσπ' ἀμφιδεδήλ,
 Κοπτομένη πλεκταῖσιν ὑφ' ἄμμοις καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἀρυστα δ' ἐλπίοντα καὶ ἀντιγὰς ἀμφαράδισον
 ἱππων ἱερῶν. καὶ χάριτο ὅς Κόκκους ἀμύμων,
 Ελπόμενος Διὸς ἦεν, ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 Χθονὶ δὴ δῖος, καὶ δὴ πλὴν τὰ τούχα δ' ὕσφιν.
 Ἀλλὰ οἱ δὲ χαλκῶν καὶ ἐκλυε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς δὲ οἱ ἐπὶ ῥε βίβω. ἔρχκλειω.
 Πᾶν δ' ὄγος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίης
 Ἀάμπεν ὑπαὶ δεινῶν δεινὸν τεύχεων τε, καὶ αὐτῶν.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν ἔρχκλειος καὶ κυδαλίμου Ἰολαῖς;
 Κείνον γὰρ μετὰ λητε βίη καὶ χεῖρες ἄσπιοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ὅππ' ἔχ' ἀργῶσι μέλεσιν.
 Οὐ γὰρ τὸτ' ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον,
 Ἡρώς δ' Ἰόλαε, βροτῶν πλὴν φίλτατε πάντων,
 Ἡ τι μὴ ἀθανάτους μάχεσθαι, τοὶ δὲ λυμπον ἔχουσιν,
 Ἡ λητεν ἀμφιτρυφῶν, ὅτ' εὐσεφαιον ποτὶ Θήβω
 Ἡ λητε, λιπὼν ἱέρωδον ἐὺκτίμητον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βωὴν ἔεικ' ὕρυ μετωπῶν
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡιόχῳ τανύπεπλον,
 Οἱ γὰρ μιν ἡσυχάζοντο καὶ ἀρμόδια πάντα παρέειχον,
 Ἡ δὲ κη ἐὰν ἐκέτησι πῖον δ' ἄρα κηρῶς μετῆλον.
 Ζαῖε δ' ἀγαλλόμομος σιὼν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυόνη.
 Ἡ δὲ γόχῳ. τάχα δ' ἄμμοις ὅππ' ἔχ' ἀργῶν ἐνταυτῶν
 Γεινόμεν' ἔτε φυλὴν ἐρδύγκοι ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.
 Οὐ φερελιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκήδας,
 Ωχέτο πρὸς ἡμῶν ἀγῆτῳ Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιος ἥπου πολλὰ μετὰ νῆα χέζειτ' ὀπίσσω,
 Ἡν ἄτῳ ἀχέων ἥ δ' ἔτι παλαιὰ γὰρ τὸς ὅσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλε, ἀέθλας
 Ω φίλος, ὅμῳ σὺ δάσσει ἔχ' ἠνία φοινικόεντα
 ἱππων ἀκυπύδων, μίγα δ' ἐφρεσι θάρσος ἀέζων,

*Pellā dirige celerem currum, & alipedum robur equorum.
Nihil veritas strepitum Martis hominum occisoris
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Phœbi Apollinis longe iaculantis regis.* (nemus

*Enimvero etiā validus licet existat, tamen exaturabitur
Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaeus, (bello-
O patre, quā multū verò pater hominum atque deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tueretur civitatē:
Quēadmodum & hūc mortālē, validūque magnūque
Tuas in manus adducunt, ut gloriā magnā auferas.
Sed age, induere arma Mauortia, ut quā celerrimē
Currus inter se committētes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsū puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae,
Qui sibi propē eunt, capientes bello.*

*Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quā cæ-
Sic ait arrisit autem fortis Hercules, (na.
Animo oblectatus, admodum enim sibi cōmoda dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volueribus allocutus est:
O heros Iolae, Iouis alūne, non procul etiā hinc (cosus,
Pugna aspera. Tu verò quēadmodum antea fuisti belli-
Ita & nūc magnum equū Arionē nigricantib. seris obsicū
Quoquouersum conuertere, & auxiliare pro eo ac poteris.*

*Sic locutus, ocreas & orichalco splendido,
Vulcani inclita dona, sibi induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat
Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocuētē depulsoriū ferrū.
Saus vir, caquam autem circa pectora pharetram.
Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagittæ
Horredæ, mortes vocē reprimētis datrices. (lachrymarū:
He à capite quidē mortē habebāt prafixā, & unguētum*

Ἴδους ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ἄ κυπόδω δίνος ἵππων·
 Μηδὲν ὑποδείσας κτύπον ἔρει, αἰδρογόνοισα.
 Οὐκ οὐ κακῶς πολεμεῖται ἱερὸν δῆτα
 τοῖς Αἰπώωνος ἐκατηβέταο ἀάκτος·
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός πορὶν ἀάται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε πορτεῖται ἀμύμοντος ἰόλασε.

Ἡ δὲ ἢ μάλα δῆ π. πατήρ αἰδρὼν το θεῶν το
 Τιμᾶσθι κεφδῆν, καὶ ταύρεος ἑνιοσίγμοιο,
 Οὐς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, οὐκ οὐκ τε πόλιν.

Οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε.
 Σας ἐς χεῖρας ἄρουσιν, ἵνα κλέος ἑδλὸν ἄρῃ.

Ἀλλὰ γε δ' ὅσπερ πύχε ἀρήϊα, ὅσπερ ταχιστα
 Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρήος δ' ἡμέτερόν τε.

Μαρνόμεσθ' ἐπεὶ ἔπι ἀτάρβητον Δινὸς ἕον

Οὐδ' ὅτε κλείδην δεῖδιξεται, ὅτε μιν οἶα

Φόβειται, δ' ὅτε παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδατος.

Οἱ δὲ σφι χεδὸν εἰσι, λαοαῖοι πολέμοιο

Φυλόπιδας σήσφι, τὰ σφιν πολὺ φίτεον δαίνης.

Ὡς φάτο, μέθυσεν ὃ βίη· ἔρα κληῖν.

Θυμὸν γηθήσας, μάλα πορὶν αἰ ἀμύμονος εἶπεν·

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα πορσύνει.

Τίτος δ' ὅτε ὅλας διοτρεφὲς ἐκείνην τοῦ

Τομίνην τρηχέϊα· οὐδ' ὅτε πάρος ἦντα δαίφροντα.

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανόχαιτον

Παῖτι ἀνὰ σφῶν καὶ ἀνὰ χεῖρας, ὥς καὶ δυνάμει.

Ὡς εἰπὼν, κνημῖδας ὅρε χάλκεοι φαινοῦ.

Ἡφίστου κλυτὰ δῶρα, πορὶν κνήμησιν ἔθηκε.

Δούτερον αὖ πορθηκε πορὶν σήδεσιν ἔθηκε.

Καὶ δὲ, χερσὶν, πολὺ δαΐδαλον, ὃν ὅτε ἔδωκε

Πύργος Αἰδωνοῦ κούρη Διὸς, ὅτε πορτ' ἔμελλε

Το πορτὸν φονάεντας ἐφερμύσασθαι αἰθλῆς.

Θήκετο δ' ἀμὸς ὅμοισιν ἀρήϊα δῆκτῳ σίδερον

Δεινὸς αἰὲρ, καί τινι ὃ πορὶν σήδεσιν φαιτέρῳ

Καὶ δὲ αἰὲρ, ὃ πορτὸν πολλοὶ δ' ἐν πορτὸν οἶσαν.

Ριγηλοῖ, δανᾶται λαοαῖοι δαΐδαλον πορτῶν.

Πορτὸν πορτὸν δαΐδαλον, ὃ πορτὸν πορτὸν πορτῶν.

Media autem politæ erant, longæ: sed à tergo.
 Nigræ aquilæ contectæ alis
 Erant. ille autem validam hastā præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferreæ, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Hercules diuini. (quam
 At manib. clypeū accepit, variū totum, quē nemo quis-
 Neque perripuit iaciendo, neque comminuit, mirum visū.
 Nam totus quidē circumquaque gypso, candidōque ebore,
 Et electro lucidus erat, aurōque fulgido
 Splendens, caruleis plicis fulgorem intersecantibus.
 In medio autē draconis erat terror, haud quaquā effabilis,
 Rerō oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidē repletum erat os candidantibus.
 Sæuis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sæua Contentio deuolitabat, accendens pugnas hominū,
 Terra, quæ & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorum & animæ quidē sub terrā eunt ad Orcū intrō
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sæuis sub torrido in nigra putrescunt terra. (Etæ erant.
 In eo autem & propersecutio, & vicinversa persecutio fa-
 In eo tumultus, cadesq. & homicidiū huc illuc ferebantur:
 In eo Eris quoq. & motus furebat in eo perniciofa Parca,
 Vniū alium tenens req̃s vulneratum, alium aut illa sum,
 Alium mortuum per pugnā trahebat pedibus. (rorum,
 Vestē autē habebat circū humeros cruentam sanguine vi-
 Sæuum videns, clamoribusque ingrauescens. (effabilium,
 In eo autē & serpentum capita sæuorū erāt haud quaquam
 Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera ho-
 Quicumque bellum cōtra Iouis filium mouerent. (minum
 Quorū & dēiū quidē crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphirryoniades. Hæc autē distincta erant miranda opera.
 Porro veluti pūcta quidā apparebāt vidēda sæuis draco-
 Carulea per terga, demigrataq. erant illis maxilla. (nib.
 In eo autē & summi greges agrestium erant, atque leonum,
 Mu:uo

M
 M
 H
 K
 Δ
 H
 Y
 O
 Π
 Η
 Λ
 Ε
 Ε
 Τ
 Δ
 Δ
 Σ
 Ο
 Τ
 Α
 Σ
 Ε
 Ε
 Ε
 Α
 Α
 Ε
 Δ
 Ε
 Δ
 Ο
 Τ
 Α
 Σ
 Κ
 Ε

Λ Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Α.

Μέσσοι ὃ ξισοὶ. φειμύκτες αὐτὰρ ὀπίθην
Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
ἦσαν ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκχεύον εἴλετο χαλκῷ.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰοδίμῳ κυνέλω δῦτοντον ἔθηκε,
Δαρδανέλω, ἀδάμαντος. ὅππ' κροταφοῖς ἀραρυῖαν,
ἦτ' εἴρυτο κάρη. ἦρα κ' ἦς θείοιο.

Χ Ε Ρ Ε Ι γε μὴ σπῆκος εἴς τε παναίολον. κ' εἴ τις αὐτὸ
Οὐτ' ἔρρηξε βδελὺν ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Παῦ μὲν γὰρ κυκλῶ πταίνω λαοκῷ, τ' ἐλέφαντι,
ἠκλέρω θ' ὑπολαμπές ἔλω, χευσὼ τε φεινῷ
λαμπομέδον κυανὴν ὃ δ' ἐπ' πτύγχεσσι ἤλαιοτο.
Εὐμέσσω ὃ δρᾶκοντος ἔλω φόβος ἔπ' φαλειῶς,
Εἰμπαῖν ὃ δ' αἰσιν νυρελαμπομέδοισι δεδερκῶς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λαοκῷ θεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων. ὅππ' ὃ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὸν ἔρις πεπύτητο, κορύσσεια κλόνον αἰδρωῶν,
Σχελίην, ἢ ῥα νόον τε καὶ ἐκφρένας εἴλετο φατῆρ.
Οἵτινες αἰπείλω πόλεμον Διὸς ἢ ἢ φέροντες.
Τῶν καὶ φυγαὶ μὲν χθονὶα δυνάσ' αἰδοῦς εἴσω
αὐτῆς. ὅς τ' αὖ δέ σφιν φειρὶν ῥινῶιο σαπίσης,
Σειρεῖς ἀζόμεοι κελαινῇ πύθεται αἴη
Εἰ ὃ φειρῶξίς τε παλιωξίς τε τέτυκτο,
Εἰ δ' ὄμαδος τε φόβος τ' αἰδορκασίη τε δεδῆει.
Εἰ δ' ἔρις, ἐν ὃ κωδοιμὸς ἐδύνεον ἂν δ' ὀλοὴ κῆρ,
Ἀλκον ζῶν ἔχουσα νεάτατον δῶμον ἄσπερ,
ἄλλον τεθνεῖσά τε κτ' μόθον ἢ κ' ποδῶϊν.
Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ', αἰμοῖσι διαφείνειν αἵματι φατῆρ.
Δεινὸν δερκομένη καναχῆσιν τε βεβριδῆα
Εἰ δ' ὀφίων κεφθαῖ δεινῶν ἔσαν ἔπ' φαλειῶν.
Δώδεκα. ταῖς φοβέεισκον ὅππ' χθονὶ ρῦλ' αἰδρωῶτων
Οἵτινες αἰπείλω πόλεμον Διὸς ἢ ἢ φέροντες.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καραχὴ πέλεν ὅτε μάχοιτο
Ἀμφιτρωνιᾶδης τὰ ὃ δαίετο δωυτὰ ἔργα.
Σπύγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδέϊν δεινοῖσι δρᾶκουσι
Κυανία κτ' νῶτα, μελαίνουσιν ὃ γλῦεια.
Εἰ ὃ σφῶι ἀγέλαι χλοομύωι ἔσαν ἢ δ' ἐλόντων,

Ες σφίε θερκαυδραν, κοτιόντων τ' ἱερών τε
 Τῶν κ' ἑμιληδόν σίχες ἦσαν εἰδέναι τῶν
 Οὐδέ τι εἰς τρεῖς τῶν φέρων γὰρ μὴ αὐχένας ἀμφω.
 Ἡ δὲ ἴσθ' σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κρατερῇ
 Δοιοὶ δ' οὐκ αἰδόμενοι ψυχὰς κτ' ἔσφι κελαιόν
 Αἶμα ἀπελείβει' ἔραζ' οἱ δ' αὐχένας ἔξαιρεπόντες.
 Κεῖατο τεθνεώτες ἐπὶ βλοσυροῖσι λευκοῖς
 Τοῖ δ' ἔπ' ἑμῶν ἐγχεῖσθαι, κοτιόντες μάχεσθαι
 Ἀμφότεροι χρομῶν τε σῦες, χαρποῖ τε λείονες.
 Ἐν δ' ἑμῶν ὑσμίνῃ Δαπιδάων αἰχμηταῖον.
 Κανία τ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύαυτά τε Πειριδόν τε,
 Οπλία τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πελοχέν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρνος,
 Θησῆα τ' Αἰγυλίδην, ὅππείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρεοι, χρύσεια φεῖ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγχεῖσθοντο.
 Ἀμφὶ μέγαν Πετρώον, ἴδ' Ἀσβολον αἰωνιστήν.
 Ἀρκτον δ' Οὐρεῖόν τε, μαλαγχαίτιον τε Μίμαντῶν.
 Καὶ δ' ὕψ' Πυκείδας, Πρεμνίθεα τε, Δρύαυτόν τε.
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἦντας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σιωπήκτιον ὥσπερ ζωοὶ ὥρ' εἶοντες,
 Ἐχεπιν ἠδ' ἦντας αὐτοχεδὸν ὠρ' ἐγνώοντο.
 Ἐν δ' Ἀριος βλοσυροῖσι ποδάκτας ἔστασαν ἵπποι
 Χρῦστοι. ἐν ᾧ κ' αὐτὸς ἐναφρόργς ἄλλος ἄρης
 Αἰχμητὶ ἐν χεῖρεσσι ἔχων, παυλέεσσι κελύων,
 Αἶμα πφαινοκάει, ὥσπερ ζωοὺς ἐκείζων.
 Δίφρ' ἐμβέβαώς. παρὰ δ' αὖ Δεῖμός τε Φόβος τε
 Ἔστασαν, ἱεῖροι πολέμων κατὰ δ' ὕμνον αἰδρῶν.
 Ἐν δ' αὖ Διὸς θυγάτηρ ἀγαλῆν Τριτυχμεῖα,
 Τῇ ἱκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐδέχεται κορύσσειν,
 Ἐλχος ἔχεσ' ἐν χερσὶ χρυσείῳ τε τρυφόμεναι,
 Αἰγίδα δ' ἀμφ' ὤμοις ὅπ' ἔδ' ὤχετο φύλακτιν αἰνῶν.
 Ἐν δ' ἑμῶν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς ἐν δ' ἄρα μίαντα
 Ἰμερὲν κηφάριζεν Ἀηλούς καὶ Διὸς υἱός.
 Χρυσεῖα φόρμυγι. θεὸν δ' ἔδ' ἄγνός Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' αὖ γὰρ φεῖ δ' ὄλκος ἀπ' ἐλάτης ἐσφαίοντο

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
 Musa Pieride, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus orat liquefacto & stans,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipse
 Delphines hanc atque illam ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphine, depascebant multos pisces.
 Sub his arcu trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans. habebat autem manibus,
 Piscum rere, proiecturo similis. (Perseus,

In eo autem erat & pulcherrima Danaes filius eques.
 Neq. quidē cōtingens clypeū, neq. longē separatus ab illo
 Miraculum magnū dictū: quoniam nusquā insistebat illi.
 Ita enim ipsum manibus fecerat in clypeus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra ensis pen-
 treus, de loro: ipse aut velut cogitatio volabat. (debat;
 Totum autem tergum etas tenebat caput fœm monstri
 Gorgonis. circum ipsum autē pera ferebatur, mirū visu,
 Argentea, fimbriaque dependebant lucida,
 Aurea, seu autem circum tempora regis
 Posita erat Orci gatea noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
 Gorgonci inaccessa & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnitum quippiam. in zonis aut dracones
 Duo suspensi erant, attollemes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
 Crudeli iuvenes. supra seu autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica armā habentes.
 Hi quidam pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes illi autem depopulari stantes.

Ἀΐδωνάτων ἐν ἀγῶνι. θεῶν δὲ ὁ δῆρ' ἄρ' ἔχοντο ἀοιδῆς
 Μῆσαι Πιερίδες, λιγυὶ μελπομένης εἰκῆαι.
 Ἐν ᾗ λιμῶν δ' ὄρμος αἰσθημακέτιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,
 Κλυζομένο ἱκελος. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀρμίσσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδύνεον ἰχθυάοντες.
 Νηχομένοισι ἱκελσι. δοιοὶ δὲ αἰαφυστόωντες.
 Ἀργύροισι δελφῖνες ἐδοίον ἑλσπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἦσαν αἱρ' ὀφειὺς δεδουλημένοι, εἶχε δ' ἡ χερσὶν
 Ἰχθύων ἀμφίβλητρον, δόπορ' οἴφοντι εὐκαῖς.
 Ἐν δὲ λιμῶν ἡ κόμου Δαναῆς τέκεσσι Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ὅππ' ἔχων σείκεος ποσσὶν, ἔθ' ἐκείσιν αὐτῇ.
 Θαῦμα μέγα φράσαο. ἐπεὶ ἔδα μὴ ἐσθήειντο.
 Τῶς δ' ἄρ' μιν παλάμης τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῆς,
 Χρύσειον, ἀμφὶ δ' ὅππ' ἔχων πτερόεντα πέδιλα.
 ὧμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελαίδετον ἄορ' ἔρειτο,
 Χόρηκον ἐκ τελαμῶνος. ὃ δὲ ὥστε νόημι ἐποταῖτο.
 Παῖ δ' ἡ μεταφρενον εἶχε κάρη δεινὸν πελώρου,
 Γοργόυς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσσι θεῶν, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέη δύσαντες δ' ἡ κατηφειῶτο φαινοὶ
 Χρύσοι. δεινὴ δ' ὥρε κροτάθοισιν ἀνὰ κτες
 Κεῖτ' Ἀΐδου κυνη, πυκτὸς ζόρον αἶνάν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δ' ἰσχυρόντι καὶ ἐρρίγοντι εὐκαῖς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐπταγενετῇ. τῇ δ' μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἀπλητεῖ τε καὶ ἐφατῇ ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ὅππ' ἡ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βανυσσῶν ἐάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαλδῷ
 Οὔτε καὶ λιγύως ὅππ' ἡ ζώνησι δράκοντι
 Δοιοὶ ἀπαιφειῶν, ὅππ' ἡ κυρτῶντι κάρησιν.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τῶν γὰρ μὲν εἰ δὲ ἐχάρασσι ὀδόντας
 Ἀΐδου δερκομένοισι δ' ἡ δεινοῖσι καρπύοις
 Γοργόοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος, οἱ δ' ἄρ' αὐτίκων
 Ἀΐδου ἐμαρνάδιον, πολεμῆϊα τούχ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφαιτέρῃς πόλεος σφαιτέρῃς τε τοκήων
 Δοιοὶ ἀμύγοντες τῇ δ' ὥρε δέειν μεμνῶντες.

Ac multi quidē iacebāt, plures autē etiā pugnā tenentes,
 Dimicabant. mulieres autem à benè constructis turribus
 Æreum acutum clamabant lacerabanturque genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conserti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autem cōtrā pugnam cōferebant. post ipsos
 Parcae nigre candidis crepantes dentibus,
 Torna terribilēsq̃ue, eruenta que, inaccessaque (bant
 Certamen habebant de iis qui cadebāt. omnes enim cupi-
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primū foris ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inieciēbant ungues magnos, animaque ad Orcum abibat.
 Tartarū in frigidū. illa autē precordia postquā exsatiasset
 Sanguine hominis, ipsū quidem abieciēbant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterum ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulò minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem prestantior erat, & auge grandissima.
 Omnes autē circa unū virū pugnam acerbā instituerant.
 Sanguis modo se ipsas mutuo aspiciēbāt, oculis faciesque
 Inter se autem ungues manū, que audaces exaquarebant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & grauis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues à manibus prominentes,
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor distillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dentes strin-
 Stabat, multūque pulvis constrauerat ei humeros (gens
 Lachrymis humidam iuxta autē turrita cinis hominum.
 Atrea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta, hominēque in Voluptatibus & choreis
 Oblectationem capiebāt. Alij siquidē fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxore, multūque hymeneus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorū. Mulieres autem venustas florēte

Πολλοὶ μὲν κέκτο, πλείονες δ' ἔτι δῆθεν ἔχοντες,
 Μάρτυρ' αἵ τ' ὅ γε γυναικες εὐδμήτων ὅτι πύργων
 Χόρκεον ὅξυ βόαν, καὶ δ' ἐδρύποντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαιστοῖς.
 Ἄνδρες δ' οἱ παρ' ἐσθλὰς ἔσαν, γὰρ ἔς τε μέγαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκδοῦν πυλίων ἴσαν, αἱ δ' οἱ δούλοισι
 Χείρας ἔχον μακάρεσσιν, ὡς σφειτέρουσι πέκασιν
 Δειδιότες τοῖς δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ μὲν αὐτοῖς
 Κῆρες κυάεσσι, λυκοὺς ἀραβδύσαι ὀδύντας,
 Δεινὰ ποὶ βλοσυροὶ τε, θαφροῖν τε, ἀπλητεῖ τε,
 Δῆλον ἔχον ὡς πτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔεντο.
 Αἶμα μέλαι πένειν ὅν τ' ὡς τόν μὲν ποῖεν
 Κεῖλινον ἢ πίπτοντα τεύετον, ἀμοὶ μὲν αὐτῇ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κρατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόειθ'. αἱ δ' ὅφρ' ἔσαν δὴ τ' ἀρίσταντο
 Αἶματος αἰδρομέεσσι, τὸν μὲν ῥίπασσον ἐπίσταν,
 Ἀψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐδύνον αὐτὰς ἐσταν,
 Κλωθε καὶ Ἀχαιὶς σφιν ἐφέστασαν ἢ μὲν ὑφίσταν,
 Ἀέρος, ὅτι πένειν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπεδος
 Τῶν γε μὲν ὀνυχῶν παρ' ἐσθλῆς τ' ἰὼ παρ' ἐσθλῆς τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφοῖν ἐν φωτὶ μάχῃ δριμύτην ἔδεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀνγῆας δρᾶσαν ὀμμάσι θυμὸν ἔσαντο
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε δραστήας ἰσώσαντε.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσηκεὶ ὅππῃ γρήτε καὶ αἰνῇ.
 Χλωρὴ αὖς αἰνῇ λιμὸν καταπέπληκα.
 Γενοπαχὺς μακρὴ δ' ὄνυχας χεῖρας ἔσαντο.
 Τῶς ἐκ μὲν ῥινῶ μύξαι ῥέον, ἐκ δ' ὡς παρ' ἐσθλῆς
 Αἶμα ἀπὸ λείβει ἔραζε, ἢ δ' ἀπλητον σισαρυῖα
 Εἰσηκεὶ πολλὴν ὅς τις κρατενὶ ὡδὲν ὤμοις,
 Δάκρυσι μωδαίειν. παρὰ δ' ὀπυργος πόλιν αὐδρῶν.
 Χρυσῆα δέ μιν ἔχον ὑφ' ὀφθαλμοῖς ἀραρυῖα.
 Ἐπὶ πύλαι τοῖς δ' αὖτε ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε.
 Τέρψιν ἔχον. τὴν μὲν γὰρ εὐσώθου ἐκ ἀπῆτης
 Ἡρώϊ' αἰδοῖ γυναικα, πολὺς δ' ὑμῶν αἰὲς ἐσθλῆς
 Τῇ δ' ἀπὸ αἰδοῖ μὲν δαῖδων σέλας ἐλὺφαζε.
 Χρῶν ἐν δ' ὀμμάσι τοῖς δ' ἀγλαῖαις τε δαλῆαι.

Præibant quas chori ludentes sequebantur.

*Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
Et tenero ore, circûmque ipsos repercutiebatur sonus.*

Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabilē.

Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabântur ad fistu-

Alij quidem contrâ ludentes saltatione & cantu, (lā,

Alij autem contra ridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totâque ciuitatem lætitia, choreque

Voluptatēsq; tenebant. Alij aut rursus extra ciuitatem

Tergu equorum conscensis currebant aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornatęque tunicas

Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij quī-

Mucronibus acutis rostrata folia, (dem metebant

Grauida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autē in manipulos ligabant & implebant arcam:

Rursū alij vindemiabat vineas, falces in manib. habētes:

Alij aut in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptas

Albos & nigros racemos, magnis ex viribus,

Grauidis folijs, & argenteis capreolis

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis

Argentea erat inclya opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus viuis, quæ ipse nigre erant. [cabant

Alij quidē calcabāt in lacu, alij hauriebāt, alij aut dimi-

Pugnis & luctandō. alij verò alij pedes lepores venabātur,

Viri venatores. & serratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq. præmij

Certamē habebāt & pugnā. bene iunctis aut in curribus

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabāt, [bant,

Currus ferruminati, rotarūq; med' oli, valde ex eo resona-

Illi quidē igitur perperam habebāt laborē, neq. n. dū ipsis

Victoria cōpleta erat, sed indefinitum habebāt certamen,

Ipsis aut etiā propositus erat magnus tripus in ra. agonē,

Προσδ' ἔ

Τοι μὲν

Ἐξ ἀπαλ

Αἰδ' ἔ

Εἰς τὸν δ'

Τοι γὰρ μὲν

Τοι γὰρ μὲν

Προσδ'

Λυλα' αὖ

Νῶδ' ἰπ

Ηρεκον

Εστ' αὖ

Αἰχμῆς

Βεῖδοι μὲν

Οἱ δ' ἄ

Οἱ δ' ἔ

Οἱ δ' ἄ

Λακούς

Βεῖδοι μὲν

Οἱ δ' ἄ

Χρύσειος

Σειρῶν

Τῶ γὰρ

Βεῖδοι μὲν

Οἱ γὰρ μὲν

Πύξ τε

Ανδρῶν

Ἰεμεῖον

Παρ' δ'

Δῆεν ἔ

Ηνίχοι

Ρυτὸν

Λυγρὰ

Οἱ μὲν

Νίκην

Τοῖσι

Πρὸς δ' ἔκταν, τίσιν ὃ χερσὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλγυροῦν συρίγων ἴσαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματιν, περὶ δὲ σφισιν ἀγνυτο ἡχώ.
 Αἰδ' ὑπὸ φορμύγων αἶαντον χερσὶν ἱμερόεντα.
 Εἰδεν δ' αὐτ' ἐτέρωθεν νέοι κωμάζον ὑπ' αὐλοῦ·
 Τοί γε μὲν αἰ παίζοντες ὑπ' ἐρχιδμῶ καὶ ἀοιδῇ,
 Τοί γε μὲν αὖ γήρωντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρὸς δ' ἔκτοι παῖσαν ὃ πόλιν θαλάαι τε χερσὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τί δ' αὖ παρπαφοῖδε πόλιν
 Νῶδ' ἱππῶν ὅτι βαίτες ἐδυεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἥρεικον χθόνα δ' αὖ ὅτι σολεύω ὃ χετῆρας
 Ἐστάλατ' αὐτοῖς ἔλω βαδύληϊον εἴ γε μὲν ἤμων
 Αἰχμῆς ὀξείησι κερονίσαντα πέτυλα,
 Βριδόμενα σταχυωνώσσει Δημήτερος ἀκτῶ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδαυοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλὸν δηλοῦ.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπείας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρων ὑπὸ τρυγητῆρον
 Ἀθλοῦς καὶ μῆχανας βότρυας, μισγόμενοι δὲ ποδῶν,
 Βριδόμενων φύλλοισιν καὶ ἀγρῶν ἡίκεσθιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρων παρὰ δὲ σφισιν ἔρχε
 Χρυστος ὡς, (καὶ ταῖς ἔργα παρὰ φρονος ἐφάσσοιο)
 Σειρόμενος φύλλοισιν καὶ ἀγρῶν ἐστὶ καμάξι.
 Τῶ γε μὲν οὕτω παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἔκαστος
 Βριδόμενος σταφυλῆσι μετ' αἰθροῦ γε μὲν αἰδέ.
 Εἴ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἔκκηδόν. τί δ' αὖ ποδῶν λαγρός δῆριον
 Ἀνδρες, ἀνδρῶν τε καὶ καρχαρυδόντε κωὶε παρὰ
 Ἰεμῶν μαπέειν, οἱ δ' ἰεμῶν ὑπὸ θυγῶ.
 Παρὰ δ' αὐτοῖς ἱππῶν ἐχον ποταμόν, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖς
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχον. ὅπλῳ δ' ὅτι δίφρον
 Ἡνίοχοι βιβάζοντες ἐφίεσαν ὡκεας πᾶντας
 Ρυτο χαλαίνοντες τε δ' ὅτι κρατέοντα πῖσαντο
 Ἀμαρτα κολλήοντε, ὅτι ὃ πλημῆναι μέγ' αὐτίκω.
 Οἱ μὲν αὖ αἰδῶν ἔχον πότον ἐδέποντο σφιν
 Νίκη καὶ λυγρόν, αἱ δ' ἀκρίτων ἔχον ἐδέπον.
 Τῶν δ' ὃ καὶ παρὰ κείτω μεγας τεύχος ἐν τῇς ἀγῶνις

Aureus, inclytâ opâ prudentis Vulcani.

Circa extremâ aut orâ manabat Oceanus, inûdati similis.
Totâ aut continebat clypeum variegatum. per ipsum aut.

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illi: multi
Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces monebatur.

Mirum visu, etiam Ioui grauitonanti, cuius consilijs
Vulcanus fecit clypeum magnūque validumque.

Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
Lactabat, facile, equestrem autem assiluit in currum

Similis fulguri patris Iouis, agida tenentis,
Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolas,

Bigis insistens regebat curuum currum.

Propè autem ipsis. aduenit dea cæsis oculis Minerva.

Aique ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:

Saluete Lyncei progenies longè inclyti,

Nunc itaq. Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat.

Cygnūque interficere, & inclytâ arma eius despoliare.

Sed tibi aliud verbū dicā, multò præstâtissimè populorū

Postquam igitur Cygnū dulci ævo spoliaueris,

Illū quidem tu eodem loco relinque, & arma ipsius.

Ipse aut hominū pestē Martem accedentem observans,

Vbi nudum clypeo variegato,

Oculis videris, ibi vulnera acuto, ferro,

Retrôque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque inclytâ arma illius

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,

Victoriam immortalibus hominibus & gloriam tenens

Certatim. Tunc igitur Ioue notus Iolaeus

Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione

Leuiter ferebāt celerē currum, puluerem ciētes per cāpum

Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Minerva,

Ægide concussa: ingemiscebat autem circumquaq. tellus.

Illi autem pariter procedebant, similes igni siue procelle,

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis clamore.

Horum equi deinde obuiam sibi mistra facti.

Acutum hinniūere, circaque ipsos reuerberabatur sonitus.

Χρόο
Αμφ
Πω
Κύν
Νήχο
Θαυ
Ηφ
Αρ
Πω
Είχ
Κούφ
Δίφ
Αχι
Κα
Νω
Κύν
Αμο
Εστ
Το
Αυ
Εν
Ο
Α
Ο
Ω
Νίχ
Εαυ
Σμ
Ριμ
Εν
Αιγ
Το
Κύν
Το
Ο

Ξρόσθες, κλυτὰ ἔργα ποίε' φρονος Ηφαίστου,
 Ἀμφὶ δ' ἵπῳ ῥέει Ουκλῆος πλάθοντι τοικῶς·
 Παῖ ὃ σωείη Λάκος πολυδαίδαλον, αἱ ὃ κατ' αὐτὸν
 Κύκλοι ἀροιστόν τε μεγάλη ἥπνεν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐσ' ἀκρον ὕδαρ, παρ' οἷ' ἰχθύες ἐπλανέοντο,
 Θαύμα ἰδέειν καὶ εἰσὶ βαρυκυτῶν, εἰ δὲ βέλαι
 Ηφαιστος ποῖναι Λάκος μεγα τε σίβαφόν τε,
 Ἀρζαῖμοι παλ' ἄμφοι, τὸ μὲν Διὸς ὄγκιμος υἱὸς
 Πόλυν ὀπικρατίως μὲν οἷ' ἵπῳ εἰς δόρυ δ' ἴφρον,
 Εἰκῆος ἀστεργπῇ πατρὸς Διὸς ἀγρόχοιο,
 Κούφα βιβας, τὰ δ' ὠμόχοις κρατερὸς τόλαος
 Δίφρος ἐμβεβασὶς ἰδυέτο καμπύλον ἄρμα·
 Ἀρχιμόλον δ' ἐσφ' ἦν δὲ Διὶ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Καὶ σφίας θαρσύνει· ἔπει πλερύνει παρρηΐδα,
 Χαίρετε Αὐγῆος ἥντιν τηλεκλειτοῖο·
 Νυῶ δὴ Ζῶς κριτὸς ὅμμι διδοῖ μεχάρεσσιν αἰάσων·
 Κύκλον τ' ἐξενάειν καὶ δότο κλυτὰ τεύχεα δ' ὕστα·
 Ἀλλο δ' ἐσσι τὶ ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε καῶν,
 Εὖτ' αὖ δὴ Κύκλον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τὸν εὖρ ἱππεὶτ' αὐτὴ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς ὃ βροτολογρὸν ἔρλω ὀπόντα δοκύντας,
 Εὐδα καὶ γυμνωθέντα Λάκος ὑπὸ δαίδα· εἴσο·
 Οὐδαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ἐτάμην χαλκῶ,
 Ἀψ' αἶα χρίσασθ' ἱππεὶς ἐνὶ τοῖς αἰσιμόν βῆν·
 Οὐδ' ἵππους ἤέειν, εἴε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦς· ἐς δὴ φρον ἐβήσατο διὰ Διῶν,
 Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Βασυλῆος τότε δὴ ῥα ἦτο γνητος· Ιολαος.
 Σμυρδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκκλειτο, τοὶ δ' ἔω' ὀμειλῶς
 Ριμὸ' ἔφερον θοὴν ἀρῶν, κονίοντες πεδίον.
 Εὐδρ' σφιν μῆρος ἦκε Διὶ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Αἰγίῳ· αἰασιέσσασα φειδονάχες ὃ γῆα.
 Τὰ δ' ἄμωδς περ ἔχοντ' ἱκίλοι περὶ ἠὲ Διῶν,
 Κύκλος δ' ἵππῳ δαίμων καὶ Ἀρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τὸν δ' ἵπποι μὲν ἔπειδ' ὑπεναντίε' ὀμῆλοισιν
 Ὡς εἰς χεῖμισσιν, ὅτε δ' ἐσφιν ἀγνῶτο ἠχά·

Atque hunc prior alloquebatur vi Hercules:

Cygne ignave, cur contra nos teneris valocax equos
Fires qui laboris & arumna experti sumus?

At dinorsum tene currum bene politum, atque è uia:

Cede pretergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Ceycem regem, nã ille potestate pariter & maiestate

Trachini antistat. Tu verò fati admodum fecisti ipsa.

Eius enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculã.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculum.

Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (fecisse

Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans:

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.

Vulneratus clypeo: quarto autem transagedi femur eius.

Totus animus festinans, magnũq; illius clypeum perforavi.

Prostratus in puluerib. humi prostratus cecidit hasta impetus.

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit;

Manibus sub nostris relictis sp. l. y. cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquã curabat;

Huic obtemperans, recinere trahentes currum equos,

Actus à bene cõpactis bigis defilierunt celeriter in terrã.

Et Iouis filius magni, & Enyalii regis.

Auriga autem propius egerunt pulchricomas equos.

Illis autem irruentibus sonitus pedũ cõcitata est lata terra.

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes defiliunt, alia super alias cadentes:

Multaque quercus: multa item picea,

Alnæque totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant.

Ita & illi in se mucuò ruebant cum magno elangore:

Tota autem Myrmidonum, ciuitas olesbrisque Iacolæ,

Arnoque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce utriusq; valde resonabant. Illi aut cum clamore

Mirando cõgressi sunt. magnã aut intonuit cõsiliarius Iu-

Es à celo guttas demisit sanguinolentas.

(p. 109)

Tòv
K
ΑΥΔ
ΑΜ
Ε ΙΝ
Ε Κ
ΤΡΥ
ΤΕ
Ω Π
ΑΡΕ
ΗΘΗ
ΕΥΧΕ
ΑΥΛΙΟ
ΤΕΙΣ
ΟΥΤΑ
ΠΕΥΤ
ΠΕΛΛΗ
ΕΥΔΑ
ΧΡΟΙ
ΩΣ
ΤΩ
ΔΗ ΤΟ
ΠΛΕΥΣ
ΗΥΙΟ
ΤΩΝ
ΩΣ
ΠΕΥΣ
ΠΟΛΛΕ
ΔΙΥΕ
ΡΙΜΦ
ΩΣ
ΠΛΑΟΥ
ΑΡΥΝ
ΦΑΥΝ
ΕΤΑΥ
ΚΑΙ

Τὸν πρῶτον προσέειπε βῆν Ἡρακλεῖν,
 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊ ὀπίσσετον. ὠκείας ἵππους,
 ἀνδράσιν εἴτε πόνοιο κῆ ὀϊζύος ἰοίεσσι εἴμην.
 Ἀλλὰ παρ' ὧς ἔχε δ' ἴφρην εὐξοαν, ἢ ᾗ κελεύδου
 ἔϊκε παρ' ὧς ἰέναι. Τελχίνα δέ τοι παρήχυνον
 Ἐς Κήυκα αἶαντα. ὃ γδ' ὀδυνάμεντε κῆ ἀγῶνι
 Τρηχένος προβέβηκε, σὺ δ' ἂν μάλα οἶδαι κῆ αὐτῆς.
 Τε γδ' ὀπίσσεσσι παῖδά θεμιστονόω κυδμήσιν.
 Ω πέπον, ἐμὴν γὰρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκίσσῃ, εἰδὴ νῶϊ σωλοισωμῶν πολεμίζεσσι.
 Ἦδη μὲν τέ ἐφ' ἡμῶν κῆ ἄλλα τε πειρηθῆναι
 Ἐχέος ἡμετέρου, ὃ δ' ὑπὸ Πύλῳ ἡμαρτέοντος
 Ἀντίος ἐστὶν ἐμῶν μάχης ἄμωτον ἀνυπαίτων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῶν ὑπὸ δουρὶ τυπείσσι ἡρείσονται γαῖαν,
 Οὐτα μὲν σὺ κεῖνος. τὸ δ' ἢ τέτρατον ἡλῶσαι μὲν
 Πόρτι μὲν ἐσσι νῶϊ, διὰ δ' ἢ μέγα σάκος ἄρα ἔσσι.
 Πρὸς δ' ἢ ἐν κοίτῃ χαλκῷ πῆσιν ἔχέος ὄρμη.
 Ἐνθά κε δὴ λαβόντες ἐν ἀθανάτοισιν ἐλὺσθαι
 Χρῶσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἑναρὰ βροτοῖσιν.
 Ως ἔφατ'. ὃ δ' ἄρα Κύκνος Ὀμμήϊος ἐμυοῖνα
 Τῶν ὀπίσσεσσι δόρυς ἐχέμεν ἐρυσσάρματος ἵπποις.
 Δὴ τοι' αἶψ' ὀπλίσκων δ' ἴφρην δόρον αἶψ' ὀπί γαῖαν
 Πᾶς τε Διὸς μέγας κῆ ἐνυδρίοιο αἶαντος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐπ' ἡμῶν ἦσαν καλλιτέρας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποβροχέων καὶ ἀχέζεσσι δόρυς χαλκῶν.
 Ως δ' ὅτ' αἶψ' ὑπὸ ἡλῶν κερυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 Πέτρῃ δόρυς ὀφείλοισιν ἐσσι ἀλλήλων ἢ πέσσοισιν
 Πολλὰ δ' ὄρυς ὑψίκοιμι, πολλὰ δέ τε πεῦκα.
 Λίγιστοι τε ταυῦροι οἱ ῥήγνυνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρίμφα κυλιν δόρυς, εἴως πεδ' ἰσθ' ἀφίκων.
 Ως οἱ ἔσσι ἀλλήλοισι πῆσιν μέγα κακλήροντες.
 Πᾶσα δ' Μυρμιδόνων τε πόλις κλείη ἢ Ἰαωλὸς
 Ἀργεῖ' ἢ δ' Ἑλίκη, ἀνδρά τε ποιήσας
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφοτέρων μεγάλ' ἔχον. αἱ δ' ὀδύνηται
 Θεσπεσίῳ σφίοναί μιν δ' ἐκτυπε μῆτις τε Ζῆτος.
 Καὶ δ' ὃ ἄρ' αἶψ' ὑπὸ νῶϊ ψάδας βόλιν αἶμα τῶν

Signum id ponens bellis sua multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Asper, dentes habens exertos, fertur impetu ad impugnandum
 Cum viris venatoribus, acuti que candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandent
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desilijt curru.
 Quando autem virili nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, a statem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus femineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurora fundit vocem
 Aestis in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur,
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminant, cum una acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in letitiam & laborem,
 Eo tempore pugnabant, multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo irati, in seipsum impetum faciunt,
 Saniusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium:
 Atque ut vultures incursum unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiu aqua gratia, aut fera cerua
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterant,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irriterant
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere medians, clypeo arcum hastam adiecit,
 Neque tamen perripit & defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeas
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, ambosque derondit tendones
 Homicida lancea, magnum enim robur incidere viri.

Σημε
 Οἷος
 Κάτω
 Ἀνδρῶν
 Δόχμ
 Λείβε
 Ορθε
 Τῶ ἐν
 Ημερῶν
 Οὐρανῶν
 Ἀρχῆς
 Καί τ
 Ἰστέ
 Τῆμο
 Τῆς τ
 Οἷα
 Τῶν α
 Ως ὅ
 Ἀλλὰ
 Δεινῶν
 Οἱ δὲ
 Πέτρ
 Αἰγρῶν
 Πύον
 Τῶ ἀν
 Χόρμ
 Εἰς τ
 Ως οἱ
 Εἰς τ
 Κτιν
 Οὐδὲ
 Ἀμφ
 Μεων
 Ἀνδρῶν
 Ηλασ
 Ἀνδρῶν

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐφ' ἡγεταῖρας ἔειπαι.
 Οἷος δ' ἐν βήσας ὄρεος χαλεπὸς περὶ δ' ἔειπε
 Κάτωρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηροτῆς, δῆλ' δὲ τε πάλιν ὀδύναι
 Δοχμωθεῖς, ἀφ' ὧν ὅτε σῶμα μαστιχέοντι
 Λείβεται, ὅσῃ δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρόντι ἱκτῶν.
 Ορδαῖ δ' ἐν λοφίῳ φέρεται πείρας ἀμφὶ τε δειρῶν.
 Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπποῖς δόρα δ' ἱερῶν.
 Ἡμος ὃ χλαίῳ κνημὸν πτεροῖς ἔχειται τίπιδ' ἔχει
 Οὐδ' ἐφ' ἑξόμοιρος θέρος ἀνδρώποισιν ἀείδειν
 Ἀρχεται, ὅτε πῶς κ' ἐβώσας δούλους ἔειπον.
 Καί τι πανημίριος τε κ' ἡδὺς χέει ἀνδρῶν
 Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπῃ τε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δ' ἡ κίχρη οἱ σφειγλῶδες τελέσθαι
 Τὰς τε δέρι σφείρουσιν, ὅτ' ὁμοφάκας αἰόλονται.
 Οἷα Διόνυτος δῶκ' ἀνδράσι χλαίνας κ' ἄχθος.
 Τῶν ὅρων μάστιγας, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὁρώρει.
 Ως ὃ λείοντε δ' ὕψ' ἀμφὶ κτερόεντες ἤϊοι
 Ἀλλήλοισι κοτίοντες, ὅτ' ὁ σφάρας ὁρμήπουσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἱαχὴ ἀφ' ἀβόας δ' ἄμα γίνετ' ὀδύνων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπτοὶ γαμψόωντες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὅψ' ἡ μεγάλη κλάζοντες μαχέσθαι
 Αἰγὸς ὁρασιόμου ἢ ἀγροτέρως ἤϊοι
 Πύονος, ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζῆτος αἰὲρ
 Τῷ ἀπὸ νύκθ' αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ὄνη
 Χώρα ἀΐδρις ἐὼν, οἱ δ' ὅτ' ἀλέως ἐτόησαν,
 Εσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δριμύτῳ ἔθεντο.
 Ως οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρασαν.
 Ενδ' ἡ τοῖς Κύκνος μὲν ὑπερμυέος Διὸς υἱὸν
 Κτενέμεναι μεμαῶς ἄναι ἐμβαλε χλαίνας ἔχει
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἐρύτο ὃ δῶρα θεοῖο.
 Αμφιτρωνιάδης ὃ βίη Ηρακλεῖν
 Μεσσηγὸς κόρυθος τε κ' ἀσπίδος ἔχει μακρῶν
 Ἀνδρῶν γυμνωθέντα θοῶς ὑπὲρ ἑνὸς γυμναῖ
 Ἠλασ' ὅτ' ἀκρατίως ἀπὸ δ' ἀμφὶ κέρει τίνοντες.
 Ἀνδροφόνος μὲν μίγα γ' ὅστις ἔμπροσθε φάτος.

Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, tota Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsū aut resonabāt arma variegata ære.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iouis arumnꝰ filius.
 Ipse aut occisorem hominum Martē accedentem obseruās,
 Scūm videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Quique admodum accuratè pelle validis unguibus
 Dissecta, quā celerrimè dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur eor,
 Ac cæcis intuens oculis scūm quiddā, costāsque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens propè ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens
 Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.
 Virique aut cum clamore alter alterum inuasere.
 Ut autem quando à magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit.
 Alciꝰ, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum granator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit. ille autem promptè venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iouis agida tenentis
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens egidem.
 Sæua autem toruæ intuens, verbis volucribus allocuta est,
 Mars inhibe animos ingentes, & manū inuictas,
 Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
 Hercule occiso, totus magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi:
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimit̃ animo.
 Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrans,
 Celeriter inuasit vim Herculeam.
 Occidere festinans, & coniicit æratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul casta Minerva,
 Hasta impetum auerit, manū deflectens à curru.

Ηελ
 Ηαίς
 Ως
 Τόν
 Αὐτό
 Δειν
 Ος
 Σχί
 Εμ
 Τλα
 Οὐρ
 Επλ
 Τόιο
 Αντι
 Εστ
 Αμφ
 Ως
 Μαν
 Ερχ
 Τψ
 Τόα
 Κεκ
 Αὐτ
 Αντ
 Δειν
 Α
 Οὐ
 Ηελ
 Αμ
 ΑΝ
 Κα
 Κα
 Σα
 Ε
 Εγ

Ηριπε δ' ὅς ὅτε τις θρῦν ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ηλίσατος πληγίσει Διὸς φοβέοντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τιύχεα πεικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς τελαγκάρδιος υἱός,
 Αὐτὸς ᾧ βροτολοιγὸν Ἀρίω ὅππιντα δοκαύσας,
 Δεινὸν ὄρον ὅσσοισι, λείων ὥς σῶμα πεύρσας,
 Ὅς περ μάλ' ἐνδυκίως ρινὸν κρατερῶς ἐνύχεσσε
 Σχίσσας ὅππ' ἐτάχιστα μαλὶ φέρνα θυμὸν ἀπνύρα·
 Εμυβρέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δφνὸν, πλῦρα δ' τε καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μαστίῳ, ποσσὶ γλάφει· ὅδ' ἴ τις αὐτὸν
 Ἐτληῖς ἀπαιδῶν χερδὸν ἢ δεῖν, ὅδ' ἔμ' ἀχέδω.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνεῖ ἀδῆς ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσῃ Ἀρῆος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀΐξων,
 Εσσυμένως ὅδ' οἱ χερδὸν ἤλυθεν ἀχρὺ μῦθος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ὀμφήλοισιν ὄρκων.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαυὶ μεγάλα πέτρῃ κρηῶνος ὄρουσας,
 Μακρὰ δ' ὅππ' ἐρωσικεσσὶ κυλίνδετα, ἢ δ' ἔτε ἦ χ' ἔ
 Ἐρχέται ἐμμεμαυῖα, πάρος δ' οἱ ἀντεβόλησεν
 Τυφελὸς παῖδ' ὃν συνεκίετα, ἐνθά μιν ἴχθ'.
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βριστάμηνος ἔλκος Ἀρης
 Κεκληγὼς ἐπόρεσεν, ὅδ' ἔμμεπῖως ὑπὶ δέκτρῳ
 Αὐτὸρ Ἀδυσαίῃ κούρῃ Διὸς ἀγλόχοιο
 Ἀντήν ἤλθεν Ἀρῆος, ἐρεμνὴν αἰγὶ δ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἀρες ὅππ' ἔχε μῦθος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 Οὐ γάρ περ δέμης ὄσιν δότ' κλυτὰ τεύχεα δύσσει
 Ηρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' αἰτίος ἴστας ἐμῆο·
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἀρεῖας μεγαλήτορα θυμῷ.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τιύχεα παῖδων,
 Καρπαλίμως ἐπόρεσε βίῃ Ηρακλεῖν,
 Κακτάμηνον μεμαῶς, καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκῳ ἔτχος
 Σπέρχον, ἐὸδ' παυδὸς κατίον· ὡεῖ τε θνηῶτες,
 Ἐνθά κ' ἰ μεγάλα δότ' ᾧ γλαυκῶπις ἀδελῶν.
 Ἐχέος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρῶσα μὲν δότ' ἀφ' ἑρῆς

Acerb. autem dolor Martē cepit, extractoque gladio acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedētē
 Amphuryoniades, sauo insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato.
 Vulneravit validē, magnūmq; traiecit clypeum
 Hasta vibrans. in terra aut prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Mitus agilem currum, & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
 In currum posuerunt variegatam, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerūt. venerūtque in altam Olympā.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolau,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebatur. moxq; exinde ad ciuitatē Thrachniā venit.
 Equis velocibus. At caesus oculis Minerva (runt,
 Pervenit in Olympum magnum, & domus patris,
 Cygnum autē contrā Peyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonūmq; ciuitatem, celebrēmq; Iolcum,
 Arnēmq; & Helicē. multus aut congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatū dys. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicūque portaret Delphos, enim vi spoliabat insidiatus.

HESIODI

Αμφυ
 Εαυτ
 Αμφι
 Μαρτυ
 Ουτα
 Δουρα
 Τω
 Ηλαστ
 Ες δ
 Απαι
 Τίος
 Κύν
 Νίαν
 Ιππο
 Εξίνα
 Κόνα
 Οίπ
 Αντ
 Απρί
 Τιμ
 Τοδ
 Ομ
 Αντι
 Ος π

Ἄσπις δ' Ἀρήω ἄχος εἶλεν· ἱρυσσάμενος δ' ἰδὼν ὅξυν
 Εαυτ' ἰφ' Ἡράκλει κρατερὸν φρονι. τὸν δ' ὀππὸντα
 Ἀμφιτρωνιάδης Διτῆς ἀκέρντος αὐτῆς,
 Μερὸν γυμνάδεντα σέκας ὑπὸ δαυδαλίοιο,
 Οὐτασ' ὀπκρατέως διὰ τὴν μέγα σέκος ἀραξέτο
 Δούρα πτωμήσας, ὅππ' ἔχοντι καίββησι μίση.
 Τῷ δ' ὀβόρος κ' Δεῖμος οὐδ' ἔχον ἄρμα κ' ἵππους
 Ἡλκασσ' αἰψ' ἐγύς, κ' ὑπὸ χθονὸς θυροδοίης
 Ες δ' ἴφρον θῆκεν πολυδαίδαλον. αἰψά δ' ἔπειτα
 Ἀπῶκε μασιέτιω, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμήωνος κ' κυδαίμενος Ἰόλαος
 Κύκλον σκυλαίσαντες αἰψ' ὤμων τύχα κελεύ
 Νίσσοντ' αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῆνος ἵκοντο
 Ἰπποῖς αἰκυπέθεσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Εξίκατ' ἔλμπόν τε μέγα κ' δώματα παῖδες.
 Κόκνον δ' αὖ Κήϋξ δάπνεν. κ' λαὸς ἀπαίρον
 Οἶρ' ἐγύς τῶν πόλεις κλειτὸ βασιλῆος,
 Αἰτῶν, Μυρμιδῶνον τε πόλιν, κλειτῶν τ' Ἰκωλῶν
 Ἀρήων τ' ἠδ' Ἑλίκηων· πολλὰς δ' ἠγείρετο λαὸς.
 Τιμῶντες Κήϋκα φίλοι μακάρεσσιν θεοῖσι
 Τοῦ δ' ἔταφον κ' σῆμα· αἰδὲς ποίησεν Ἀναγρες,
 Ομβροὶ χιμῆρας πλῆθον. πῶς δ' ἄρ' ἔμιν Ἀπόλλων
 Ἀπτοῖδης ὠώξ, ὅππ' ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ος περ ἄγχι Πυδοῖδε, βίη σὺλασθε δουρίων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

DI



HESIODI ASCRÆI DEORVM
GENERATIO.



Usas Heliconiades incipiamus ca-
nere,

Quæ Heliconis habitant montes
magnumque diuinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus te-
neris

Sabunt, aramque præpotentis Sa-

turnij,

Atque abluæ tenero corpore in Permessos,

Auc in Hippocreno, aut in Olmæo sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque trepidarunt pedibus.

Inde concitata, velata ære multo

Nocturnæ incedebant, perpulchram vocem emittentes.

Celebrantes Iouemque ægida tenentem, & venerandam Iu-

Arguam, aureis calceamentis incedentem: (nonem,

Filiamque Ægiocchi Iouis, caruleos oculos habentem Miner-

Auguramque Apollinē & Dianā sagittis gaudētem, (uā:

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem:

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem:

Hebentque aurea corona decora: formosamque Dionem,

Auroramque, Solēque magnū, splendidamque Lunam,

Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,

Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram.

Aliorumque immortalium sacrum genus semper existētum:

Quæ enim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primū dea sermone compellarunt,

Musa Olympiades filia Iouis Ægiocchi:



H



Kai τ

H Ipa

Αποτα

Καὶ οὐς

Εἰς δὲ τ

Εννύχ

Τρυφῶ

Αρξίλ

Κούρ

Φαίβο

Μ ἢ Π

Καὶ Θ

Ηβλ

Ηώ τ

Αντῶ

Γαῖα

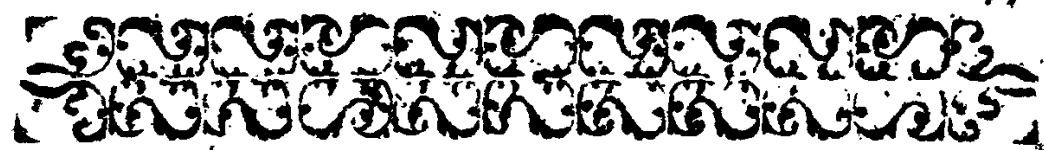
ΑΜαν

Αἰ νό

Αρνα

Τόνδε

Μέου



ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.



ΟΥΣ ΑΩΝ Ελικοι γένων ἀφ-
χωρὶς αἰδέειν,
Αἰὼς Ελικοῦτος ἐχέουσιν ὄρεσι μέγα-
τι ζάτιόν τε
Καὶ τε πρὶ κρῖά λω ἰοειδέα πῶτα
ἀπαλοῖσιν
Ορχεῖσται, καὶ βωμόν ἐραδίνας
Κερνίκους.

Καὶ τε λοισσά μιν ἀπέρειν χροῖα Πρῆμασσοῖο.
Ἡ Ἰπποκρῆως, καὶ Οὐμειῦ Ζαθέοιο.
Ἀκροτάτω Ελικοῖν χερσὺς ἐκποιήσαντο
Κόρυς, ἱμερόεντας ἐπερρώσαντο δὴ πῶτιν.
Εὐδὲν δότορνύμφαι, καὶ γαλυνμύμφαι ἤερε πολλῆς.
Εὐνύχαι σείχην, πρὶ κρῖά λω ὄσαν ἰοισαί.
Τρῖνθσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην.
Ἀργείαν, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμβεβαύαν.
Κούρην τ' αἰγίοχου Διὸς γλαυκῶπι Ἀθηνῶν.
Φοῖβον τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιν ἰοχέμεραν.
Ἡ δὲ Προσφάτωα γαῖοχον ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμετα μύθοισιν, ἥκοβλέφαρ ἐν τ' Ἀφροδίτῃ.
Ἡβλῃ τε χρυσοστέρῳ, καὶ λῶν τε Διώνῃ.
Ἡὼ τ' Ἠφύειν τε μέγαν λαμπρόν τε Σήϊόν.
Ἀητῶ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον αἰγυλομήτην.
Γαῖάν τε Γαιανὸν τε μέγαν, καὶ δύναι τε μῆλαιαν.
Ἀλων τ' ἑταίρων ἱερὸν γένος αἰὲν ἰόντων.
Αἰὲν πόθ' Ἡσιόδον καλῶ ἐδιδάξαμεν ἀοιδῶν.
Ἀρνῶν ποιμαίνονθ' ἑκακῶτος ὑπὸ Ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ μετὰ πρῶτον δαΐ πρὸς μῦθον ἔειπας.
Μῦθον ἐλυμπεσθῆς κούραι Διὸς αἰγίοχου.

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (solim)
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, tauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut audirem tam futura quam praeerita:
Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se verò primò & postremò semper decantare.

Sed quò mihi haec circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praeerita;
Voce concordantes. illarum verò inde sessa fuit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iouis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersa resonat verò vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc verò immortalæ vocē emittētes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantibus,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, lapores bonarum.
Secundo rursus Iovē, deorū patrē atque etiam virorum,
Incipientēsq; canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant totius mentem in Olympo,
Musa Olympiades filia Iouis agida habentis;
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne fertilitati Eleutheris imperantem
Obliuionēque malorum, & solatium curarum.

Novem enim ex noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cum iā annus exactus, circumvoluta v. essent tempora
Mensium decrescentium, diēsque multi transacti essent.
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pictoribus securum animum habentibus.

Πο
Ιδ
Ιδ
Ω
Και
Αρ
Θει
Και
Σφ
ΑΜ
Τ
Τυ
Ει
Φω
Εκ
Σκ
Σκ
Δω
Θει
Εξ
Οι
Δι
Αρ
Ο
Α
Τυ
Μο
Τα
Μυ
Αν
Εν
Νο
ΑΜ
Μ
Η
Μ

Ποικίλους πηγαῖοι καὶ ἐλέγχα, γαστέρες δὲ,
 Ἰδμεν ἑσθλὰ πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' οὐτ' ἐσθλῶν μὲν δηδέα μιν θήσασθαι.
 - Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀπείπειαι.
 Καὶ μοι σκήπτρον ἔδον ἰδαιφνης ἐριθλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θνητὸν ἐνέπιδυσαν δὲ μοι ἄνδρα.
 Θείῳ ὅτε κλυοίμιν τε τ' ἐσθλῶν, ὡς τ' ἔόντα.
 Καὶ με κέονθ' ὕμκειν μακάρων γένος αἰὲν ἔόντων,
 Σφας δ' αὐτὰς ὡς τὸν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰδέειν.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φεῖ δρυὶ ἢ φεῖ πέτρῳ;
 Τῶν ἄνδρ' ἀρχώμεθα, πατέρων πατέρων.
 Τυμβῶσαι στέργοισι μέγαν νόον ἐν τὸς Ολύμπου,
 Εἰρῶσαι τε τ' ἔόντα, τε τ' ἐσθλῶν, ὡς τ' ἔόντας.
 Φωνὴν ἐμπερῶσαι γῆρ' δ' ἀνέμετος ῥέει ἀνδρῶν.
 Ἐκ σωματων ἡδύα, γελᾷ δὲ τε δάμαται παῖδες.
 Σκῶς ἐρεγδύποιο θεῶν ὅππ' ἀειδέσθην.
 Σκιδναμένῃ ἢ χεῖρ' ἢ παρηνιφέντος Ολύμπου.
 Δάμαται ἀθανάτων, αἱ δ' ἀμβροτον ὄσαν εἴσω,
 Θεῶν γένος αἰδέειν ὡς τὸν κλειοισιν αἰοῖδ' ἢ,
 Ἐξ ἀρχῆς αὖς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς θυρὺς ἐπικτεν,
 Οἳ τ' ἐκ γῆρ' ἐγλῶντο θεοὶ δωτῆρες ἑστων.
 Δούτερον αὖτε Ζεῶν πατέρ' ἢ ἢ καὶ αἰδρῶν,
 Ἀρχομένη δ' ὕμνωσι θεαί, λήγροισι τ' αἰοῖδ' ἢ,
 Οἶον φέρτατός ὅς τε θεῶν κρατεῖ τε μέγιστος.
 Αὔδης δ' αἰδρῶν τε γένος κρατερόν τε γηαίων.
 Τυμβῶσαι, στέργοισι Διὸς νόον ἐν τὸς Ολύμπου,
 Μοῦσαι Ολυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερὶ Κρονίδῃ τέκε πατέρ' ἢ μιν γένεσθαι.
 Μημεσιπύην, γρυμνοῖσιν ἑλδ' ἰθρὸς μεδέσθαι,
 Λημεσιπύην, τε κρατὶν ἀμπαυμάτε μερμηράων.
 Ἐνθάδε ἴδ' οἱ νύκτας ἐμίσγεται μιν πέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβαίνειν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴρ' ἐν αὐτὸς ἔλω, φεῖ δ' ἔτραπον ὥρα.
 Μελῶν φθιόντων, φεῖ δ' ἡμᾶς πολλ' ἐπιλέδης,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐνθάδε κοῦρας ὁμοφρονάς, ἦσιν αἰοῖδ' ἢ.
 Μίμνεται, ἐν στήθεσσι ἀκιδέα θυμῷ ἐχέουσιν.

Paululum à summo vertice niuosi cæli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem autem per hos vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena, undique v. resonabat terra atra
 Canentib. hymnos: iucundus v. à pedib. strepitus excitaba-
 Eunt ad patrē suum, ille autem in cælo regnat. (tur
 Ipse habens tonitru: atque ardens fulmen.
 Vbi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hæc sane Musa canebant, cælestes domos tenentes:
 Nouem filie magno è Ioue progenera:
 Cliôque, Euterpêque, Thaliaque, Melpomenêque,
 Torpichorêque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
 Calliopêque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filie magnæ,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenā.
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem eis
 Rectis iudicijs: hic autem curò cautèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scire dirempt.
 Propterea enim reges prudentes, quod populi
 Damno affectis in foro, res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue verò reges, ille verò beatus, quemcunque Musa
 Amant, suauis ei ab ore fuit vox.

Τὸ
 Εἰς
 Παρ
 Εἰς
 Μελ
 Αδ
 Αἰ
 Αμ
 Τυν
 Νει
 Αὐτ
 Εἰς
 Αδ
 Τα
 Εὐν
 Κλει
 Τερ
 Κόμ
 Η γ
 Οἱ
 Γει
 Τῶ
 Τῶ
 Πα
 Ιδ
 Αἰ
 Τῶ
 Βλα
 Ρη
 Ερ
 Αἰ
 Οἱ
 Εκ
 Αὐ
 Εκ
 Εἰ

Τυτθὸν ἀπ' ἀκρεάτης κορυφῆς νιφάεντος Ολύμπου,
 Ενθα σφιν λιπαροίτε χορὴ καὶ δώματα καλαί.
 Παρ δ' αὖλ' ἑς Χάριτες καὶ Ἰμερὸς οἰκί' ἔχουσιν
 Ενθαλῆς ἔρα τλὴν ὃ διὰ σῶμα ὄσταν ἰείσται,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦδεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπ' ἔρατον ὄσταν ἰείσται.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρὸς Ολύμπον ἀγαλλόμεναι, ὅππ' ἡγάλα
 Ἀμβροσίῃ μολαπῆ· ὅτ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 Τυμνώσας, ἔρατος δ' ὃ ποδῶν ἐπὶ δεῦπος ὀρόρει,
 Νεισομένοισιν πατέρ' εἰς ὄν, ὃ δ' ἔρατος ἐμβασιλεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἠδ' αἰδαλόεντα κερκυκόν,
 Ἐαρτεῖ νικύσας πατέρα Κρόνον, ὃν δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πρῶτος.
 Ταῦτ' ἄρα μοῦσται ἀείδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγαγαῖαι,
 Κλειότ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μῆτις δ' ἄρ' ἔτι,
 Τερψιχόρη τε, Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε.
 Κόμιοι δ' ὅτ' ἢ ὃ φρεσὶ στεταγμέναι ἀπατέον.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύουσιν ἀμ' ἀδίδεσσιν ὀππιδεῖ.
 Οἱ πινὰ πρῆσυσσι Διὸς κοῦραι μέγαλοι,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῶ μὲν ὅτ' ἡ γλώσση γλυκερίῳ χέουσιν ἀσίδεον,
 Τοῦ δ' ἐπὶ ἐκ σῶματος ῥέει μέλι χαοὶ δέ τε λαοὶ
 Πᾶντες ἐς αὐτὸν ὀρόσσι δι' ἀκρίνοντα δέμιντες
 Ἰδμεῖσι δίκησι, ὃ δ' ἀσφαλῆας ἀγορεύων.
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἔθιστε μέγας κατέπαυσεν
 Τοῦ μὲν γὰρ βασιλῆος ἐχέφρονος οὐκ ἔκα λαοῖσιν
 Βλαπτομένοισι ἀγορήφει μετὰ ἔθπα ἔργα τελέσας
 Ρηϊδίως, μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέτασεν,
 Ἐρχόμενον δ' αἰὲς ἄστυ θεὸν ὡς ἐλάσκοντα
 Αἰδοῖ μέλι χέει, μὲν δ' ὃ δρέπει ἀγορεύοισιν
 Οἷα τοι Μισσίων ἱερὴ δόπις αἰδρεῖται ποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μισσίων καὶ ἐκ Κόλλας Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοῖσι δὲ ἔσιν ὅτ' ἡρόνα καὶ κιδαιρεσθῆ.
 Ἐκ δ' Διὸς βασιλῆος, ὃ δ' ὄλβιος ὅν πινὰ Μισσίων
 Φιλοῦνται γλυκερὴ αἰδρεῖ σῶματος ῥέει αὐδῆ.

Quod si ferim quis luctum habens recenti dolore facio a-
 Tristeur, animo dolens, ceterum Poëta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosq. deos qui Olympū incolunt,
 Statim hinc sollicitudinem obliviscitur, nec quicquam,
 Meminit: citò. n. deflexerūt. eū aliò dona deorū. (dolorū
 Salutate nate Iovis, date. Verò amabilem cantilenam
 Celebrate quoque immortalū diuinum genus, semper exi-
 Qui Tellure progeneri sum, & Calo stellato, (stentium,
 Noctēque caliginosa, quosque falsus nutrit Pontus.
 Dicite insuper, ut. primum dū & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus aestu furens
 Astrāque fulgentia & ocelum latum supernæ
 Et qui ex his nati sunt dū, datores bonorum.
 Vique opes diuiserint & quā honores distinxerint (lum.
 Atq. quā primum multis implicitum sphaeris tenuerint &
 Hac mihi dicite Muse, castes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
 Primò omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore prætita, omnium sedes tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartaraque tenebricosa in recessu terra spaciōsa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium,
 Ex Chaos verò Erebusque, nigraque Nox editi sum.
 Ex Nocte porro Etherque & Dies progenerati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obregat,
 Vique esset beatis dīs sedes tuta semper:
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam in frugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontem, absque amore suauem, ceterum deinde habentem
 Calo concumbens, peperit Oceanum n. profundo, vorricem

ΑΖ
 Μ
 Αμ
 Δι
 Μ
 Χα
 Κλε
 Οί
 Νυ
 Εί
 Κα
 Α
 Οί
 Ω
 Η
 Τα
 Ε
 Η
 Τα
 Α
 Τα
 Η
 Α
 Δ
 Ε
 Ν
 Ο
 Τα
 Ο
 Ο
 Τα
 Ν
 Η
 Η
 Ο

Εἰ δὲ τις καὶ πένθος ἔχων νεκροῦ θυμῷ,
 Ἀζηται κραδίῳ ἀχαλὺ μῦθος, αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μισαίων θεράπων κλέα πορτέρων αἰδρώπων
 Ἀμύσητ' μάκαρ' αἰετὸς θεοῦ οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν
 Δίψ' ὄγε θυοφρονέων ὅπλ' ἡδέεται, ἔδ' ἐπικηδέων
 Μένεται· ταχέως ἢ παρέτραπε δῶρα δαίμων
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, ἴδτε δ' ἱμερῶσιν αἰοιδῶν.
 Κλείτε δ' αἰσανάτων ἱδὼν ἥϊός αἰὲν ἔόντων.
 Οἱ γὰρ ἐξερχόμενοι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς ἢ δνοθεῖς εὖς θ' ἡμῶς ἔτεφε Πόντος,
 Εἶπατε δ' ὡς πεποθεῖται θεοὶ καὶ γαῖα χέροντο
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶομαι θυῶν,
 Ἀσπράτε λαμπρὸν ὄωτα καὶ ἔρανός οὐρος ὑψόθεν,
 Οἱ τ' ἐκ γῆς ἐρχόμενοι θεοὶ, δῶκ' ἥϊες ἔσαν.
 Ως τ' ὀφείους δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡ δ' ὡς πεποθεῖται πολὺ πύχον ἔσχατ' Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσσετε Μῆσαι ὀλέμπεα δώματ' ἔχουσαι.
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι ποθεῖτον χυεῖ' αὐτῶν.
 Ἡ τοι καὶ ποθέσσαι χάος χυεῖ' αὐτὰρ ἐπεὶ ταῖ
 Ταῖ' οὐρύστερος, πάντων ἔδος ἀσφῶγες αἶψ'
 Ἀθανάτωι, εἰ ἔχουσι χάριν νιφόεντος Ὀλύμπου.
 Τάρταρόν τ' ἠερέντα μυχῷ χθονὸς οὐρυοδείης.
 Ἡ δ' Ἡρῆς δὲ καλλίστη ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Αὐσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' αἰδρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ὀπίφροντα βελλῶ.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μάλα καὶ Νύξ ἐχέουσιν.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξερχόμενοι,
 Οὓς τέκε κλυτακάκη, Ἐρέβ' ἐφιάσθητι μάλιστα.
 Γαῖα δέ τοι ποθεῖτον καὶ ἐχέιναι τοῖσιν αὐτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ' ἵνα μιν δαί πάτα χαλὺ πῖσι,
 Ὀφρ' εἴη μακάριστι θεοῖς ἔδος ἀσφῶγες αἶψ'.
 Γεῖνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας οἰκίας
 Νυμφέων, αἷ ναιέσιν αὖ ἔρεα βροσύνειτα.
 Ἡ δ' καὶ ἀνύχτον Πέλαγος τέκεν οἰδ' ἰματι θυῶν,
 Πόντον ἀτρυφιδόητος ἔφριμερ' αὐτὰρ ἐπεὶ ταῖ
 Οὐρανὸν δ' ἡμῶς τέκε' Ὀκείαν βαθυδίνην.

Cœumque, Crœumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themínque, Mnem. osynemque,
 Phœbenque aurea corona insignem, Tethynque amabile.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Accerrimus inter liberos: floridum a. odio prosequabatur.
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habētes, (parentē
 Brontemque, Steropemq. & Argē forti animo præditum:
 Qui Ioui & conitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus verò oculus mediā positus erat fronte.
 Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus Vnicus inerat fronti.
 Roburque, & vires, & molimina erant in ipsis.
 Alij deinde è Tellure & Cœlo procreati sunt
 Tres filij magni, & præualidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessa: capita verò unicuique quinquaginta,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, Validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidē ut quisq. primum nascebatur,
 Omnes occultabat & in lucem non emittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cœlum: ipsa verò, intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata, dolosam verò malamque excogitavit artem.
 Statim verò cūm procreasset genus canī ferri,
 Fabricavit magnam falcem: eduxit verò charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur conrumeliam
 Vestri prior enim seu a machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit, illos verò omnes inuasit metus, neq. quispiam
 Locutus est confirmato animo tandem magnus Saturnus.
 E contra verbis compellunt matrem castam, (versutus,

Κοϊό
 Θεία
 Φοίβη
 Τόδ
 Δειν
 Γείνο
 Βεγ
 Οί Ζ
 Οί δ
 Μοῦ
 Κύκλ
 Κυκ
 Ισχ
 Αμ
 Τρεῖς
 Κόπ
 Τῶν
 Απλ
 Εξ
 Ισχ
 Θω
 Δειν
 Εξ
 Παί
 Τῶν
 Οὐ
 Δειν
 Αἰ
 Τῶν
 Εἰ
 Πα
 Πεί
 Τυ
 Ω
 Φ
 Α

Κοῖόν γε, Κρείον δ', Ὑφείονά τ', Ἰαπετόν γε,
 Θείαν γε, Ρείαν γε, Θέμιν γε Μνημοσύνην γε,
 Φοῖβῳ γε χρυσοστέφανον, Τηδυν' τ' ἔραλεινῶ.
 Τούς δ' ἑμὶ δ' ὀπλοτάτος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατον παίδων· θαλερόν δ' ἦχθηρε πενθεῖα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντιν γε, Στερόπην γε· καὶ Ἀργῶν ὄβριμόθυμον,
 Οἱ Ζῶνι βροτῶν τ' ἔδδοντο, τεύχεά τε κραυυόν.
 Οἱ δ' αὖτοι τὰ μὲν ὄμματα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμοὺς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίσι
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμοῦς ἔης ἐπέκειτο μετώπῳ·
 Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἀλλοὶ δ' αὖ Γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἔξερχοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι ἐκ ὀνομαστοῖ,
 Κόπρος τε, Βεραρείως τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
 Ἀπλάστοι κεφαλὰς δ' ἐκαστὸν πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιβαεσίσι μέλεσσιν.
 Ἰσχύς δ' Ἀπλάτος, κρατερὴ, μέγας δ' ὅππῃ εἶδε.
 Οἶσσι γὰρ Γαίης γε καὶ οὐρανοῦ ἔξερχοντο,
 Δεινόταται παίδων, σφετέρῃ δ' ἦχθεντο πενθεῖα
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς μὲν ὅπως τις φρεσὶν γήοιο.
 Πάντας δ' οὐκ ἐκρύπτεσκε καὶ ἐς φάος ἵκεν αἴνησκε.
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργον
 Οὐρανόσ, ἠ δ' ἐν τὸς σὺνα χεῖρετο Γαῖα πελώρη,
 Χεινομήν· δολίῳ δ' ἡγαλῶν ἐπεφρέσασα το τέχνη.
 Αἰψὰ δ' ποιήσασα γήος πολλὰς αἰδέμαντας,
 Τόξαι μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ὑπερσύνεσσα, φίλον τέκνον, ἦτορ,
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ παῖδες ἀταδάλει, αἳ κ' ἐδέλητο
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακῶν ποταίμεθα λώβῳ
 Τρυπτήρου φρεσὶν γὰρ αἰετὶα μύσσητο ἔργα.
 Ως φάτο· οἷον δ' ἄρα πάντας ἦεν δέος, καὶ δέ τις αὐτῆς
 Φόβος ἔλατο· ὑπερσύνεσσα δ' ἑμὲν Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι φρεσὶν δαμνίεσθαι καδ' ἐνῶ.

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum: prior enim scua meditarus est opera.

Sic dixit, gaudia est autem valde animo Tellus ingēs,
 Collocavit aut ipsum celans in insidijs. indidit v. manui
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit aut ē Noctē adducens magnum Cælū, vidique verō
 Cupiens amorem imminebat, & sanè extētum est (Tellurē
 Passim rex insidijs autem filius perijt manu
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (trio
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa-
 Festinanter demessit, rursumque abiecit ut ferrentur.
 Pōne. illa quidem non incassum elapsa sunt manū.
 Quorquot enim guttæ proruperant cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvolūtis autem annis,
 Produxit Erinnyesque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculisque v. prius resectu ferro, (ram.
 Projecit circa Epirum undis agitatam in pontum, (alba
 Sis ferelantur per pelagus longo tempore. circumcirca v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
 Innurita est. primū v. ad Cythcras diuinas
 Vehabatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprum:
 Prodiit verō veneranda formosa dea: circum v. herba.
 Pedibus sub mollib. crescebat: Aphroditē autem ipsam.
 Spuma progeneratā deā & decorā pulchris ferris Cytheream
 Nominant tam dii quam homines: eò quòd in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream quòd appulit Cytheris.
 Cyprigenam v. quòd nata sit undosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
 Natā primū, & deorū ad cælū euntē. (pulchrum
 Hunc v. ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones.

M
 ΕΡΩ
 Ημε
 Ν
 Βίπ
 Αρπ
 Ηλδ
 Ιμε
 Παί
 Ση
 Μα
 Εω
 Εξο
 Οα
 Πά
 Γεί
 Τό
 Νύ
 Μή
 Κά
 Ω
 Αφ
 Εδ
 Επ
 Εκ
 Πό
 Αφ
 Κι
 Ορ
 Κυ
 Η
 Τ
 Γε
 Τα
 Μο
 Πα

Μητρ' ἐγὼ κεν τὸ πρὶν ὑποσχόμενος τελέσσω
 ἔργον· ἐπεὶ παῖδες γε θυπνύμου ἐκ' ὀφειλίζω
 Ἡμετέρου. φρόντερος γὰρ αἰκία μή σαιτο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν ὅμως φρεσὶ Γαῖα παλῶρη
 εἴτε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐκίθηκε ὅττι
 Ἄρπυιαι κερχάρον δόντα· δόλῳ δ' ὑπεβλήκατο πάντα
 Ἥλθε δ' ὅττι Νύκτι· ἐπαίων· μέγας Οὐρανὸς ἀμφὶ δ' Γαίῃ
 ἱμερόν φιλότητες ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐτενύοντο
 Παῖτι· ὁ δ' ἐκλοχέοιο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' πελώριον ἔλλαβεν ἄπτεον,
 Μακρῶν, κερχάρον δόντα, φίλῳ δ' ὀπὸ μήδεα παῖδος
 Εὐσυνδύως ἤμυσσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέροντα
 Εξοπίσω τὰ μὲν ἔτι ἐπώσσε· ἐκφυγε χεῖρ
 Οὐρανὸν γὰρ ῥαδαίμεγες ἀπέσυνδον αἵματοῖσασα
 Πάσας δέξατο Γαῖα, φειπλάμνων δ' ἐπ' αὐτῇ.
 Γείνατ' ἑρμῆος τε κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τόλῃ· χεῖρ λαμπρόν, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντα.
 Νύμφας δ' αὖ Μηνίης καλέεσθ' ἰσὺς ἀπείρονα γαῖα.
 Μήδεα θ' ὥς τοσούτον δόποιοι μῆξας ἀδάμαντον
 Κάδμω δ' ἐπ' ἀπείρον πολυκλῦσιν ἐνὶ πόντῳ.
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαρος πούλιον χεῖρον, ἀμφὶ δ' ἰθὺς
 Ἀφροδῆς ἀπ' ἀδανείτου χροῦς ὠρνυτὼ· τῷ δ' ἐνὶ κόρυθι
 Ἐδρέφθη· τοσούτον δ' Κυθήροισι· ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἐνδὲν ἐπείθεα φειρῶν τον ἱκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίην καλὴν θεός· ἀμφὶ δ' οἶον
 Πόσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέξετο τῷ δ' Ἀφροδίτῃ.
 Ἀφροχρύσειά τε δεξιὰ καὶ ἑὺσέφανον Κυθήρειαν
 Κινεήσκει· θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, ἔνικ' ἐν ἀφροῖ
 Θρέφθη· αὐτὰρ Κυθήρειαν, ἥτις ποσειδῶντι Κυθήροισι
 Κυπρὸν ἔχρει· δὲ δ' οἶον· χροῖ το πολυκλῦσιν ἐνὶ Κύπρῳ
 Ἡ δ' οἰομμηδέα, ὅππῃ μιν δέων ἔξεφ' ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἔργον ὠμάρτησε καὶ ἱμερος ἔσπετο καλὸς
 Γειναμνῆ· ταυροῦτα, θεῶν τ' ἐς οὐλὸν ἰέση.
 Ταύτην δ' ἔξ ἀρχῆς τιμῶν ἔχον, ἥδ' ἐλίοσχε
 Μοῖραν ἐπ' ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίης τ' ὀφειλόμενος, μειδήματα τ', ἔξαπάτας τίς

Oblationemque suauē & amicitiam, blanditiāsque.
 Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obiurgans, manum Calum, quos genuit ipse. (S
 Diſtitabat porro, extēdentes ex proterua magnū patraſ-
 Facinus, cuius deinceps ultio in poſterum futura ſit.
 Nox præterea peperit odioſum Fatum, & Parcam atram,
 Et mortē: peperit etiā Sōnum, peperit verò agmen ōnio-
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obſcura. (rum:
 Rurſum poſtea Momum & Arumnam dolore plenam,
 Heſperidēſque, quibus mala ultra inclytum Oceanum &
 Aurea pulchra cura ſunt, ſerentēſque arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothōque, Lacheſinque & Atropō: qua mortalibus
 Naſcentibus dant habendum bonūque malūque,
 Quæque hominumque deorumque delicta perſequentes,
 Nunquam deſinunt dea à vehementi ira,
 Priuſquā illi repēderint malā ultionē quiſquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemefin, cladē mortalib. hominibus
 Nox pernicioſa: poſt hæc. Fraudē enixa eſt, & Amicitia
 Seniumque noxium, & Cōtentionem peperit pertinacem.
 Ceterū Cōtentio odioſa peperit quidē Laborē moleſtū,
 Obluionemque, Peſtēque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnaſque, Cadēſque, Præliaque, & Tragēſque virorum,
 Iurgiaque, mendacēſque Sermones, Diſceptationēſque,
 Legum contemptum Noxamque, famili ares inter ſeſe
 Iuramentumque quod plurimum terreſtres homines
 Ledit, quando quiſpiam volens peierauerit.
 Nereūque alienum à mēdacio, & veracē genuit Pontus:
 Maximum natu filiorum, ſed vocant ſenem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuri & equi
 Obliviſcitur, ſed iuſta & manſueta conſilia nouit.
 Deinde rurſum Thamanthē magnum & fortē Phorcyn,
 Terra commiſtus, & Ceto pulchris genis prædicam:
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati ſunt perquā amabiles ſoboles de-
 Ponte in infructuoſo, & ex Doride pulchricema, (arum

Τῆς
 Τ.
 Πᾶς
 Φᾶς
 Ερρ
 Νῦξ
 Καί
 Οὐ
 Δῆ
 Εἰς
 Χρῶ
 Καί
 Κλω
 Τειν
 Αἴ
 Οὐδ
 Ηεῖ
 Τίχ
 Νῦξ
 Τῆρ
 Αὐτ
 Λῆ
 Τῶ
 Νεῖ
 Δυ
 Ορ
 Πῆ
 Νη
 Πρ
 Οὐ
 Λῆ
 Αῦ
 Γα
 Εὐ
 Νη
 Πῶ

Τὴν δὲ ἰεγλυκερίω· φησὶ ὅτι τὰ ἰε μελιχίλω ἰε.

Τοὺς δὲ πατέρ' ἱετῶν ὅπ' ἡλυσεν καλίσσεν,
 Πᾶδας νεικείων μίγας Οὐρανός· οὐς ἴκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ πταίνοντας ἀταδπηλὴν μέγα ῥέξαι
 Ἐρρον, τοῖο δὲ ἔπειτα πῶς ἐν μετ' ἰπιδεν εἰσεδοῖ.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγχεῖν ἰε μόρον καὶ Κῆρα μὲν αὐτὰς,
 Καὶ Θαιστων τικε δ' Ἰπνον· ἔκλε δὲ φῦλον Οὐερόν.
 Οὐ πινε κοιμυδεῖσα θεὰ ἴκεν Νύξ ἐριδονή.
 Δάτερον αὖ Μάριον, καὶ Δίξω δὲ δὴ γινόεσσαν
 Ἐσπερίδας δ' αἶς μῆλα πέριω κλυτοῖ Οὐκαιοῖο
 Χρύστα καλὰ μέλας, φέροντά ἰε δένδρεα καρπῶν,
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλιοποινας,
 Κλωθώ ἰε, Δαχσίον ἰε, καὶ Ἀΐον αὐτε βροτοῖα
 Γεινομύροισι διδδόν· ἔχον ἀγαθόν τε κακόν ἰε,
 Αἰδρῶν ἰε θεῶν ἰε παρὰ βασιᾶς ἐφίπυσσεν
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρίν γ' ὅτε τὰ δώσωι κακίω ὅπ' ὅς τις ἀμάρτη,
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμισιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
 Νύξ ὅλοη· μὲν τὴν δὲ Ἀπάτιω τέκε καὶ Φιλόπτη,
 Ἰῆρας τ' ἀλόμφοι, καὶ ἔχον τέκε καρτεροῦμον.
 Αὐταὶ ἔχον συγχεῖν τέκε μὲν Πόνον δὴ γινόμεντα,
 Λήθω τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλγὰ δακρυόεντα
 Τριμύας τε, Φόνες τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας ἰε,
 Νείκεα τε, Φευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε.
 Δυστομίω, Ἀτῶν ἰε, σιωήθεας δὴ γινόμεντα.
 Ορκον δ' ὅς δὴ πλείων ὅπ' ἡδονίαις αἰδρώτους
 Πημάίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὅπ' ὀρκον ὁμόσῃ.
 Νηρία τ' ἀφευδέα καὶ δὴ δῶα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παῖδων· αὐταὶ καλέουσι γέροντας,
 Οὐτε καὶ νημερτῆς ἰε καὶ ἥπρος· ἔδδ καὶ θυμίσσον
 Λήθεται, δὴ δὲ δὴ καὶ καὶ ἥπρος δὴ δὲ αὐτὰ εἶδεν.
 Αὐτὴ δὲ αὐτὰ δὴ δὴ μίγαν· καὶ ἀγνώστου Φόρμης,
 Γαῖη μισγόμενος, καὶ Κηδὼ καλλιπαρῆον,
 Εὐρυβίω τ' ἀδάμαρτος ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηριὸς δὲ ἐγλύοντο μεγέριτα τέκνα θεῶν,
 Πόντος δὲ ἀτρυγέτω, καὶ Δακρυόος ἡνέκομενος.

Filia Oceani perfecti flumij,
 Protoque, Eucrateque, Saóque, Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galinéque, Glaucéque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque iucunda.
 Et Melita graciosae & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice rosas lacertis pradita,
 Doroque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neseaque, & Actaea, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoeque lepidae, & Hipponero roseis lacertis pradita,
 Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, una cum Cymotolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite,
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede, & Crice,
 Glaucenomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynemeque, & Autonome, & Lysimassa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma,
 Et Psamathe decora corpore, diuinaque Menippe.
 Nesique, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque:
 Nemertesque, quae patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
 Filiae quinquaginta, inculpatae opera callentes.
 Thaumata v. Oceani profundi flui filiam
 Duxit Electram, haec autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Cypetenque,
 Quae ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alijs, in caelo enim deegentes volitant.
 Phorco post haec Ceto Graas peperit pulchris genis pradita
 A parca canas, quas ob id Graas vocant. (tas,
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Eryxoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quae habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque grauiam perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, ast alijs immortales, & senio non ob-

Κέρη
 Πέρο
 Εὐδὴ
 Κυμ
 Καί
 Πασ
 Δωτ
 Νησ
 Δωρ
 Ἰππο
 Κυμ
 Πυρ
 Ραι
 Κυμ
 Γλα
 Αει
 Πισ
 Εὐρ
 Κερ
 Νη
 Νη
 Αἰ
 Κε
 Ο
 Η
 Ε
 Α
 Π
 Γ
 Ε

Κύρης Ωκεανοῖο τελευτῶντος ποταμοῖο,
 Περωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέτις τε, Γαλιώνη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπειώ τε θυῖ, Θυγίη τ' ἐρέεσσα.
 Καὶ Μηρίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμόρη, καὶ Ἀγαυή,
 Πασιδέη, Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Περωτῶ τε, Φέρουσά τε, Διωμαμένη τε.
 Νησάμη τε, καὶ Ἀκτοή, καὶ Περωτομέδεια,
 Δωρεῖς, καὶ Πανόπη, καὶ Ὀυειδὴς Γαλαΐα.
 Ἰπποδόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰπποπόνη ῥοδόπηχυν.
 Κυμοδόκη δ', ἢ κύμα δ' οἱ ἥρσσει δὲ πόντος.
 Ἥνοιας τε ζαθέων ανέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα φωνῶνται, καὶ εὐσφύρα Ἀμφιτείτη.
 Κυμῶ τ', Ἠδὼν τ', εὐσέφανός δ' Ἀλιμήδη.
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδή, καὶ Πορτυπόρεια.
 Αἰαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Αἰομέδεια.
 Πεκλιωμένη τε, καὶ Αὐτοτόη, καὶ Λυσισάασις.
 Εὐαρήν τε φυλαί τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος.
 Καὶ Ψαμμάδῃ χαρίεσσα ἑμῆς, δῖη τε Μινίπαι.
 Νητώ τ', Εὐπόμπη τε, Θειμωτό τε, Περονόη τε.
 Νημερτὶς δ', ἢ παῖδες ἔχουσιν νόον ἀθανάτοιο,
 Αὐταί μιν Νηρῆος ἀμύμονος ἔξερχονται
 Κεφαί πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδὺσσι.
 Θαῦμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρεῖταις δύγατρας.
 Ἠγάγῃ Ἠλέκτρῳ, ἢ δ' ἀκείῃαι τέκεν Ἰρίν,
 Εὐκόμους δ' Ἀρπυίας, Αἰλιά τ' Ωκυπέτῳ τε.
 Αἱ δ' ἀνέμων πνέουσιν καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Ωκείης πρῶτα μετὰ χεῖρας γὰρ ἰδμῶν.
 Φόρκῃ δ' αὖ Κητώ Δράκας τέκε καλλιπαρήγους,
 Εκχρηστής πολιᾶς, παῖς δὲ Γράας καλίστην
 Ἀθάνατοί τε θεοί, χαμῶ ἔρχονται οἱ τ' αἰδύαται
 Περρηδῶ τ' εὐπεπλον, Εὐνοῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ' αἵ ναῖεσι πέρι τοῦ αὐτοῦ Ωκεανοῖο,
 Εξαπὴ πρὸς νυκτός· ἵν' ἑσπερίδης λιγύφωνος
 Σθηνό δ', Εὐρυδότης, Μίδουσα τε, λυγρὰ παδάσθῃ,
 Ἠμὲρ ἔλω δὴν τή· αἱ δ' ἀθάναται καὶ ἀγήερες

Dux cum una concubuit carneleas casarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus & Pegasus equus.
 Hunc quidem cognomen erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ens aureus tenebat manibus.
 Et ille quidem cum auolasset, relicta terra matre pecorum (ris)
 Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus habitat,
 Tonitruum & fulgur ferens Iovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit trecentem Geryonem,
 Mixtum Calliope filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythra,
 Die illo cum boves egit latae frontes habentes
 Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,
 Oriónque interfecto, & bubulco Eurynome,
 Stabulo in obscuro, vltra inclitum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus neque immortalibus diis,
 Specus in concavo, diuinam animo infraeto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigri oculis, pulchrum genis,
 Dimidio uero ingentem serpētem horrendumque, magnūque,
 Varium, crudiorum, diuina sub cauernis terra.
 Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus.
 Ibi sancte ei destinarunt dii inclitas domos incolere.
 Acque coerebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nimpha, & senij expertis diebus omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
 Vchementem & violentum ventum nigris oculis decora
 Illa uero gruida facta peperit fortes filios,
 Orión quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partem immensam, minimam effabi
 Cerberum crudiorum, Plutonis canem atea voce, & leui,
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque:
 Tertiò, Hydram genuit odiosa edoctam,

Ai d
 Ev μ
 Tns
 Ege
 Tof
 Teiv
 Xos
 Inu
 Beg
 Xpu
 Mix
 Tor
 Buo
 Hm
 Tip
 Op
 Sta
 H d
 Ovn
 Σπ
 Hm
 Hm
 Pos
 Ev
 Tna
 Ev
 H d
 ASt
 Tn
 Δε
 H
 Op
 Δδ
 Kép
 H
 To

Αἱ δ' οὖο' τῇ δ' μὴ παρῆλθετο Κυανοχάτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἰδέσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεύς κεφαλῇ ἀπεδείρτο μῆστι,
 Ἐξείδουρ Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήλαος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανοῦ παρὶ πηγῆς.
 Γαῖνι δ' ὅδ' ἄρ' χρύσειον ἔχεν μὲν χερσὶ φίλῃσι.
 Χρὺς μὲν ὑποπταῖνος, παρὰ ἵππων χθόνα μυτίερα μῆλ' αἶε,
 Ἰκλὶ ἐς ἀθανάτους Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροτῶν τε στεροπῶν τε φέρον δι' ἡμιπτόντη.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τελεχάρων Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόη κόρη καὶ τῷ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὄξεν ἀείξε βίη Ηρακλεῖν,
 Βασί παρ' εἰλιπόδεσσι, παρ' ἑρῶν εἰν Ερυθείη.
 Ἡμετέρῳ ὅτε παρ' βούς ἤλασεν ὄρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱδρῶν, διαβάς πορρὸν Ωκεανῆος.
 Ὀρδον ἔκλεινας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡρόντο, παρ' ἡν πολυτὸν Ωκεανοῖο,
 Ἡ δ' ἔτεκε δῖο πελοπον, ἀμύχανον, ἔδεν ἐπὶ κῆρ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, καὶ δ' ἀθανάτοισι δεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, δαίμων κρατερὸφρον' ἔχεντα,
 Ἡμῶν μὲν νόμῳ ἦεν κώπιδα, καλλιπαρῆον,
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλοπον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμῆσιν, ζατὲς ὑπὸ καὶ δεσὶ γαίης.
 Ἐν δὲ δὲ οἱ σάκος ὅσι κράτος, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοδ' ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν διντῆρ' ἰ' αἰδρώπαν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ δαίσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα γαίης.
 Ἡ δ' ἔρυν' εἰν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴν ἔχεντα,
 Ἀδάνατος λύμφη καὶ ἀγέρας ἡμετέρων παῖτα.
 Τῇ δ' Εὐφάνοια φασὶ μνημόνατο φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὕβρις ἦν αἶμον, ἦεν κώπιδι κόρη.
 Ἡ δ' ὑποκλυταῖ μὲν, τέκετο κρατερὸφροντα Τεκνῶ.
 Ὀρδων μὲν παρ' οἱ κύνια γαίνατο Γηρυονῆος.
 Δαίτερον αὖτις ἐπὶ κύνια ἀμύχανον, ἔπ' ἀλείον,
 Κέρβερον, ὠμῆσιν, αἰδέσιν κύνια χαλκεόφρονον,
 Πεντηκοντακάρων, αἰαυδία τε κρατερὸν τε.
 Τὸ τεῖται, παρ' ἡν αὖτις ἔχεντα, λυγρὴν εἰδύσαν.

Lerneam quam enurrit dea albis vlnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Mineræ prædatrix.
 Tum ipsa Chimæræ peperit, spirantem terribilem ignem,
 Træcæque, magnamque, pernicemque validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, penè v. draco, media v. capra,
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciè,
 Ab Ortho sub acta: Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cum enurritisset, Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, et ad eam hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperatrix cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto v. minimum nati, cum Phoro amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis ventis
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phoro genus est.
 Te thyrs aút Oceano flumina peperit voraciosa, (habentē,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos voraces
 Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasimque, Rhesumque, Achelocum argenti uorticem,
 Nessumque, Rhodismque, Flatiacmonēque, Hepraporūque,
 Granicumque, & Asapum, diuinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amœnoque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Euenumque, & Ardescum, diuinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terr. m.
 Veros à teneris educant, unā cum Apolline rege,
 Et fluminibus hanc uerè à Ione sortem habent,
 Rhoque, Admerēque, Iantēque, Electraque.

Αἰγυῖα
 Ἀπλην
 Κεῖ τι
 Ἀμφί
 Ηρακ
 Ηῖ
 Δεινὸν
 Τῆς δ
 Η δ, 2
 Περὶ δ
 Δεινόν
 Τὴν δ
 Η δ
 Ορδ
 Τόν δ
 Τυμω
 Ερδ
 Κοιρα
 Αμα
 Κετω
 Γεινα
 Πειρα
 Τετο
 Τηδ
 Νειλ
 Στρ
 Φασ
 Νεα
 Γρον
 Πλω
 Σαγ
 Εδ
 Τικ
 Ανδ
 Κε
 Η

Αἰγυπία, καὶ δρέψα δαὶ λευκώλενος Ἡρμῶς
 Ἀπλητον κατέκασα βίη· ἤρα κληεῖν.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐν ἥρα τὸ νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηφίλῳ ἰολάτῳ,
 Ἡρακλῆος, βαλὼν Ἀδύμειν ἀγαλῆος.
 Ἡ δὲ Πύρρα ἐπὶ πτερόεντα, πνέουσαν ἀμφομέκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε μεγάλην, τε ποδῶν καὶ τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δὲ τὴν τρεῖς κεφαλὰς μίαν μὲν, χειρὸς ποῖο λέοντες,
 Ἡ δὲ χερσὶν ἡ δὲ ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρὸς δὲ λέων, ὅππῃ δὲ δρῶν, μέσθῃ δὲ χέμας,
 Δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μῦθος αἰδομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐδλὸς Βολλεοφόντης.
 Ἡ δὲ ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλέθρον
 Ὀρδῶν ἀποδμηδεῖσσι. Νεμεαῖον ἰελέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ δρέψασα Διὸς κούρην παρέκτισε,
 Τιμολίην κατέκασε Νεμείης, πῆμ' αἰδρώποισι,
 Ἐνδ' αὖ ὅγ' οἰκείον, ἤεφ' ἔρετο φύλ' αἰδρώπων.
 Κοιρανέων τρητύϊο Νεμείης ἡ δὲ Ἀπείραντος.
 Ἀλλὰ ἔτι ἐδάμασσε βίης Ἡρακλῆης.
 Κητὼ δὲ ὀπλότατον, Φέρκῳ φιλότῃ μιγῆσαι,
 Γείνατο, δεινὸν ἄφιν, ὃς ἐρεμνὴς κἀδιδεσι γαῖης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύστα μῆλα φυλάσσει.
 Τῆς μὲν ἐκ Κητούς καὶ Φόρκυος γένος ὄβρι.
 Τηδύς δὲ Ὀρεαῖῳ ποταμοῦς τέκε δινήετας,
 Νείλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡραδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρον τε, καὶ Ἰστρον καλλιπείδεα,
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελαῖον ἀργυροδίνην.
 Νέστον τε, Ροδῖόν δ', Ἀλφειὸν καὶ Ἐπὶ ἀπορρῶν τε,
 Ἰρύνικόν τε, καὶ Αἰσηπον, δειλὸν τε Σιμουῶν τε,
 Πλωσιόν τε, καὶ Ἑρμῶν, εὐρύσι τινι ἰε Καῖκοι,
 Σαχάρειόν τε μέγαν, Αἰάωνά τε, Παρθέλιόν τε,
 Εὐλωπὸν τε, καὶ Ἀρδησκον, δειλὸν τε Σιγάμαδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρονι ἐρὸν γένος, αἵ καὶ γαῖαν
 Ἀνδρας κουρίζουσιν, Ἀπολλωνὶ ζὺν ἀνακτι,
 Καὶ πεπαιγμένοι, ταῦτ' ἐν δὲ Διὸς πάρος μοῖραν ἔχουσιν.
 Παιδὸς τ', Ἀδμήτην ἰελασθῆναι, καὶ Ἡλέκτρην ἰε.

Doris que, Prymné que, & Vrania forma deam referens,
 Hippo que, Clymené que, Rhodiá que, Callirré que,
 Zeuxo que, Cytié que, Idyia que, Pasithoé que,
 Plexauré que, & Galaxaure, amabilis que Dione,
 Melobosis que, Thoé que, & venusta Polydora,
 Cerceis que indole amabilis, Pluto que bouinis oculis,
 Perseis que, Ianirá que, Acasté que Xanthé que,
 Perraa que lepida, Menesthoé que, Europa que,
 Meis que, Eurymoné que, Telestoque croceo peplo,
 Crise que, Asia que & amabilis Calypso.
 Eudoré que, Eyché que, & Amphiro, Ocyroé que,
 Et Styx, que ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde progeneræ sunt,
 Grandiores natæ filia multa quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij flumij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalium virum proloquio
 Sed singulatim nouerunt quicunque circum habuunt.
 Thia præterea Solém que magnum, lucentem que Lunam,
 Auroram que quæ omnibus terrestribus lumen præbet.
 Immortalibus que dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribie peperit per amorem mixta,
 Astræum que magnum, Pallantem que præstantissima deam.
 Perseus que, qui etiam omnes præcollebat peritia. (rum,
 Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream que rapidum,
 Et Notum. in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stellæ genuit Luciferum matrem genitæ,
 Astra que fulgentia quibus cælum cinctum est.
 Styx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zeium & Nicen dulchros talos habentem, in edibus,
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios.

Δω
 Ιπα
 Σδ
 Πα
 Μο
 Κρ
 Πρ
 Περ
 Μν
 Κε
 Ευδ
 Κα
 Αύτ
 Πρε
 Τε
 Αί
 Παι
 Τόω
 Τίε
 Τέ
 Οί
 Οεί
 Ηώ
 Αδ
 Τεί
 Κε
 Α
 Πί
 Α
 Α
 Κ
 Τ
 Α
 Σ
 Ζ
 Κ

Δωρίς τε, Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίη Δεοειδής,
 Ἰππῶ τε, Κλυμῶνι τε, Ροδία τε, Κωμική τε,
 Σάβω τε, Κλυτίη τε, Ἰδύα τε, Παλιδόη τε,
 Πληξάωρη τε, Γδυαζαύρη τε, ἑρατή τε Διόνη,
 Μολόβσις τε, Θόη τε, καὶ θύειδης Πολυδώρη·
 Κρήνης τε φυλὴ ἑρατὴ, Πλατὼ τε Βεωπίς·
 Πρῶσις τ', αἰετρά τ'. Ἀγκύη τε, Ξανθή τε,
 Πιπρῆνη τε, ἑρμεία τε, ἑρεώ τε Εὐραπῆτι,
 Μῆτις τ', Εὐρυώμη τε, Ἰφιδῶ τε κροκοπέπλος·
 Κρεσίη τ' Ἀσίη τε, καὶ ἑμμερία τε Καλυψώ·
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιερό, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στύξ ἥ δὴ σφείων περὶ φρεσάτη, ὅσιν ἀπασείωτ.
 Αὐταὶ δ' Ωκεανὸς καὶ Γηθύος ἐξεχρίοντο
 Πρεσβύταται καὶ ῥαι πολλαὶ γὰρ μῦ εἰσι καὶ δῆλαι.
 Τρεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσὶ τὰν ὀσφυρῶν Ωκεανίνας,
 Αἷρα πολυσαφείας γαῖαν καὶ βένδεα λίμνης
 Παῖτω ὁμῶς ἐφέποισι, δαίμων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἐπὶ ποταμοὶ καταχρηδαῖοντες,
 Τῆς Ωκεανὸς, πύες γίνατο πότνια Γηθύς.
 Τῶν ὀνομαρχαλέων πάντων βροτῶν αἶδρα ἐνίσσασιν,
 Οἱ δ' ἐκαστοὶ ἴσασιν οἱ αἶψα ἀετάρων
 Θεία δ' Ἠχίον τε μέγαν, λαμπερὸν τε Σελῶνιν,
 Ἡώ δ' ἥ πάντας ἐπὶ χθονὶ σφαιεῖ,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοὶ ἑρατοὶ θυμὸν ἔχουσι,
 Τείναθ', ἰσθμὸν δὲ τῶν Γαλαίωνος ἐν φιλότῃ.
 Κρόνῳ δ' Εὐρυβίῃ τίκτει φιλότῃ μιγῆσαι,
 Ἀστῆον τε μέγαν, Πόδμαντᾶ τε, δῖα δέκα·
 Πέρσιω δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπειπεν ἰδμεσσι μῆσι.
 Ἀστῶ δ' Ἠώς αἰέμονος τέκε καρτερὸν θυμόν,
 Ἀργείῳ Ζεφύρῳ, Βερίῳ τ' αἰψήροχόν τε θυμόν,
 Καὶ νότον, ἐν φιλότῃ δὲ δαδὸν ἀνιθεῖσαι.
 Τούς δ' μετ' ἀσέρα τίκτει Εὐσπέρῳ Ηελήνῃ,
 Ἀστράσι λαμπυρίαν δα, τατ' οὐρανὸς ἐστραφάτω.
 Στύξ δ' τέκε Ωκεανὸς θυγατέρα, ἰδμάντι μιγῆσαι,
 Ζήκῳ καὶ Νίκῳ χαλκίσφυρον ἐν μιγᾶσιν·
 Καὶ Βερίῳ, ἥ δὲ Νίκῳ, ἀνιδείκεται γίνατο τέκνα.

Quibus non est seorsim à Ioue domus nec ulla sedes,
 Neque via qua non illu deus praeit:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedem habet.
 Sic enim consultat Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympus fulgurator.
 Immortales vocauit deos ad alium caelum. (pugnet,
 Dixit autè, quod quisquis una secum deorum contra Titanes
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illu etià dixit qui honori expers fuerit sub Saturno atq.
 Ad honores ac pramia prouecturum, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs chari per consilia patris.
 Ipsam u. Iupiter hononauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut si iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atqui regem agit.
 Phoebe porro Caeli peroptabilem venit ad lectum.
 Gravidam uero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitèr hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses:
 Duxit in amplam domum, chara ut uocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecatèr peperit, quàm super omnes
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit u. ei splendida dona,
 Partem ut habeat terraeque et infrugiferi maris.
 Imò etiam Stelligero à caelo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominù,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatèr: ingens uero eum sequitur honor.
 Facillimè cuius beneuola dea succipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Caloque procreati sunt,

Τῶν τε ἰς ἀπείδου Διοι δόμος, ὅδε τις ἔδρη
 Οὐδ' ἐσθλὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλίου βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβούλευσε Στυξ ἄφθιτος Ωκευμένη,
 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπιος ἀστεριπητὴς
 Ἀθανάτους ἐκθέσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ κ' οἷος θεῶν Τιτῆσι μάχεται
 Μήτιν δ' ὀπὸρραίσῃν γεράων, πρὶν ὃν ἔκαστον
 Εἰς ἑμὲν ἢ τυπαρὸς γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄπμος ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέραςτο
 Τιμῆς καὶ γεράων ὅππῃ βηζέμεν ἢ θέμις ἔσται
 Ἡλθε δ' ἄρα παρὸν Στυξ ἄφθιτος Ὀλύμπου δὲ
 Σὺν σφίσι παίδεσσι, φίλῃ δὴ μῆδεα πατρὸς.
 Τῷ δ' Ἰλίου τίμωσσε πῶσασα ὃν δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν ἔθηκε θεῶν μέγα ἐμμεναι ὄρκον,
 Πάντας δ' ἡματι πάντα εὖς μεταμέτας ἔειπε.
 Ως δ' αὖτως πάντας διαμάρτες, ὡς αὖρ ὑπέστη.
 Εξετελέσθ' αὐτὸς ὃ μέγα κρατεῖ, ἢ ὃ αἰάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κρόνῳ πολυήρατον ἦλθεν ἐς Διὸς.
 Κυσαμένη δ' ἤπειρε θεὰ θεοδ' αἰ φιλότῃ
 Ἀητῷ κυδρόπεπλον ἐγείνατο μέλαινον αἰεὶ.
 Ἡπον ἀνδράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλαρον ἐξ ἀρχῆς ἀγαιώτατον ἐν τὸς Ὀλύμπου.
 Τείνατο δ' Ἀστρίλῳ δῶνυμον, ἡνέπετε Πέρσης
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κεκλήθη δ' ἀκοίτην.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Εκάτῳ στίκει, τῷ περὶ πάντας.
 Ζῶς Κρονίδης τίμωσσε, πορρὴ δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα
 Μοῖραν ἔχον γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀσπρόεντος ὑπὸ ἔρδμου ἐμμορε τιμῆς,
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ὅππῃ χθονίαν ἀνδράπων
 Ἐρδων ἰερεὺς κελεύει νόμον ἱλάσκηται.
 Χιελήσκει Εκάτῳ πολλὰ τέ οἱ ἔσπετο τιμή.
 Ρεῖα μάλ' αὖ παρὸφρον γε θεὰ ὑποδέξεται Ὀχρεῖα
 Καὶ οἱ ἔλβον ὁπαῖοι ἐπὶ δωμάσι γε παρέσσι,
 Οἶστοι γὰρ Γαίης καὶ Οὐρανὸν ἐξεγλύοντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vi ademit, neque priuavit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos.
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et premium tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed in super multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam,
 Cui verò vult magnifice praestare est, atque iuuat.
 Inque concione inter homines eminet, quorum scilicet volue-
 Atque quando ad bellum perdens viros armatur. (rit.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriæ promptè ut praebeat, & laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur.
 Ibi dea & illis praestare est, atque iuuat.
 Qui verò vicerit virtute & robore, pulchrum praemium
 Facile fert, lacusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus qua adest quibus voluerit.
 Et his glaucum mare tempestuosum secant,
 Viaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno,
 Facile etiam pradam incluta dea dedit copiosam.
 Faciè verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armeniæque boum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit,
 Adeo sanè licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnæ iuuenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa concuensis Aurora,
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, & Iunonem aureis calceamentis gaudentē,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immo ite cor habent, & valde sonantem Neptunum,
 Ios omque consiliarium, decum patrem atque hominum,

Καὶ πρὶν ἢ ἄρ' ἔχ' αἶσαν ἀπαύτων.
 Οὐδ' ἐπὶ μὲν Κρονίδης ἐβίησατο ἐδὲ τ' ἀπὸ νύρεα
 Θω' ἦρχεν Τιτῆσι μὲν περὶ τέρσι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχε ὡς τυφρὸν αἶψ' ἀρχῆς ἐπλετο δαεσμός.
 Οὐδ' ὅπ' μοινοχρῆς ἦσαν θεὰ ἔμμερε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ κρηναῖ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ Ζεὺς πέταγ' αὐτίκ.
 Ωδ' ἐδ' ἔει μεζάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
 Εντ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταφρίπει, ὦν καὶ ἐδ' ἔησιν.
 Ηδ' ὅποτ' ἐς πόλεμον φθιζέωσθε θωρήσονται
 Ἀνέρες, ἐνθα θεὸς παραγίνεται, οἷς καὶ ἐδ' ἔησιν.
 Νίκῃ περ φρονέως ὁπάσῃ καὶ κῦδος ὀρέξῃ.
 Εντ' ἐκὼν βασιλεύσει παρ' ἀνδράσι καθίζε.
 Εὐδ' ἠδ' αὐτ' ὅπ' αἰσῶν ἀγῶνι ἐδ' ἔλθουσιν
 Ενθα θεὸς καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
 Μικήσας ὅβρι καὶ καρτεὶ καλὸν αἶθλον,
 Ρεῖα φέρε, χαίρων τε τοκῦσι καὶ δὸς ὁπάζει.
 Εὐδ' ἠδ' ἰπώεσσι παρεστάνθ' οἷς καὶ ἐδ' ἔησιν.
 Καὶ πῖς αἰ γλαυκῶν δυσσέμφον ἐργάζονται,
 Εὐχεται δ' ἐκείνῃ καὶ ἐκτύπῳ ἐννοσίγαιῳ,
 Ρεῖδ' ὡς δ' ἀχλὺ καὶ δὴν θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐδ' ἔησιν καὶ θυμῷ.
 Εὐδ' ἠδ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἰετῶν,
 Βεκορίας τ' ἀγέρας τε καὶ ἀπόλιν πλατὺ ἀγῶν,
 Πάμπαν τ' εἰσπύκων γ' οἶον, θυμῷ γε δ' ἔχουσαι,
 Εξ ὀλίγον βρεῖα, καὶ πολλῶν μείονα δῆκεν.
 Οὐτὼ τοι καὶ μοινοχρῆς ἐν μὲν ὅς ἐδ' ἔσται,
 Πᾶσι μὲν ἀδανάτῃσι τετίμηται γέρας.
 Θῆκε δ' ἐμὲ Κρονίδης κερεόφον οἷ μὲν ἐκείνῃ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδερκής Ἡεὺς,
 Οὕτως ἔξ ἀρχῆς κερεόφρος, αἰ δὲ τε τομαί.
 Ρεῖδ' αὐτὸς μὲν εἶσα Κρόνῳ τέκε φάειμα τέκνα,
 Ἰσίδω, Δῆμω, καὶ Ἡρῶν χρυσόπιδιλον,
 Ἰφιδμῶν τ' Αἰδῶν ὅς ἐκὼν χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον ἐννοσίγαιον,
 Ζεὺς τε μὴ ποιεῖται, θεῶν πατὴρ ἠδὲ καὶ ἀνδράων.

Cuius & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidē deglutiebat Saturnus magnus quicunque
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat.
 Hæc animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Caeli
 Alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio filio domari,
 Quātūvis robusto existēti, Iouis magni per cōsilia. (struēs
 Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insidias
 Filio: suos deuorabat. Rheam a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorum patrem atque virerū
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Sum, Terraque, & Cæleste lato,
 Consilium ut suggerent, quo pacto lateret parientis,
 Filium charum, possētque vici si furias patris sui
 Contra filios quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dilacta ausciliarunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarūt quacūque satis constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populam.
 Cū minimum natus filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vastā
 In Creta lata, ad educādum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, diuina sub latebris terra, (hensum
 Argæo in monte denso syluoso. (dedit
 Huic a. fascijs involutum magnum lapidem in manus
 Cæli filio, prapotentis deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, secum condidit in aluum.
 Miser: nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitū
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturus.
 Celeriter aptem deinde robur & fortia membra.
 Crescebant illius regi: reuoluto aptem anno

T
 E
 N
 T
 A
 I
 O
 K
 T
 P
 A
 T
 M
 P
 P
 O
 K
 A
 H
 O
 Z
 K
 E
 П
 A
 A
 T
 O
 T
 N
 A
 A
 T
 K
 H

Τὸ δ' ἔπειθ' ἐπὶ βροτῶνς πελεμίζετο θυρεῖα χθονί.
 Καὶ τοῦ μὲν κατίπινε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἔκαστος
 Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πορὶς γυνάδ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυὸν ἔρανεύων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα πρῶτον.
 Πῶθ' αὖτε γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστρόεντος,
 Οὐδ' ἔτι οἱ πᾶσι πορὶς ἐὼς ὑπὸ παιδὶ δαμνῶμαι,
 Καὶ κρατερῶ, ὅς ἐόντι, Διὸς μεγάλης διὰ βυλας.
 Τὸ δ' ὅγε ἐκ δῖα σκοπιῶν ἔχεν, ὅμῃ δ' οὐκ αἰδύων
 Παῖδας ἑοῦς κατίπινε Πάριον δ' ἔχε πίνδοις δῖας.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ αἱ ἑμὲ δειῶν πατέρ' ἦδ' ἐκ αἰσφύων
 Τέξιδ' ἐπὶ τὴν φίλους λιταῖ' οὐκ ἐκ τῆς
 Τῆς αὐτῆς, Γαῖαί τε Οὐρανὸν ἀστρόεντα
 Μὴν συμφορὰν καὶ ὅπως λησάδουτο τεκοῦσα
 Παῖδας φίλον, τίσιν τὸ δ' ἔρηνυε πατρὸς ἐοῖο,
 Παῖδων ἑς κατίπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅ γε θυγατεῖ φίλῃ μέγας μὲν κλύον ἦδ' ὀπίδοντα
 Καὶ οἱ πύρρα δέ τιν' ὅσα πορὶς πᾶσι πορὶς γυνάδ' αἰδ' αἰδ'
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ὑπὲρ κρατερῶν δῶμα.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πόδα δῆμον
 Ὅπως τ' ἀρ' ὀπλότατον παῖδων ἡμῶν τέκεα
 Ζῶα μέγαν δ' ἔμμεν οἱ ἰδέξασθαι Γαῖα πελώρη
 Κούτη ἐν θυρεῖν τρυφόμεν' ἀπὸ πολλοῦ μῆναι τε
 Ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα δολὴν διὰ νύκτα μῆλαιαν,
 Πρὸς τὴν ἐς Λύκτον κρύψεν δὲ ἐν χερσὶ λαβούσῃ
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑποκαθ' ἑστὴ γαῖης
 Ἀργαῖα ἐν ὄρεσι πεπυπασμένην ὑλῆναι.
 Τὸ δ' ὅ γε σπαραγιάσασα μέγας λίδον ἐγλυθίσειεν
 Οὐρανίδῃ μὲν ἀνακτιθεῶν πορτὶς βασιλῆϊ.
 Τὸν τὸ δ' ἔχων χεῖρας ἐκὼν ἡλῆσ' αὖτε τοῖς νηδύων
 Σχέτλιος ἔδ' ἐνόησεν μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ἐπίστω
 Ἀντιλίδου ἰδὲ ὑπὸς ἀνέκτος καὶ ἀκνῆς
 Λείπει, ὅ μιν ταχ' ἑμὲ βίη χερσὶ δαμάσας,
 Τίμῃς ἐξείλααν, ἰδὲ ἐν ἀθανάτοισιν αἰάξεν.
 Καὶ παλὶ μὲν δ' ἀρ' ἐπὶ τὴν μητέρα καὶ παῖδιμα γῆα
 Ἠῶν τοῖο ἀνέκτος ὅππῃ κούρῃ δ' ἐν αὐτῇ

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò euomuit lapidem lapido deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pitko in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus homi-
 Soluit verò patruos noxys à vinculis (nibus.
 Caeligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi reculerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus confusus, mortalibus atq. immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipso verò ei Atlantem magnanimum peperit filium
 Peperit præterea gloria presignē Menetiū, atq. Prometheū
 Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus, re-
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, (rum
 Virginem, Iniurium v. Menetium latè videns Iupiter
 In Erebum deiecit, feriens fulginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, & regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessus manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Ligauit v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutus,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterū hic epas
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctu, quantum toto die edisset excentas alas habēs auis.
 Hunc quidē Alcmena pulchros tales habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum merò morbum profligauit
 At Iapetionida, & liberāuit ab agitudine:
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante.

Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν ὀδωδεῖς,
 Ὀν γόνον ἄψ' αἶννε μέγας Ἡρώτος ἀγκυλομήτης·
 Νικηθεὶς τίχησι βιηφί τε παχδὺς ἰοῖο.
 Πρῶτον δ' ἔξήμισσε λίδον, πύμαται κατεκρίναν·
 Τὸν μὲν Ζῷς σῆριξε καὶ χθονὸς ὀρυοδείης
 Πυθεῖα ἢ γαθῆν, γυδύοις ὑπὸ Παριναοῖο,
 Σῆμ' ἔμμεν ἐξοπίσω, δαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσι δ' παύσασιν γῆ τῶν ἐλποῶν ὑπὸ δεσμοῶν
 Οὐραλίδας, εἰς δῆσε πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χαρὶν ὀρυσσάων,
 Δώξαν δ' βροτῶν, ἢ δ' αἰδαλόντα κεραυνόν,
 Καὶ σερπλῶ· τῶν δ' ἢ παλῶν Γαῖα κεκλεύει·
 Τοῖς πίσυρας θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπίτῃς καλλίσφρον Πικανίῳ
 Ἠγάγετο Κλυμῶνι, καὶ ὁμὸν λείχεσσι βαίνειν.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλанта κρατερόφροντα γίνατο παῖδα·
 Τίκτη δ' ὑδρὺν δαῖτα Νεοίτιον, ἢ δ' Ἡερμυδέα
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμυδέα,
 Ὃς κακὸν ἐξ' ἀρχῆς γένετ' αἰδράσειν δήφης ἥσι·
 Πρῶτος δ' ἄρ' ἔα Διὸς πλάσῃν ὑπὸ δεκτο γυναικί,
 Παρθένον· ὕβρισι δ' ἢ Μεινοίτιον ὀρύοπα Ζῷς
 Εἰς ἱρεβος κατέπεμψε, βδυσὶν ὑφολόντι κεραυνῶ,
 Εἴνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ λωρόνης ὑδρόπλη·
 Ἀτλας δ' ἔρανον ὀρῶν ἔχ' κρατερῆς ὑπ' αἰάλης,
 Πείραζεν ἐν γαίης παρὰ Παριρίδων λιγυφώνων
 Εὐρώας, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσιν.
 Ταύτῃ δ' οἱ μοῖρ' ἔδασατο μητίετα Ζῷς.
 Δῆσι δ' ὄγκυτο πέδ' ἢ δ' Ἡερμυδέα ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοις μέσσην διὰ κίον ἤάσας·
 Καὶ οἱ ἰὼ ἀνέτοι ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδιν ἀθάνατον, τὸ δ' αἰέετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον φρόπαν ἡμῶν ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκυόνει καλλισφύρου δῆμιμος υἱὸς
 Ἠρακλῆος ἐκτείνε, κακὰ δ' ὑπὸ τοῦτον ἀέαλεν
 Ἰαπιγονίδ' ἢ καὶ ἤύσατο δυσφροσυνάων·
 Ὅδ' αἰέετο Ζηνὸς ὀλυμπίῃ ὑψιμέδοντες·

Quo Hercules Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat praclarum filium.
 Quannus succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset cōsilio cum prepotenti Ioue.
 Erenim quādo disceptabāt inter se dū mortalesq. homines,
 Meconā, ibi tum magnum bonem prompto animo
 Divisum proposui: Iouis mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnēsq. et intestina pingui adipe
 In pelle depōsui, tegens ventre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte,
 Ritē disponens recondidit tegens candida aruina.
 Iamq. tū ipsum allocutus est pater hominūmq. deorūque.
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 Oignave quā iniquē partitus es porciones?
 Sic dixit latenter carpēs Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa autem naq. immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime dēorum sempiternorum,
 Harum elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs)
 Dixit sanē dolosa cogitans: Iupiter autē aeterna cōsilia
 Cognovit certē nec ignoravit doli, mala autē praevidebat
 Mortalibus hominibus quae et perficiēda erāt. (animo
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irasebatur autem mētem. verò eius occupabat animū,
 Vt vidit ossa alba bouis dolosa arte,
 Ex illo tempore dūs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hūc aut valdē cōristatus allocutus est nubicogus Iupiter:
 Iapetionida, super omnes cōsilia edoctus,
 Oignave nondum sanē dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aeterna cōsilia sciēs.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decipit bonus filius Iapetio.

Θορ' Ἡρακλῆος Θυβαλγυῖος κλῖος εἴη
 Πλείων ἔτ' ἢ το παρ' οἰδεῖν ὅτι χθόνα πολυβότειρμα
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκτατον υἱόν.
 Καί τω χωόμενος, παύδῃ χόλῳ, οὐκ ἔχουσιν
 Οὐκ ἐρίζετο βυχαὶ ὑπερδρείϊ Κρονίαν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντα θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδραποῖ
 Μνηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαρ βουῶν πρὸ φανι θυμῷ
 Δασγάμενος περὶ θηκε, Διὸς νόον ἔξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν σαρῆας τε καὶ ἔλκετα πῖονι θυμῷ
 Εὐρίνω κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' εἰα λυκαὶ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 Εὐδετόσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσείπει πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰαπεπονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' αἰάωντων,
 Ω πέποι, ὡς ἔπερζήλως διεδάστας μοίρας.
 Ως φάτο καρτομίων Ζῷς ἄφθιτα μῦθεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσείπει Περγμυθεὺς ἀγκυλορμύτης.
 Ηκ' ὅπῃ μετθήσας, (δολίης δ' ἔλκετο τέχνης)
 Ζῷς κρύδιζε μέγιστε θεῶν ἀσιγῆταις,
 Τῷ δ' ἔδωκε ὅπως τέλει σε ἐν φρεσὶ θυμὸς αἰῶνα.
 Φῆρα δολοφρονίων. Ζῷς δ' ἄφθιτα μῦθεα εἰδώς.
 Γινώσκ' ἔδ' ἠγνοίησε δόλον κακὰ δ' ὅσπερ θυμῷ.
 Θνητοῖς αἰδραποῖσι, τὴν καὶ τέλει δ' ἔμελλεν.
 Χρῆσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσι αἰεῖλετο λαλὸν ὄφειρα.
 Κώστα το γ' ὅρετας, ἀμφὶ χόλος δ' ἔμιν ἔκετο θυμῶν.
 Ως ἰδὲν ὅς τ' εἰα λυκαὶ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 Εκ τῷ δ' ἀδαιάταιν ὅπῃ χθονὶ φύλ' αἰδραποῖ
 Καίκο' ὅς τ' εἰα λυκαὶ θυμῶντων ὅπῃ βαμῶ.
 Τὸν γ' αὖτ' ὁρμήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζῷς,
 Ἰαπεπονίδῃ, πάντων πέρι μῦθεα εἰδώς.
 Ω πέπον, ὡς ἄρα πῶ δολίης ὅπῃ λήθεο τέχνης.
 Ως φάτο χωόμενος Ζῷς ἄφθιτα μῦθεα εἰδώς.
 Εκ τούτου δ' ἔπειτα, δόλῳ μεμνημένος αἰεῖ,
 Οὐκ ἐδίδου μέγιστοι πυρὸς μῦθος ἀκαμάτοιο.
 Θνητοῖς αἰδραποῖσι οἳ ὅπῃ χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἔξαπατήσων ὡς πάντες Ἰαπετοῖς.

Furatus indomiti ignis emihus apparentem splendorem,
 In concava ferula, momordit verò imo animo
 Iouē in alto tonāte, ad irāmq. ipsum comouit charo corde,
 Vt vidit inter homines igni longe apparentem splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformauit per quam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturni consilio.
 Cinxit verò & adornauit dea castis oculis Minerva,
 Candida veste, à capite verò calyptram
 Ingeniosè factam manibus decinebat, mirum visu.
 Circum vorò ei sarta recens florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclutus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata exant, mira visu
 Animantia quaecunque cōtinens multa alit, atque mare,
 Ex illis hic multa indidit. gratia v. resplendebat magna.
 Mirabitur, animantibus similia vocalibus.
 Caterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dū atque homines,
 Ornatu gestientem casta Palladis forti patre progenera:
 Admiratio aut cepit immortalēsq. deos mortales. hoīes
 Vbi viderunt dolum arduū, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.
 Ac veluti cū in aluearijs tectis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum.
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem meunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulierq.
 Iupiter alitronans dedit, participes operum

Κλέψας δ'
 Εν κοίλῳ
 Ζεὺς ὑψὲ
 Ὡς ἴδεν αὖ
 Αὐτίκα δ'
 Γαίης γὰρ
 Παρθένῳ
 Ζεὺς ὅτι
 Ἀργυροῖ
 Δαδαιλέ
 Ἀμφὶ δ'
 Ἰμπερτοῦς
 Ἀμφὶ δ'
 Τῷ αὖτις
 Ἀσκήσας
 Τῇ δ' ἐν
 Κυνόδαλ'
 Τῶν ὄντων
 Θάυμαστον
 Αὐτὰρ ἐπεὶ
 Ἐξήγαγε
 Κόσμον αἰ
 Θάυμαστον
 Ὡς εἶδον
 Ἐκ τῶν δ'
 Τῆς γὰρ
 ἦμαρ μὲν
 Οὐρανὸν
 Ὡς δ' ἐν
 Κηφισῶν
 Αἰμὼν τ'
 Ἡμεῖς τε
 Οἱ δ' ἐν
 Ἀλφειῶν
 Ὡς δ' ἐν
 Ζεὺς ὑψὲ

Κλέϊας ἀκραιότοιο πυρρὸς τηλέσκοπον αὐγλῷ
 Ἐν κοίλῳ γ' ἔρσηκε δαίμον δ' ἄρα νεοδὲ θυμὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτιν, ἐχάλασε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν αἰδρώποισι πυρρὸς τηλέσκοπον αὐγλῷ.
 Αὐτίκα δ' αὖτις πυρρὸς τεύξεν κακὸν αἰδρώποισι·
 Γαίης γ' οὐρανὸν ὅσον περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθεὶα ἀγδοίη ἦλθον. Κρονίδεω δὲ ἀβυλῆας.
 Ζεὺς δ' ἢ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῶν
 Ἀργυρεῖ ἑδῆτι καὶ κρήδεν ἢ καλὺπρῳ
 Δαυδαλέω χεῖρας κατεχευε, δαῦμα ἰδέσθαι
 Ἀμφὶ δὲ οἷσι φαίης νεοδηλῆος αἰδέσσι ποίης
 Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλάς Ἀθηνῶν·
 Ἀμφὶ δὲ οἷσι φαίης χερσὶν κεφαλῇεν ἔθηκε
 Τὼ αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Ἀσκήσας πάλ' ἀμύσας, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δουδαλᾷ πολλὰ τέτυχε χατὸ δαῦμα ἰδέσθαι.
 Κνέδην δ' ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πολλὰ ἐν θηκῇ χεῖρας δ' ἀπλάμπετε πολλὰ
 Θαυμασίην, ζῶσιν ἐοικότα εἰσέεσσι
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθὸν,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδε πρὸ ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδ' αἰδρώποιοι,
 Κόσμη' ἀγαλλόμεθ' ἡμεῖς γλαυκῶπις ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' αἰδανάτους τε θεοὺς θνητούς· Ἴαδρώποισι,
 Ὡς εἶδον ὄλον ἀπὼν ἀμύχανον αἰδρώποισιν.
 Ἐκ τ' ὃ γλῆος ὅτι γυναικῶν θνηυτεράων
 Τῆς γ' ὀλωϊότ' ὅτι γλῆος, καὶ οὐλὰ γυναικῶν
 ἦμα μὲν θνητοῖσι μετ' αἰδράσι γαιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἔ' σύμφορα, ἀλλὰ κόρη.
 Ὡς δ' ἔπειτ' ἐνὶ στήθεσσι κατηρέεσσι, μέγιστα
 Κηφίῳ βόσκοισι, κακῶν ξυμῶνας ἔργων,
 Αἰμὴν τε πόρην ἡμερὲς ἦγον κατὰ δώματα
 Ἡμέρας ἀπιδόδοις, τιθεῖσι τε κηρία λυγρὰ,
 Οἱ δ' ἐντοδὲ μένοντες ἐπιρροίας καὶ Σίμβλους,
 Ἀλλόττειον καίματον σφετέρῳ ἐς γαστὴρ ἀμύμην·
 Ὡς δ' αὖτως αἰδράσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης δῆκε, ξυμῶνας ἔργων

Melestorum. aliud verò praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem u. attigerit serectam,
 In penuria eius qui senem foueat, hic non victus indigus
 Viuit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatam praecordijs,
 Huic ab eua malum bono ad aequat
 Esse. qui verò adeptus fuerit nocentis natiuitatis foeminam
 Viuit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque praeferire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessariò
 Quandis multisq; existentem, magnum vinculū coercet
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cortoque atque Gyga, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formā,
 Et magnitudinem, collocauit autem sub terram latam,
 Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in finibus terrae,
 Vsq; valde mœrentes: corde magnum luctum habentes,
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriamque & splendidā gloriam accepturos
 Diu enim pugnarunt, laborē animā cruciantem habentes,
 Titanesque dij, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alca Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tum inter se pugna animū excruciantē habentes,
 Continue pugnant, decem plus annis.
 Neque ulla erat contentioniis grauis composita neque finis

Αργαλίων
 Ος κε γάρ
 Μη γινῆσθαι
 Χήτης γάρ
 Ζώει, ὅπου
 Χρησθῆσθαι.
 Κεῖν ἴδω
 Τῷ ἴδιῳ
 Εὐμάρῃ.
 Ζώει ἐν
 Θυμῷ καὶ
 Ως ἐκ ἐστὶ
 Οὐδὲ γὰρ
 Τοῖο γὰρ
 Καὶ πολλοὶ
 Βελαίεσθαι
 Κεῖν ἴδω
 Ηνωρίῳ
 Καὶ μετὰ
 Εἰς οἷον
 Εἰς ἴδιον
 Ἀνδρῶν
 Ἀλλὰ σὺ
 Οὐκ ἐστὶς
 Γαῖας φῶς
 Αὐτὴ δὲ
 Σὺν κε
 Διὸς γὰρ
 Τε τιμῶν
 Ἀντιοῦ
 Οἱ μὲν
 Οἱ δὲ
 Οὐκ ἐστὶς
 Οἱ δὲ
 Σὺν κε
 Οὐδὲ

Αργαλίων. ἔτερον ὃ πόρην χακὸν αἰτ' ἀγαθεῖο.
Ὅς κε γάμοι φθῶν κ' ἡμέμερα ἔργα γυναικῶν.
Μὴ γῆυσεν δὲ ληθλοὺς δὲ ὅτι γῆρας ἰκνέται,
Χήτει γερκομοιοσδὲ οὐ βιοτου ὅππιδευσ
Ζώει, ἀποφθιμὸς ὃ δὲ κτησὶν διατίονται
Χερσὶν αὖ δὲ αὐτὶ γάμου μ' ἡμῶν γῆρας
Κεδ' ἴλω δ' ἔχει ἀκοιπὴν, ἀραγῶν παρὰ πίδασι,
Τῷ ὃ αὖ αὐτὸς χακὸν ἐσθλὸν αἰτιφρίξει
Ἐμῶν αὖ δὲ κε τίτμη ἀταρτηροῖο γῆρας
Ζώει ἐν σῆδεσσι ἔχων ὁμιάσει αἰῶν
Θυμῷ κ' κραδίη, κ' αἰήκεσαν χακὸν ὅστιν.
Ὡς ἐκ ἐστὶ Διὸς κλέψας νόον ἐδὲ παρ' ἡδεῖν.
Οὐ δὲ γὰρ ἰαπεπονίδης ἀγκίστηται Περμηνίδης
Τοῖο γ' ὑποξήλυξε βαρὺν χεῖλον, ὅν' αὖ αἰάττης
Καὶ πολὺ ἰδρὶν ἰόντα μεγάλας κ' δέσμους ἐρύκει.
Βραχέων δὲ ὡς παρὰ πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
Κόπῃ τ' ἢ ὃ Γυγῆ, δῆσε κρατερῷ ἐν δέσμῳ
Ἡγορέω ὑποροπλὸν ἀγῶνιστος, ἡδὲ κ' εἶδος
Καὶ μέγας χατεῖνασεν δὲ ὑπὸ χθονὸς θυροδείκῃ
Εὐδ' οἷον ὅν' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ἵστασιντες,
Εἴατ' ἐπ' ἐξαπὴ μεγάλης ἐν πείρασσι γαῖης
Ἀνδρά μάλ' ἀχρῶντοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες
Ἀλλὰ σφείας Κρονίδης τε κ' αἰδύατοι θεοὶ ὄντοι
Οὐς τέλει ἡύκομος Ρεῖη ἔρνε ἐν φιλότῃ,
Γαῖης φρεσὶ μισσησὶν αἰήγαυοι ἐς φάος αὖτις
Αὐτὴ δ' ὅσφιν ἅπαντα διλυκίως χατελῆξε,
Σὺν κείνοισι νικῶν τε κ' ἀγλαὸν ὄντος ἀρέδῃ.
Ἀνθ' ὃ μάρτυρο, ποιοὶ θυμῶν ἔχοντες
Τι τίνας τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνῃ δέξιντο,
Ἀντιὸν ὁμῆλοσσι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρῦος ἱμῶν ἀγαυοί,
Οἱ δ' ἀφ' αὖ ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάσαν
Οὐς τέλει ἡύκομος Ρεῖη Κρόνῃ δυνάμει
Οἶρα τὸτ' Ἀλλήλοισι μάχῃ θυμῶν ἔχοντες
Στοιχεῖας ἐμάχοντο δ' ἐκ πλείους ἐν αὐτοῖς.
Οὐδ' ἐπὶ λῆϊ ἐλπίδος χαλκῆς λῦσις ἐπ' ἡ τελευτῇ



Neutris: aequaliter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam illi apposuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi v nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominumq. deorumq.

Audite me Terraque & Cæli incliti liberi
 Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis muniò,
 Pro Victoria & impio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno facti sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus iniectas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, quibus perpessis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illū v. rursum excepit Cottus irreprehensibilis,
 Ventrande, nō ignota loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellit quidē tibi præcordia, excellēs v. est &
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc in tento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit. collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea: pugna verò arduā excitarunt
 Omnes, fæminaque & mare die illo,
 Titanesque dii, & quotquot Saturno progeneri sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artibus.

Oùδ' α
 ΑΜ' οί
 Νέκτα
 Πάιτυ
 Ως νίν
 Αη τότ
 Κίκ
 Οφ' ε
 Ηδ' η
 Νίκης
 Τηθ
 Τηθ
 Φάινε
 Μνυσ
 Ες φά
 Ημν
 Ως
 Δαμ
 Ιδ' αμ
 Αλητ
 Σὺς δ
 Αφ' οί
 Ηλύδ
 Τὸ κ
 Ρυσο
 Μαρ
 Ως
 Μύδ
 Μάμ
 Πάιτ
 Τηθ
 Οὐς
 Δειν
 Τὸν
 Πάσ
 Εξ

Οὐδ' ἔτι θυγὲς ἴσον ἢ γέλας τίτατε πολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεται ἀμύματα πάντα
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ δ' αὖτε ἰδοῖσιν
Παῖτ' ἐν σήθεσιν αἰετοδύμοις ἀγέμεν.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατινίην,
Δὴ τότε τοῖς μετῆε πατήρ κ' ἰδὼν ἴε δειδύκει.

Κίχλυ τέ μιν Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκεα,

Ὅφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἦδη γὰρ μάλα θηρόν ἐκαστοὶ δμῶν οἶσι

Νίκης καὶ Κρόνου πέρι μαρνέμεν ἡμῶν παῖτα

Τιτῶν ἴε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκ γούνασιν.

Τρεῖς ἢ μάλλιν ἴε βίην καὶ χεῖρας ἀπῆες

Φάινετο Τιτῶν ἐκαστοὶ ἐν δαίλυρ' ἡ.

Μνηστάρων φιλότητες ἐνέες, δάσσε παδόντες

Εὐφάος ἄφ' ἀφίκαδε δουρὶ γέος δ' ὀπὸ δεσμοῦ

Ἢμετέρης διὰ βλάσας δ' ὀφρ' ἠερόεντος.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἔξαυτις ἀμείβετο Κρόνος ἀμύματα

Δαίμων ἰὼν ἀδάντα πρὸ ἄσκειαι δμῶν καὶ αὐτοῖ

Ἰδὼν ὅτι πρὸς ἑμὲ πρὸς πῖδες, πρὸς δ' ἔστι νόημα

Ἀλκτὴρ δ' ἀδανείστοις ἀρῆς γούρ' κρυβοῖο.

Σὺς δ' ὑποσάδ' ἠερόεντος δ' ὀφρ' ἠερόεντος

Ἀφ' ὀφρὸν δ' ἔξαυτις ἀμειλίχτων δ' ὀπὸ δεσμών

Ἠλύδε μιν, Κρόνῳ γὰρ ἀπῆες καὶ ἡ πᾶ παδόντες.

Τὸν καὶ νῦν ἀπειεῖ τε νόος καὶ δῖος ἔργ' ἔχει βελύ

Ρυσσόμεθα κρατὸς ὑμῶν ἐν ἀνὴρ' ὀπὸ τῆτι,

Μαρνάρων Τιτῶν ἀνὰ κρατὶρας ὑσμίνας

Ὡς φάτο, ἐπήνησαν ἢ θεοὶ δωτῆρες ἰάων,

Μῦθον ἀκούσαντες πολέμου δ' ἤγλαίετο θυμῶν

Μάλλον ἔτ' ἢ το παρ' οἶδοι μάχην δ' ἀμείδρην ἔχον

Παῖτες, θηλειά τε καὶ ἄρσενες ἡμῶν κείνῳ,

Τιτῶν ἴε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκ γούνασιν.

Οὗς ἴε Ζεὺς ἐρέδ' ἄσπιν ὑπὸ χροῖος ἠερόεντος

Δεινοὶ τε κρατὶρας ἴε βίην ἐπ' ὀπὸ πλον ἔχοντες.

Τὸν ἐκαστὸν μιν χεῖρας ἀπῆες ὀμῶν αἶσαντο

Πᾶσιν ὀμῶς, κροῦσαι ἢ ἐκαστὸν παντὶ κρατὶ

Ἐξ ὀμῶν ἰπὶ φυκὸν ἐπὶ σφίον ἰπὶ μίλιν.

Qui cum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosæ,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes,
 Titanes v. ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Virique horrendè v. insonuit pontus immensus.
 Terra v. valde stridebat: ingemiscebat v. latum cælum
 Quassatum, e fundo v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum concussio v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altius fragor,
 Immodici tumulus, ictuumque fortium.
 Ita sanè in sese mutuo iaciebant tela gemebundâ.
 Vix autem verorumque pervenit ad cælum stellarum
 Adhortantiâ. at illi congestiebantur magno cū clamore.
 Neq. sanè amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed ipsius
 Etatim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans ingedebat confertim: fulmina autem
 Celerimè una cum tonitru & fulgure volabant
 Manus à robusta sacram flammam circumvolventia
 Crebra. circum v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat v. undique igne valde magna sylva.
 Feruebat v. terra tota, & v. cæani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres, flamma v. ad aërem diuinum pervenit
 Magna. oculos v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autè immensum occupavit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Itidem ut cū olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquebat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diruente. (tur,
 Tantus fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque veti motumq. pulueremq. cū strepitu ex-
 Tonitruq. fulgurq. & ardens fulmen, (citabant
 Tela Iouis magni, ferebant autè fremitum, clamoremque
 In medium verorumque: strepitus autè ingens excitabatur

Οἱ
 Πέτ
 Τίτ
 Περ
 Αμ
 Ἰν
 Σειο
 Ριπ
 Τάρ
 Λαο
 Νε
 Φω
 Κεχ
 Οὐδ
 Βίδα
 Φαί
 Ατ
 Ιχ
 Χει
 Ταρ
 Κα
 Εξ
 Πόν
 Τε
 Αἰ
 Αὐ
 Κα
 Οφ
 Αὐ
 Πί
 Τῆ
 Τό
 Σω
 Βε
 Κῆ
 Βρ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Οἱ πότε Τιτῶεσσι κατέσταδεν ἐν δαΐλυρῃ
 Πέπρας ἡλιβάτης σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶεσσι δ' ἐδέεσθον ἐκαστὸν αὐτοφάγας
 Περσφονίως χερσὶν τε βίης δ' ὅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω δ' ἐνὶ ᾧ πείαχε πόντος ἀπείρογ.
 Τῇ δ' μὲν ἰσμερὰ γήσιν ἐπέτενε δ' ἕρηνος θυρὺς
 Σειοῖμος, πεδὲ δ' ἐπιάσσετ' μακρὸς Ὀλύμπου
 Ριπὴ ὑπὸ Ἀθανάτων. ἐνοσίς δ' ἦεν βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερέντα ποδῶν ἀπεία τ' ἰσὴν
 Λαοῖσι τῶν χμαῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Οἱ ἄρ' ἐπ' ἀμύλοισι ἴσαν ἔχοντες σονόετα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρω ἴκατ' ἕρηνος ἀστερόεντα,
 Κεκλομένην. αἱ δ' ἐκαστὴν μεγάλην δὴ δῆνται.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι εὐς ἔχεν ἰὸν μῦθος ἀμύλον τῆ γε.
 Βῆθαρ μὲν μῦθος πλῶτε φέρεται, ἐπὶ δέ τε πῖσαν
 Φαῖνε βίῳ. ἀμύλος δ' ἄρ' ἀπ' ἕρηνος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀστράπῃαν ἔσειχε σιωπῇ χαδόν. αἱ δ' ἐκαστὴν
 Ἰκταρ ἄμα βρογίῃ τε καὶ ἀστερόπῃ ποτίοντο
 Χερσὶ δ' ἀπὸ σιβαρῆς, ἰτρώφ' ὅγα δ' εἰλυφύοντες
 Τάρταρος. ἀμφὶ δ' γαῖα φέρεσθαι ἰσμερὰ γίγει
 Καὶ μὲν λακεῖ δ' ἀμύλον μὲν ἀσπετος ὕλη.
 Εἰς δ' ἔχον πᾶσα, καὶ Ὀκεανὸς ῥέειδρα,
 Πόντος τ' ἀπείρογτος τῆς δ' ἀμφοτέρω δ' ἔρηνος ἀπὸ μῦ.
 Τιτῶεσσι χδοῖετ' ἐλότης δ' ἠέρα δ' ἰαν ἔχοντες
 Αἰσώτες ὅσπερ δ' ἕρηνος καὶ ἰφθίμων φέροντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσαι κεραιὲς τε σπέρπης τε.
 Καὶ μὲν δ' ἐκαστὸν ἡάτερον χδοῖετ' εἰσάτο δ' αἰσώ.
 Οφθαλμοῖσιν ἰδὲν ἠδ' ἔασιν ὅσπερ ἀκούσας,
 Αὐτὸς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἕρηνος ὅς θυρὺς ὑφ' ὅθεν
 Πίλνατο. τοῖος ἰδὲ καὶ μέγιστος δοῦπος ὅθεν ῥέει
 Τῆς μὲν ἐρεμπομένης, τῆ δ' ὑφ' ὅθεν ἔχει ποῖτος.
 Τόσος δοῦπος ἔχοντα θεῶν ἐρεθίζοντων.
 Σὺ δ' αἰμοῖ ἐνσίντε κόνιτι τ' ἰσμερὰ γίγει,
 Βρογίῃ τε σπέρπῃ τε καὶ ἀσπερὸν κεραιῶν,
 Κῆλα αἰὲς μεγαλοφύρον. δ' ἰαχὴ τ' ἐνσίντε
 Βεχίονι ἀμφοτέρω, ὅτε δ' ἀπλῆτος ὅθεν ῥέει

Εμμεδάλειπε ἱερὸς καρτὸς δ' αἰφάνειτο ἔργον.
 Εκλίνθη ἤ μάχη πρὶν δ' ὀδυρόμενοι ἐπέχοντες,
 Εμμενέως εὐεχόντι δ' ἀκρίτως ὑπέρβιας.
 Οἱ δ' αἶψ' ἐνὶ ποσσὶ τοῖσι μάχῃ δριμύτιαν ἔχοντες,
 Κόπρος τε Βερέριος τε, Γύης τ' αὐτὸς ποταμοῖο.
 Οἷον τελευκασίας πέτρας σιδαρῶν ἀπὸ χροῶν
 Πέμπον ἐπικασυτέρας μὲν δ' ἐσπίκασαν βελίοντα
 Τετλίως· καὶ τοῦ μὲν ὑποχθινὸς θυρεὸς εἴης
 Πέμψαν καὶ δεσμοῖσι· ἐν ἀγαλέοισιν ἔδουσιν,
 Νικησάντες χερσὶν ἑσπερίους ἀφρόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὲρ γῆς ὅσον ἔρανος ἔσ' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσον δ' ὅρ' τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερέντα.
 Ἐννέα γ' ὀνύκτας τε καὶ ἡμέα χαλκὸς αἰμῶν
 Θυρανόθεν καπνὸν δεκάτη ἐς γαῖαν ἵκαστο.
 Ἐννέα δ' αὖ ὀνύκτας τε καὶ ἡμέα χαλκὸς αἰμῶν
 Ἐκ γαίης καπνὸν δεκάτη ἐς τάρταρον ἵκαστο.
 Τὸν περὶ χαλκὸν ἔρκος ἤηλαται, αἰμῶι δέ μιν νύξ
 Τειροίχει καχυσται ἀπὸ δειρῶν· αὐτὰρ ὑπὸ φθόρου
 Τῆς ῥίζαι πφύσσει καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τετλίως ὑπὸ ζῶον ἠερέντα
 Κεκρύβασται βελήσσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χάρα ἐν ὄρεσσιν πελώρης ἔραται γαίης.
 Τοῖς ἐκ δ' ἐξίπν' ὄβρι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χθονείας· τείχεα φείκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης· Κόπρος τε, καὶ ὁ Βερέριος μεγάθυμος
 Ναίεσιν, φύλακες πρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοσφῆς, καὶ τάρταρου ἠερέντος,
 Πόντε τ' ἀπρυγέτοιο, καὶ ἔρατος ἀσερέντος
 Ἐξείης πάντων πηγῇ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ὄρεσσιν τε τά τε συγέσσει θεοὶ πάρ.
 Χάσμα μὲν· ἐδῆκε πάντα τελευτοφρον εἰς ἐν αὐτῶν
 Οὐδὲς ἵκαστ', εἰ ποσσὶν πυλέων ἐν τοσούτῳ γήρυτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι ποσειδῶνα θυέλην
 Ἀργαλέην δεινόν τε καὶ ἀδανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρυμῆς οἰκία δεινὰ
 Ἐσηκὶν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.

Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlium latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo cōpellabant, alternis subeuntes magnū linē,
 Ferreū n. hac quidem intrat, illa v. forās
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur, altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa v. Somnum in manibus fratrem Martis,
 Nox noxia, nube tecta arva.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habens,
 Somnus & Mors, graues dū: neque unquam eos
 Sol lucidus intueitur radys,
 Cœlum scandens, nec cœlitūs descendens.
 Horum alter quidem terrāque & lata dorsa maris
 Quiescit percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, æreū v. ei pectus
 Crudele in pectoribz. habet aut quem primū arripuerit
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dīs:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus custedit,
 Scelus: artem autem malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudāque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit denuo, sed observans
 Demorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitas abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx filia reciprocantis Oceanī.
 Maxima nata: seorsim v. a dīs incoltas ades incolit
 Ingeniibus saxiis supernè tectas, circum v. quaque
 Columnis argenteis ad cœlum firmata sunt.
 Rarō v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nunciis versatur super lata dorsa maris,

Τῶν
 Ἐστῶν
 Ἀστροῦ
 Ἀλλήλων
 Χόρῳ
 Ἐρχομένη
 Ἀλλὰ
 Γαῖαν
 Μίμνει
 Ἡ μὲν
 Ἡ δὲ
 Νύξ
 Ἐνθα
 Τῶν
 Ἡλίου
 Οὐρα
 Τῶν
 Ἡού
 Τῶν
 Νηλεῶν
 Ἀνδρῶν
 Ἐνθα
 Ἰφιδί
 Ἐστῶν
 Νηλεῶν
 Σαῖν
 Ἐξῆς
 Ἐδίο
 Ἰφιδί
 Ἐνθα
 Δεινῶν
 Πρὸς
 Μα
 Κίον
 Παῦ
 Φη

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Τῶν πορ' αὖ Ἰαπτοῖο παῖς ἔχει ἔρανον ὕρμι
 Ἐσθλὸς κίφω δὲ καὶ ἀκαμψήν τε χεῖρα σιν
 Ἀστεμφίως, ὅθι Νύξ τε καὶ ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας ποροσείπον, ἀμειβομένη μίγαν ἔδον,
 Χόλκεον, ἢ μὲν ἴσω κατεβήσεται, ἢ ᾧ δύραζεν
 Ἐρχεται. ἔδ' ἐπὶ ἀμφοτέρω δόμος ἐντὸς ἔειπ'·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἔκτοθεν ἔεσται,
 Γαῖα δ' ὅππρ' εἴφεται ἢ ᾧ αὖ δόμου ἐντὸς ἔεσται,
 Μίμνει τὴν αὐτὴν ὥρην ὁδοῦ, ἔς' αἰ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, ὅππ' ἔχοντοί φάσ' πολὺ δερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ δ' ἴππον μὲν χερσὶ κασίζοντον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέη κενεαυμὴν ἠερεῖδεν.
 Ἐνθα ᾧ Νυκτὸς παῖδες ἑρμηνὲς οἰκ' ἔχουσι·
 Ἵππος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοὶ ἔδ' ἐπὶ αὐτοῦς
 Ἡέλιος φάειδων ὅππ' ἔρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιὼν ἐδ' ἔρανόθεν κατεβάντων.
 Τῶν ἑτέρω μὲν γλῶττι καὶ ὕρμι νῶτα θαλάσσης
 Πουχρὸς αἰσπρίεται καὶ μείλιχος αἰδρώποισι·
 Τοῦ δ' ἐσθλὴν μὲν κραδίη, χαλκίον δ' οἱ ἦτορ
 Νηλεὲς ἐν στήθεσιν, ἔχ' δ' ὅν πορ' ἐλαβήσιν
 Ἀνδράπων, ἔχθρὸς ᾧ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεοὶ ἔχοντες πορ' ἔδεν δῖμει ἠχίεντες
 Ἰφδίμου τ' Αἰδέω καὶ ἑπαιγνὲς Περσεφονείης
 Ἐστῶσι. Διὸς ᾧ κύων πορ' ἔπειθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης, τίχλει καὶ κακίῳ ἔχ' ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς, ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξήδεῖν δ' ἰαὶ αὐτὴς ἰαὶ πάλιν ὄμ' ἀδοκάζων,
 Ἐδίει ὅν κε λάβησι πυλῆαν ἔκτοθεν ἰόντας
 Ἰφδίμου τ' Αἰδέω καὶ ἑπαιγνὲς Περσεφονείης.
 Ἐνθα δὲ ναιετάει συγὰρ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὸς Στύξ, θυγάτηρ ἀφ' ὀρέων Ωκεανοῖο
 Πρὸς βυβάτη νόσφιν ᾧ θεῶν κλυτὰ δώματα γαῖα
 Μακρῇσι πάτερ' ἔσθ' ἀκαμψή· ἀμφὶ δ' ἅπαντι
 Κίον ἀργυρέοισι πορ' ἔρανον ἔσθ' ἔρκεται.
 Παῦρα δ' ὁθαύματος θυγάτηρ πόδας ἔκ' ἰαίρει
 Φηλὴν πηλόντα ἰπὸν ὕρμι νῶτα θαλάσσης·

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sanè quisquis mentiat̃ur cælestes domos tenentium,
 Iupiter sũ Irim mittit, deorũ magnũ iustitĩadũ ut ferat
 E longinquo, in aureo guttũ nio celeberrimam aquam,
 Frigidam quæ e petra destillat alba,
 Excelsa, multam v. subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu decima v. pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorſa maris
 Vorticibus argenteis in torus in mare cadit,
 Vna v. ex petra profluit, magnum damnum dũs.
 Quisquis periurium libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent vericem niuosi Olympi
 Tacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propina
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem ueternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Aliæ ex alia excipit molestissima ærumna.
 Nouennio autem à dũs relegatur sempiternus, (putas
 Neque enquã ad cõsiliũ ineundum cõmifectur, neq. ad e
 Nouem totis annis, decimo tandem commifcet̃ur iterum
 Cæcibus immortalũ, qui cælestes domos incolũt. (aquam
 Tale itaque iuramẽtũ constituerunt dũ, Stygis perennem
 Antiquam istam, quæ iranat aridum locum.
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri
 Pontique infructuosi & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalid, quos oderunt etiam dũ ipsi.
 Illic splendideque porta, & æreum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
 Titanes habitant, ukra Chaos caligine obduſtum.
 Cæterũ valde conantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domũ incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges, Briareum quippe horum existentem.

Οπώ
 Καί
 Ζεύς
 Τυφώ
 Τυφώ
 Εξ
 Ωκεαν
 Εν
 Δίον
 Η
 Ο
 Α
 Κ
 Ο
 Β
 Σ
 Α
 Α
 Ε
 Ο
 Ε
 Ε
 Τ
 Ω
 Ε
 Π
 Ε
 Α
 Α
 Τ
 Τ
 Α
 Α
 Κ

Οππότ' ἔλκε κ' ἡ νείκος ἐν Ἀθανότοιςιν ἄσκηται,
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ζεὺς δὲ τε ἐν ἑπιμύθε δ' ὦν μέγαν ὄρκον σέβει καὶ
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν ἑσπέρῳ ποταμὸν ὕδωρ,
 Ψυχρὸν ὅτ' ἐν πέτρῃς κατὰ εἴβεται ἡ ἰβὰ τοῖς
 Τυφῶνι, πολλὸν δ' ὑπὲρ χρόνον ἄρουο δέησε.
 Ἐξ ἱερῶ ποταμῶο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πικρὰ τοῖο κέρας, δεκάτη δ' ὅπῃ μοῖρα δέδασται.
 Ἐνθά μὲν παρὶ γλῶττι καὶ θυρῆα νύκτα διαλάσσει
 Δίνης ἀφ' ὑρέης εἰς λιγαυφίος εἰς ἅλα πέπται.
 Ἡ δ' ῥ' ἐκ πέτρης ποροίει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ος κεν τὴν ὀπίσκειν ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντος Οὐλύμπου.
 Κεῖται νήϊός μοι τελευτωρὸν εἰς ἐν αὐτῶν.
 Οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης κ' ἡνέταρος ἐρχέται ἄσπετος
 Βροτόςιος, ὅμῃα τε κεῖται ἀνὰ πηδῆς κ' ἀλκιδος
 Στρωτοῖς ἐν λεχέσσι κακὸν δ' ὅπῃ κῶμα καλύπτει
 Αὐτὰρ ἔπῃν νύκτι τελέσῃ μέγαν εἰς ἐν αὐτῶν,
 Ἀλλος δ' ἔξ ὅμῃα δέχεται χαλεπώτατος ἄσπετος.
 Ἐνθάδε δ' ἑσπέρῳ ποταμῶο αἰὲν ἰόντων,
 Οὐδὲ ποτ' ἐς βελὴν ὀπμίσσεται, ὅτ' ὅπῃ δαίτῃς
 Ἐνθάδε πᾶσι τ' ἔτια δέκατος δ' ὀπμίσσεται αὐτῶν
 Εἰρήας Ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔδεντο θεοὶ Στυγρὸς ἀφ' ἡτον ὕδωρ,
 Πρύμνον, τὸ δ' ἴησι κατὰ σφύλα διαχώρου.
 Ἐνθά δ' ἡ γῆς δινοφρῆς καὶ καρτάς κ' ἡρῆντες,
 Πόντες τ' ἀπρυγέτοιο καὶ ἔρανος ἀστερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πύργῳ ἔασιν,
 Ἀργαεὶ, ἀφ' ὧν ταῖς τε συγέσσι θεοὶ παρ.
 Ἐνθάδε μαρμαραῖ τε πύλας καὶ χαλκὸς ἔδδῃ
 Ἀστυμφῆς, ῥίζῃσι διλωκῆσαι ἀμνηστος,
 Αὐτοφυῆς πορὶ δὲν δ', δέων ἐκ τοῦδ' ἀπαιότων
 Τιτλῶες νάεσι παρὶ γλῶττι χάος ζοφωρῆς
 Αὐτὰρ ἐρεσμευαρχοιο Διὸς κλειτοῖ ὀπμίσσεται
 Δάματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανῶο θεμέθλοισι,
 Κόπῃς τ' ἡ δ' ἰούνης Βελάρων γὰρ μὲν αἰὲν ἰόντων

Generum suum fecit grauius fremens Neptunus,
 Dedit autem Cymopoliā, ut ducat in uxore filiam suam.
 Ast ubi Titanes e caelo expulsi Iupiter,
 Minimum natus peperit filium Typhaeum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem,
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptae,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris uel
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. praeterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilij ignis micabat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem interdum renium
 Sonabant, ut dijs intelligere liceret interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabile vocē, ferocis:
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus carulis similia, mira auditu:
 Interdum v. stridebat, resonabantque montes alti,
 Et sanē fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominūque deorumque,
 Grauius autem intonuit, atque fortiter: undique v. terra
 Horrende edidit fragorem, & caelum latum supernē,
 Pontusque & Oceani fluctus, & infima loca terrae.
 Pedibus v. sub immortalibus magnus cōcremuit Olympus
 Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immuni,
 Valde spirantium ventorumque & fulminis ardentis,
 Feruebat aut terra omnis & caelū, atque mare. (magni
 Estuabant etiā circū littora, circūquaq. & undiq. fluctus
 Impetu deorum. commotio v. difficilis sedari cooriebatur.
 Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanēsque sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existen-
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictū. (res
 Iupiter v. postquā collegit suum robur, sumpsitque arma,

Τερμ
 Δόνη
 Αὐτὸ
 Οπλ
 Ταρτ
 Οὐχ
 Καί
 Ην
 Τλαίο
 Θια
 Πασ
 Φον
 Παν
 Φέρ
 Ταυ
 Αλλ
 Αλλ
 Αλλ
 Καί
 Καί
 Είμ
 Σκλ
 Σμε
 Πόν
 Πο
 Ορι
 Χαυ
 Βερ
 Πρη
 Εξ
 Θυ
 Ρι
 Τρι
 Τι
 Αστ
 Ζευ

Ταμβρόν ἰὸν ποῖνσι βαρύκυπος Εὐνοσίγαιος.
 Δάκε δ' ὅ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρειά.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτλώας ἀπ' ἕραν ἔξείλασσι Ζεὺς,
 Ὀπλόταπεν τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Ταρταρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἱππ' ἰσχυρὴ ἔργμα' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀγκάματοι κρατεροὶ θεῶν. ἐν δ' οἱ ὄμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰν ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντες,
 Γλαῖας ποτ' ὀνοφερῆσι λελειχμόττες ἐν δ' οἱ ὄσων
 Θισπείης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυνται.
 Πασίων δ' ἐν κελύεων πῦρ καίετο δερκαλμοῖσι.
 Φοναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἰείσσι, ἀδίσφατοι, ὅμοιαι μὲν γὰρ
 Φδέχοντο δ' ὥστε θεοῖσι σιωπῆεν, ὅμοιαι δ' αὖτε
 Ταύρου ἐριζύχου μῦθος ἄρα τον ὄσων ἀγάρων.
 Ἀλλοίε δ' αὖτε λέοντες αἰαυδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἀλλοίε δ' αὖ σκυλάκειαν ἰοικέτα, δαύμα' ἀκρόσσι,
 Ἀλλοίε δ' αὖ βοίζασχ' ὑπὲρ δ' ἤχειν ἔρεα μακρά.
 Καὶ κύκιν' ἐπλετο ἔργον ἀμύχανον ἥματι κείνῳ.
 Καίκεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάξει,
 Εἰ μὴ βόξ' ὅ νόησε σπαιτὺρ ἀνδρῶν ἱε δεινῶν.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντηε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἕρηνος ὄρυς ὑπὸ δεινῷ.
 Πόντος τ' Ὀκεανὸς τε βοᾷ καὶ τέρτατα γαῖης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μάχας πελεμίζει ὀλυμπον.
 Οργυμφοῖο αἰάκτος ἔπεσεν ἀχρεῖ δ' ἡ γαῖα.
 Χαῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κατεχεῖ ἰοειδέα πόντον,
 Βροτῆς ἱε στεροπῆς ἱε πυρὸς δ' ἀπὸ πύο πελώρου,
 Πρησέρον αἰέμων τε κερκυνέ ἱε φλογέδοντες.
 Ἐξεῖ δ' ἡρώων πάσαι, καὶ ἕρηνος, ἥ δ' ἀέλασσε.
 Θυε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, ὡς τ' ἀμφὶ ἱε κύματα μακρὰ.
 Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἀσβέστος ὀρώρει.
 Τρίσσι δ' αἰέθης δ' αἰέθροισι καταφθιμύοισιν αἰάσσει,
 Τιτλῆς δ' ὑπὸ τάρταροι, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες.
 Ἀσβέστου, κελεύθεο καὶ ἀνὺς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ οὐκ κόρυτον ἰὸν μῦθος, εἴλατο δ' ἔπλετο.

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussu ab Ilypo insiliens circum v. omnia
 Combussit ingentia capita saepe portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicin iustibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, & gemit scibat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine ictu prosi. iebat ab hoc rege,
 Montis in salubris opacis asperit.
 Percusso. multa autem vasta ardebat terra;
 Ardore ingenti, & lique scibat stannum veluti
 Arie ab iuniorum, & a fabrefacto catino furioso
 Calefactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in solibus, victum ab igne combustiuo,
 Lique scit in terra divina sub Vulcani manibus.
 Sic sane lique scibat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo maestus, in Tartarum latum.
 Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide stantium:
 Excepto Notus, Boeaeque, & Argeste Zephyro.
 Qui sane ex diis sunt natiuitate hominibus magna utili-
 Ast alij sine usui venti inspirant mare, (causae)
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Eludes magna hominibus, gram rapiunt ut turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, & lissi, & anque naues,
 Nautasque perant, mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursus per terram immensam floribus ornata
 Opera incunda corrumpunt humo procreatorum hominum,
 Replentes putuerumque & molesto palearum strepitum.
 Sed postquam sancte laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi:
 Iam tum iubebant regna, & atque imperare,
 Ex terra consilio, Ilypium late cerneuentem Iovem,
 Immortalibus. Hic v. inter illos rite distribuit munia.
 Insuper autem decorum rex prius a uxorem suam fecit Mercurio
 Plurimam ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam castis oculis Minervam
 Periclitantem demum dolus animo decipio,

Beon
 Παῖ
 Εἰς
 Λύπ
 Η
 Φλόγ
 Οὐρ
 Παν
 Αἴμ
 Τέχ
 Θόγ
 Οὐρ
 Τήκ
 Η
 Ρή
 Νό
 Οἱ
 Αἱ
 Αἱ
 Πῶ
 Αἱ
 Νό
 Αἱ
 Αἱ
 Εἰ
 Πῶ
 Τῶ
 Δῶ
 Γα
 Αἱ
 Ζε
 Πῶ
 Αἱ
 Τῶ

Βροντῶν τε σέσσην τε καὶ ἀθάλαυνται κεραυνόν·
 Πλήξεν αὖτ' ὑμῶν ἐπ' ἄλκιμος, ἀμφὶ δ' παύσας
 ἑσπερίαν δεσποίας κροτάλας δεινὸν περ ὄρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαίμασι πληγῆσιν ἰούσας,
 Ἡραπεγμῶνδεῖς στυγχεῖ δ' ἰαχὴν πελάρῃ.
 Φλοῦ δ' κεραυνωθέντος ἀπείσματο τοῖο αἶακτος,
 Οὔρεος ἐν βήσῃσιν αἰδνῆς παμπάλαιστος,
 Πληγύτος· πολλὰ δ' ἰαχὴν καί το γαῖα
 Ἀλμυ δεσποίῃ καὶ ἰτάνετο κραντορος ὄρε,
 Τέχνη δ' αἰζήσιν ὑπὸ τ' ὀτρύνετο χαλκοιο
 Θάλαφδεῖς, ἢ ἐπὶ δὴ γυρὸν κρῖερον ταῖς ὄρε,
 Οὔρεος ἐν βήσῃσιν δαμαζομήνος πυρὶ κλέει,
 Τήκεται σιχρὸν νιδίη ὑφ' Ἡφαιστου παλάμῃσιν·
 Ως ἀφ' αὐτῆς γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένηιο.
 Εἶπε δὲ μιν θυμῷ ἀκρόχων ἐς τάρταρον θυμῷ.

Ἐκ δ' Τυφάεος ἐς αἰέμων ὄρεος ὕψος αἰντῶν,
 Νόσφι Νότυ, Βορέῃ τε, καὶ ἀργεῖα Ζιφύροιο.
 Οἳ γὰρ ὄρε ἐν θεόφιν γῆν, θνητοῖς μὲν ὄνειρα,
 Αἱ δ' ὄρε καὶ αὐτῶν ὅππῃσιν οἱ θαλάσσαν,
 Αἱ δὴ περὶ πῖπτοσιν ἐς ἡερεῖα πόντον,
 Πῆμα μὲν θνητοῖσι, κακὴν δὲ δύσιν αἰετῶν.
 Ἀλλότ' ὄρε ἀνὰ διὰ σκελὸν αἰετῶν τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι κακοῦ δ' ἐχέεται ὄρε
 Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι σιωπῶσιν καὶ πόντον.
 Αἱ δ' αὐτὰ καὶ γαῖαν ἀπείρετον αἰδεμόσασιν
 Εργ' ἔρατα φθείρουσι χαλεπῶν ἀνδράσιν,
 Πιμπλῶσιν κοῖτος τε καὶ ἀργαλέα κολοσύνῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πᾶσι μελῶν θεοὶ ἔξετελεσαν
 Τετιώεσσι δ' ἡμῶν κραντορος βίβος,
 Δὴ ῥα τὸ τ' ὄρεων βασιλῆων ἡδὲ αἰετῶν,
 Γαῖης φρεσὶ μαυίνουσι, ὅλῃσιν ὄρε πᾶσι ζῆν·
 Ἀθανάτων, ὃ δ' τοῖσιν ὄρε διδάσκει το πᾶσι.
 Ζεὺς δ' ὄρε βασιλεὺς πρῶτον δ' ὄρε δὲ το Μῆτιν,
 Πλείστα θεῶν εἰδὴν ἰδὲ θνητῶν ἀνδράσιν
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμεῖς θεῶν γλαυκῶπι Αἰθιῶν
 Τίξασθαι, τὸ τ' ὄρε πᾶσι φέρειας ἔξετελεσαν

Blandis sermonibus, in suam condidit alium,
 Telluris consiliis, & Caeli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fati erat prudentes liberis nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
 Par habentem patri robur, & prudens consilium: (genitricem,
 Ceterum deinde sane filium deorum regum & virorum
 Erat paritura, magnum amorem habentem.
 Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit uterum,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendentem Themis, quae peperit Horas,
 Ennomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
 Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus
 Parcasque, quibus maximum honorem aedit prudens Ius
 Clothoeque, Lachesinque, & Atropon, quae dant (piter)
 Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
 Tres v. et Eurynome Gracias peperit pulchras genas
 Oceanis filia, peroptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaiam & Euphrosynem, Thaliāque amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat contuerium
 Soluens membra, iucundum v. sub supercilij aspiciunt.
 Porro hic Cereris multa nutriens ad lectum venit,
 Qua peperit Proserpinam pulchris ulris, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem v. deinceps amavit pulcherrimam,
 Ex qua Musa aurea mitra reuincta nata fuit
 Notem, quibus placent carmina, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudentem,
 Desiderabilem prolem pra omnibus celsis,
 Peperit sane, Egechi Iouis amoris mixta.
 Postremam v. Iunonem floridam duxit uxorem
 Haec autem Heben, Marrem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse v. ex capite, castis oculis praeditam Tritogeniam,
 Aerem, autem excitantem duo exercitus, indomitam,

Alu
 Taj
 To
 AM
 Ex
 Peg
 Jov
 Auz
 Hpu
 AM
 Ω
 ΔΔ
 Eou
 Aia
 Mel
 Kae
 Om
 Tpe
 Ω
 Ay
 To
 Auz
 Au
 H
 Hp
 My
 Eg
 Ev
 An
 Iu
 Te
 A
 H
 M
 A
 Δ

Αἰνῶνι οἱ σὶ λόγῳ σεν, ἐλὼ ἰσκάτθι το νη δῶ,
 Γαῖης φραδμοσυῶσι καὶ Οὐρανὸ ἀστερόεντες.
 Τὼς δ' ὅι' εἰφρασάτῃ, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῇ.
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς αἰτὶ, θεῶν ἀειχρυσταῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο κείθρονα τινα χρυσέδα.
 Περὶ τῷ γὰρ κούρῳ γλαυκῶπιδα Τριτοχρυσία.
 Ἴσον ἔχουσιν πατεὶ υἱὸς καὶ ὄπθρονα βαλῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρωτὶ
 Ἡμελλεν τέξῃδα, ὑψόρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς ποροδιν ἐλὼ γκατθι το νη δῶ,
 Ως δὴ οἱ φρασάτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Ἀδύπερον ἠγάγετο λιπαρῶ θέμιν ἢ τέκεν Ωρας.
 Εὐνομίῳ τε, Δίκην τε, καὶ Εὐρήνῳ θεθαλίῃαι.
 Αἵ τ' ἐργ' ὠράεσσι κατὰ διντοῖσι βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ', ἧς πλείστην τιμὴν πορεμηπίετα Ζεὺς.
 Κλωθῶν ἡ Λάχεσιν τε καὶ Ἀῖσιν αἵτε διδοῦσι
 Θνητοῖς αἰδρωτοῖσι ἔχιν ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυκόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆες.
 Ωκεανὸς κόρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγκάῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἰοχαιρῶ.
 Τῶν καὶ δὸτ' ἐβλεφάρον ἔργε εἴετο διεκομδράων.
 Αὐτομελὴς καλὸν δὲ δ' ὑπὸ ὄφρυσιν διεκείωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφύβης ἐς λείχος ἤλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνῃ λυκῶλενον, ἡ δ' αἰδωνεύς.
 Ἡρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς ἔδωκε ὅ μιν τίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἔξ αἵπτε ἔριστα πη καλλικόμοις.
 Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπικες ἔξεχρόοντο
 Ἡνεία· τῆσιν ἄδον θαλίαι καὶ πέρφεαι αἰεθῆς.
 Ἀπὸ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιον ἰοχέαιραν,
 Ἰμερῶντα γόνι πέρι πάντων ἔρρυνοντα,
 Γέννατ' ἄρ' αἰγιοχοιο Διὸς φιλόπητι μιγῆσαι.
 Λοιδυτάτῃ δ' Ἡρίῳ θαλερῶ ποιήσαι ἄκοιπτα.
 Ἡ δ' Ἡβὴν, καὶ Ἀρνα καὶ Εἰλειθυίαν ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλόπητι θεῶν βασιλῆῖ καὶ αἰδρωτὶ.
 Αὐτὸς δ' οὐκ ὀφθαλμὸς γλαυκῶπιδα Τριτοχρυσία.
 Δεινὴν ἔχοντο δόιμα, ἡ γὰρ σφρατὴν, αἰτρυτοῖσι.

Ver crādā cui clamorēsq. placuerunt, bellāq. pugnaque
 Iuno autem Vulcanum inclitum, an ori indulgens,
 Peperit (et vā es intendit, et contendis cum suo marito)
 Prae omnibus, artibus ornatum, caliculis
 Ex Amphurete autem et graui crepo Neptuno,
 Triton lacē potens natus est magnus: qui mari
 Fundum tenens, apud marrem et ram et patrem regem
 Incolit aureas ades magnus deus, sed Marti
 Clypeos diffecanti, Venus, Timorem et Metum peperit,
 Graues, quique virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, una cum Marte urbes deuastante,
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioni v. Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercuriū,
 Praesonem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortali, nunc v. ambo dī sunt.
 Alcmena v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubecogi.
 Aglaia v. Vulcanus percelebris, utroque pede claudicās
 Minimam natus ē Gratijs florendam duxit uxorem:
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem:
 Hanc v. ei immortalē experremq. senij fecit Saturnius.
 Hebem autē Alcmēna pulchros talos habentis fortis filium,
 Vis Herculis peracta luctuosos certaminibus,
 Filia Iouis magni, et Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxi uxorem in Olympo niuoso.
 Felix, qui magnofacinoze inter deos confectus,
 Habitat illaesus, et expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
 Perseus, Circēque et Aeternam regem
 Aeres autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Ceram perfecti fluij
 Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchris genis praediā,
 Huc autē ei Medeam pulchros talos habentem in amora

Πότν
 Ηρη
 Γείνα
 Εκ π
 Εκ δ
 Τείτ
 Πυθ
 Ναιε
 Γίγον
 Δειν
 Εν πο
 Αρμα
 Ζλωι
 Κήρυ
 Καδ
 Μιχ
 Αδαι
 Αλκμ
 Μιχ
 Αγλα
 Οπλ
 Χρυο
 Κούρ
 Τλω
 Ηβλη
 Ις Η
 Πάγ
 Ολβ
 Ναι
 Ηγί
 Ησα
 Αίη
 Κούρ
 Ιήρ
 Ηδ

Πότνια δ' ἤ κελεύει τε ἄδον, πολέμοι τε, μάχη τε.
 Ἦρῃ δ' Ἠφαιστον κλυτὸν ἐν φιλοτῇ τιμῇ σῶσαι
 Γείνατο, καὶ ζαμύησεν, καὶ ἦρξεν ὡς παρκαίτη.
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἔρανεύων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτείτης καὶ ἑρικτύπου Ἐννοπήχης,
 Τρίτων Ὀρυβίης χέετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὸν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ αἰάκῃ
 Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεὸς. αὐτὰρ Ἀρῇ
 Γινοτόρῳ Κυδέρεα Φόβον καὶ Δεῖμον ἔπικτεν
 Δεινὸς, οἷ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φόβας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀρῇ πολίπερθε.
 Ἀρμονίῳ δ' ἦν Κάδμος ὑπὸ θυμῷ, δέτ' ἀκρίπνῃ,
 Ζωὴ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαῖη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσπαφᾶσα.
 Κάδμειρ δ' ἄρα οἱ Σεμέη τέκε φαίδιμον υἱόν.
 Μιχθεὶς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πελυγηδέα,
 Ἀθάνατον θνητῷ νύ δ' ἀμφοτέρῳ θεοὶ εἰζίν.
 Ἀλκμήῳ δ' ἄρ' ἔπικτε βίῳ Ἡρακλῆϊ, ἄνθρωπον
 Μιχθεὶς ἐν φιλότῃ Διὸς ἐξ ἡγήρεος,
 Ἀγλααίῳ δ' Ἠφαιστὸς ἀγακλῆτος ἀμφιγυήεις.
 Ὀπλοτάτῃ χαρίτων, θαλερῶ ποιήσας ἀκρίπνῃ,
 Χρυσόκομης δ' Διώνυσος ξανθῷ Ἀριάδνῳ,
 Κούρῳ Μίνωος, θαλερῶ ποιήσας ἀκρίπνῃ.
 Τῷ δ' οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρεο δῖος Κρονίων,
 Ἠβλῳ δ' Ἀλκμήης καλλισφύρε δῖος ἦμος υἱός,
 Ἰὼς Ἡρακλῆος τελέσας σπουδὰς ἐξέδλυσεν,
 Πᾶσα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἦρης χρυσόπεδιλος,
 Ολβίος, ὅς μεγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας.
 Ναίει ἀπῆμαντος, καὶ ἀγήρεος ἦματα πάντα.
 Ἠΐῳ δ' ἀπάραντι τέκε κλυτὴ Ἰκεδωλίη
 Πρῶσις, Κίρκῳ τε, καὶ κίητῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φρεσὶ μὲν Ἠΐοιο,
 Κούρῳ Ωκεανοῖο τῇ γένετος ποταμοῖο
 Ἰῆμε, θεῶν βαλῆς, εἰδὲ υἱὸν καλὸν παῖνον.
 Ἦ δ' οἱ Μήτιαν δῶσφ' ἔργον ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valere caelestes domos tenentes,
 Insulaeque & continentes terra, & falsus intus Pontus.
 Nunc autem dearum coelum cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iovis Aegiochi,
 Quacunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt diis similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, praestantissima deorum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Noua inter prociisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa mari,
 Omnem: qui v. obuiam fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei praeiuit felicitatem.
 Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Aganem pulchras genas habentem,
 Autonoeque, quam duxit Aristaeus de saesariae praetibus,
 Peperit, & Polydorum, mœnibus pulchre cinctis in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaori, magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Calirhoe peperit filium mortalium praestantissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,
 Boes propter flexipedes circumflua in Erythea,
 Tethone vero Aurora peperit Memnona area galea mu-
 Aethiopum regem: & Emathionem regem. (natum,
 Verum Cephalo peperit inslyrum filium,
 Forcem Phaethontem, diis similem virum, (tatis,
 Quae sane iuuenem tenerum florem habentem gloriosa puerum
 Puerum iuuenilia sapientem, amans visus Venus,
 Incrauit, abripiens, & ipsum in templis
 Edictum nocturnum fecit, demonem diuinum.
 Filiam vero Aetæa à Ioue nutriti regis
 Aesonides voluntate deorum sempiternorum
 Abiit ab Aetæa, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quae multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impius, sortium facinorum patratore
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpassis,

Τεῖ
 Νῆ
 Νῆ
 Μο
 Οἰ
 Αἰ
 Δι
 Ιῶ
 Νε
 Εἰ
 Πᾶ
 Τό
 Κῆ
 Ιν
 Αἰ
 Γε
 Κού
 Μι
 Κῆ
 Γη
 Βο
 Τε
 Αἰ
 Αἰ
 Ιφ
 Τό
 Πα
 Ω
 Νη
 Κού
 Αἰ
 Η
 Τε
 Ιβ
 Τα

Γείναθ' ὑπερμυθεῖσα διὰ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ.

Τρῆϊς μὲν νῦν χαίρειτ' ὀλβυμπὰ δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ' ἤπειροί τε, καὶ δῆμοι δὲ ἑνδοθι πάντες.

Νῦν δ' ὁ θεῶν φύλον ἀείσαστε ἠδὲ κτείνετε

Μοῖσιν Ὀλυμπιάδης, κοῦραν Διὸς αἰγιόχειν,

Ὀσσαν δὲ θνητοῖσι παρ' αἰφρατὴν θυμειῖσιν

Ἀδὰμ περ, γαῖαν το θεοῖς ὀπείκῃς τέκεαι.

Δημήτηρ μὲν ἱλαότοιν ἐγείνατο, δῖα θεῶν,

Ἰασίῳ δ' ἔργῳ μεγίστ' ἐρετὴν φιλότιπῳ,

Νεῖδ δὲ τριπόλιν, Κρήτης ἐν πόντι δῆμον,

Ἐδλόν δ' εἴτ' ἠπὶ γλῶττι καὶ ἄρεια νῶτα θαλάσσης,

Πάσαν· τῷ δ' ἐτυχόντι καὶ ἔπειτα χεῖρας ἔκκταν,

Τόν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πλουτὶ τέ οἱ ὠπάειν ὀλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμενίῃ θυγάτηρ χρυσοῖς Ἀφροδίτῃ

Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπαρῆον,

Ἀδονόῳ δ' ἠγχι μὲν Ἀρκαδίας βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον δὲ στεφάνῳ ἐν Θήβῃ.

Κούρῃ δ' Ἰωάνῳ Χουσιόρῃ καρτεροδύμῳ.

Μιχλῆϊ δ' ἐν φιλότιπῳ πολυχρόνῳ Ἀφροδίτῃ,

Κόμῳ δὲ τέκε παῖδα βροτῶν κέρπειν ἀπῶτον,

Τηροοῖν δ' ἐκτείνε βίην Ἡρακλῆϊ.

Βροτῶν δ' ἐννεκ' εἰλεπόδων ἀμεινύοντων ἐν Ἐρυθείῃ.

Τριτωνῶ δ' ἠὲ τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστῇ,

Λιδίοπῳ βασιλῆϊ, καὶ Ἡμαδίονα αἴαντα.

Αὐτὰρ τοι Κερδῆρ φυτῖσσι το φαίδιμον ἦν,

Ἰφθίμῳ Φαίδοντα, θεοῖς ὀπείκῃς αἶδρα.

Τόν δ' ἄνευ τέρεν αἶδος ἔχοντ' ἐρεωδῆος ἦβης

Παῖ δ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομνηστὴς Ἀφροδίτῃ

Ὄστ' αἰερεῖ φαεινὴν, καὶ μιν ζαθέοις ἐν νηυσὶ,

Νηοπόλιν νύχθιν ποιεῖσιν, δαίμονα δῖον.

Κούρῃ δ' Αἰήτῃ διοτρεφέος βασιλῆϊ,

Αἰσονίδῃς βελήσῃ θεῶν ἀειχμῇ τῶν

Ἡγετὰρ Αἰήτῃ, τῇ δὲ στυγερὰς αἰετῆρας,

Τὴν πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλὺς ὑπερμύων,

Ἰβρεσσὸς Ἰβήης, καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ὀβρυμόνους,

Τὰς τῇ δὲ στυγερὰς ἐς Ἰσθμὸν ἀφίκατο, πολλὰ μοχλίσας.

Veloci in naue vehens nigris-oculis-praditam puellam;

A senides, & ipsam florida m fecit uxorem.

Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,

Medeû peperit filium, quem in montibus educabat Chiron.

Phillyrides: magni verò Ioui voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filia marini generis,

Phocum quidem P famarthe peperit, præstantissima dearum:

Eaci in amore per auream Venerem.

Apeleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habens,

Peperit Achillè prorû pētē per viros, leonis animo pradiñ.

Eneam porrò peperit pulchrè coronata Cytheræa,

Anchisa heroi mixta iucundo amore,

Ide in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.

Cyrce verò, Solus filia, filij Hyperionis,

Peperit Vlyssis ærumnosi in amore,

Agrium, atque Latinum inculparumque, fortémque,

Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,

Omnibus Tyrrenis valde inclutis imperabant.

Nausichoum verò Vlysi Calypso excellentissima dearum.

Peperit, Nausinoûmque, mixta grato amore.

Hæc quidem mortales apud viros cubantes

Immortales pepererunt dijs pares filios.

Nunc verò fæminarum agmen cantate iuani loqua-

Musa Olympiades filia Iouis Egiochi.

FINIS THEOGO-

nia Hesiodi.

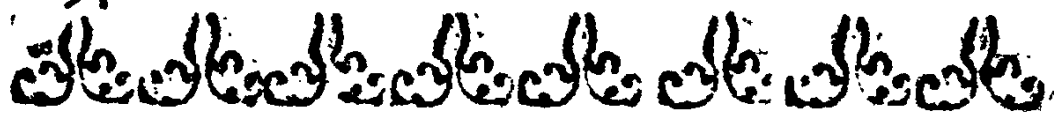
Ω
Α
Κ
Μ
Φ
Α
Η
Α
Π
Γ
Α
Α
Ι
Κ
Γ
Α
Ο
Η
Ν
Γ
Α
Ν
Μ

Ω κείνης ὅτι νῆος ἄγων ἤϊκώ πεδὰ κούρῳι,
 Αἰσινίδης, καὶ μιν θαλερῶν ποιήσας ἄκοιπν.
 Καὶ ῥ' ἦγε δμῆδεῖτ' ἔσθ' ἰήσους ποιμνί λαῶν,
 Μῆτιον τέκε παῖδα, τ' ἄριστον ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης. μεγάλα δ' αἰὲς τόρος ἔξετ' ἤϊτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι δῖοιο γέροντος,
 Ἡτοιμὸν Φωκὸν φαιάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Λίαν δ' ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δ' ὁ δμῆδεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Γέννατ' ὁ χελὴν ῥηξάνορα, θυμολέοντα.
 Αἰεΐαν δ' ἄρ' ἐκτικτεν Ὀδυσσεύς Κυδέρεια,
 Ἀλκίον ἦρ' αἰμειῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδης ἐν κορυφῇ ποκυπύχου ὑληέσσης.
 Κίρκην δ' Ἠλίας θυγάτηρ Τροειονίδαο,
 Γέννατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Ἀχιον, ἡ δ' Ἀττῆον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἰδὴ τοὶ μέλα τέκε μυχῶν νηστῶν ἱερῶν.
 Πᾶσιν Τυρρῶϊσιν ἀγακλυτοῖσιν αἶασον.
 Ναυσίδοον δ' Ὀδυσῆϊ καλυψάδῃα θεάων
 Γέννατο, Ναυσίνοόν τε, μεγίς' ἐρατῇ φιλότῃ.
 Αὐτὰρ ἐφ' ἑνὶ θυτῷ παρ' αἰδράσιν Ὀνηθεΐσσι,
 Αἰαΐατ' ἔκτεκε θεοῖς ὅππεια τέκνα.
 Νυῦ δ' ἡμιθέων φύλον αἰεΐσατε, ἡδυπαια
 Μῆσσι Ολυμπιάδης, κοῦραι Διὸς ἀγρόχοιο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ

Ησίοδου Θεογονίας.

i ij



ALIA EX ALIIS QUIBVS
dam Hesiodi operibus.
carmina

EX EOEIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicunque largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manúsque ligat, linguamque, mentemque.
Vinculis, improiis: amaraque ipsum mollescit manus.

EX MELAMPODIA.

Inopandum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postquã dapib. saturati fuerint.

Ex Eadem.

----Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumque argentum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursum.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terra urgebat. illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum sustinens,
Instabat Phylacus, & seruo, alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

Ἡσίοδου ποιημάτων
ἔπη.

EK TON HOION.

ΟΙ Α Διόνυσος δὲ κ' ἑδράσῃ χαρμὰς καὶ ἔχθρας.
 Οσπερ ἄλλω πίνει, οἶνος ᾧ οἱ ἔπλετε μέγας,
 Σὺ δ' ᾧ πόδας χεῖρας τε δέει γλῶσσαι τε νόον τε,
 Αἰσμοῖς ἀγράσσι. φιλεῖ δέ ἐ μεγαδικὸς ὕπνος.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡ δὲ γὰρ ἐς τὸ δαπνὴ καὶ εὐλαπίνῃ τιθαλήῃ
 Τέρπειαν μύθοισιν, ἐπὶ δὲ δακτύλῳ κορίσωνται,

Ex t̃ aut̃s

--- τῆς δὲ Μάρης τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ οἴκου.]
Πλάσας δὲ ἀγύριον σκύνετον φέρε δῶκε δὲ αἰακπ,

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάντις αὐτὸν δεικνὺς αἴνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' ὡτ' ἱππμαίετο. πῶς δ' ἐπὶ πᾶσιν,
 Σκύπρον ἔχων ἐτέρη ᾧ σκῆπτρον αἰείεας,
 Ἐσθλὸν Φύλακος, καὶ εἰς δ' αὖτις ἐπὶ κτενί.

TELESTON

Ησίου σωζομένηαί.



T A B V L A G E N E A - LOGIÆ DEORVM,

vt ab Hesiodo in
Theogonia re-
censetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ QVĪ-

ἐξήντο Χάος, ἔπειτα ἡ
Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
Ἔρως.

dem fuit Chaos: Deinde
Terra, & Infernus, &
Amor.

ΕΚ ΚΑΟΥΣ.

EX CHAO.

1 Ερεβος.

Erebus,

83,26

2 Νύξ,

Nox,

83,26

ΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ

ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ

Νυκτός.

Nocte.

1 Αἴθήρ,

Aether,

83,27

2 Ἡμέρα,

Dies,

86,27

ΕΚ ΝΥΚΤΟΣ

EX NOCTE

μόις.

sola.

1 Μόρος,

Fatum,

89,6

2 Κῆρ,

Parca,

89,6

3 Θάνατος,

Mori,

89,7

4 Τπνος,

Somnus,

89,7

5 Φῦλον ὀνειρόν,

Genus somniorum,

87,7

6 Μῶμος,

Momus,

89,9

7 Οἰζὺς.

Aerumna,

89,9

8 Εσπερίδες,

Hesperides,

89,10

9 Κλωθὸ,

Clotho,

10 Μοῖραι, Λαχέσις.

Parca Lachesis,

89,12

11 Ἀΐψως.

Atropos,

12 Νίμφοις,

13 Απάτη

14 Φιλότης,

15 Γῆρας,

16 Ερις,

Nemesis,

Fraus,

Amicitia,

Senectus,

Contentio,

89,13

89,19

89,19

89,20

89,20

ΕΞ ΕΡΙΑΟΣ. EX CONTENTIONE.

1 Πόνος,

2 Λήθη,

3 Λοιμός,

4 Αλγία.

5 Τόρμινα,

6 Φόβοι,

7 Μάχη.

8 Ανδροπατία

9 Νείκεα,

10 Λόγοι ψευδείς,

Labor,

Oblivio,

Pestis,

Dolores,

Pugna,

Timores,

Prælia,

Strages,

Iurgia,

Sermones mendaces,

89,21

89,22

89,22

89,22

89,23

89,23

89,23

89,23

89,24

89

24

Disceptationes,

Libentia,

Noxa,

Iuramentum,

89,24

89,25

89,39

86,27

ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ EX TERRA.

μόνης.

Solai

1 Οὐρανός,

2 Ορη,

3 Πόντος,

Calum,

Montes,

Pontus,

83,30

83,32

83,34

ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ Ε CÆLO ET

τῇ Γῇ.

Terra.

1 Ωκεανός,

2 Κοῖος,

3 Κρείος,

4 Τμείων,

5 Ιαπίτος

6 Θεία,

7 Ρεία,

8 Θίμια,

Oceanus,

Cæus,

Creus,

Hyperion.

Iapetus,

Thea,

Rhea,

Themis,

83,36

83,1

85,1

85,1

85,1

85,2

85,2

85,2

9	Μνημοσύνη
10	Φοίβη,
11	Τηθύς,
12	Κρόνος,
13	Βρόντη.
14	Κύκλωπες, Σφόπι,
15	Αρχη.
16	Κόπρος,
17	Βερίαιος,
18	Τύχη.
19	Ευρυπύς,
20	Γίγαντες.
21	Νύμφαι Μηλίας
9 ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ	
παύδα, Ούρου αργυ.	

Mnemosynē,	85, 2
Phœbe.	85, 3
Tethys	85, 3
Saturnus,	85, 4
Prontes,	85,
Cyclopes, Sterope,	6,
Arge, & 7	
Cotus	85, 16
Briareus,	85, 16
Cyges,	85, 16
Eryniæ,	87, 16
Gigantes,	87, 16
Nympha, Melia,	87, 18
EX SUMMA GE-	
nitalium Cali.	

1	Αφροδίτη,
ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	
η Τηθύς.	
Ποταμοί,	

1	Νείλος,
2	Αλφειός,
3	Ηρδανός.
4	Στυμόων,
5	Μαίανδρος,
6	Ιστρος,
7	Φάσις,
8	Ρήσος.
9	Αχελός,
10	Νείσος,
11	Ρόδιος.
12	Αλιάκμων,
13	Επιάπρος,
14	Γριώμπος
15	Λιανπος

Venus,	87, 22
EX OCEANO	
& Thethy.	
Flumē:	
Nilus,	95, 25
Alpheus,	95, 25
Eridanus,	95, 25
Strymon,	95, 26
Maander,	95, 25
Ister,	95, 26
Phasis,	9, 27
Rhesus,	95, 27
Achelous,	95, 27
Nessus	95, 28
Rhodius,	95, 28
Haliacmon,	95, 28
Heptaporus,	95, 28
Granicus,	95, 29
Asarus,	95, 29

16	Σαρ
17	Πλα
18	Ερμ
19	Και
20	Σα
21	Αδ
22	Πα
23	Ευ
24	Αρ
25	Σμ
1	Πε
2	Αδ
3	Ιαν
4	Ηλ
5	Δο
6	Πρ
7	Ου
8	Ιπα
9	Κα
10	Ρο
11	Κα
12	Ζα
13	Κα
14	Ιδ
15	Π
16	Π
17	Γ
18	Δ
19	Μ
20	Ε
21	Π
22	Π
23	Ι
24	Ε
25	Ε

16. Σαρμῶς,
17 Πλευρίος,
18 Ερμος,
19 Κῆϊκος,
20 Σαχάρειος,
21 Αἰδών,
22 Παρθένιος,
23 Εὐβωος,
24 Αρδισκος,
25 Σμάμανδρος.

Κ Ο Τ Ρ Α Ψ.

1 Πείδω,
2 Αδμυτη,
3 Ιαΐδη,
4 Ηλίκτης,
5 Δωρίς,
6 Πρυμνῶ.
7 Οὐρανία,
8 Ἰππῶ,
9 Κλυμῆνη,
10 Ροδία,
11 Κόμης,
12 Ζαῖα,
13 Κλιτία,
14 Ἰδύα,
15 Πασιδόνη,
16 Πληξάουρα,
17 Γαλαξάουρα,
18 Δοάνη,
19 Μυλοβόσσις,
20 Θόη,
21 Πελυδῶρα,
22 Κερκίς,
23 Πάκτις,
24 Πύσσις,
25 Λαίηρα.

Simois,
Peneus,
Hermus,
Caicus,
Sangarius,
Ladon,
Parthenius,
Euennus,
Ardesius,
Scamander,

F I L I A.

Pitho,
Admete,
Ianthé,
Eleetra,
Doris,
Prymno,
Vrania,
Hippo,
Clymene,
Rhodia,
Callirhoe,
Zeuxo,
Clytia,
Idia,
Pasithoe,
Plexaure,
Galaxaure,
Dione,
Melobosis,
Thoe,
Polydora,
Cerceis,
Pluto,
Perseis,
Lamira,

26 Ἀκρίστη.

27 Χαίδη,

28 Πετραία,

29 Μενεσθία,

30 Εὐρώπης,

31 Μητις,

32 Εὐρυόρμη,

33 Τηεσθία,

34 Κρισία,

35 Ἀσία,

36 Καλυψώ,

37 Εὐδώρα,

38 Τύχη,

39 Ἀμφιρό,

40 Ωκυρόη,

41 Κτύξ,

ΦΒΚ ΠΟΙΟΤ, ΚΑΙ
Φείβης.

1 Λητώ,

2 Ἀστερία,

ΦΒΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΙ
Εὐρυβίης.

1 Ἀστρίος,

2 Πόδας,

3 Πέρσης,

ΦΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ
κὺ Ηῆς.

1 Ἀργίστης,

2 Ζήφυρος,

3 Βορέης,

4 Νότος,

5 Εωσφόρος,

6 Ἀστρα,

ΦΒΚ ΠΑΛΑΝ-
τος κὺ Στυγός,

1 Ζήλος

Acaste,

Xanthe,

Petraa,

Meneſtho,

Europa,

Metis,

Eurynome,

Teleſtho,

Crisia,

Asia,

Calypso,

Eudora,

Tyche,

Amphiro,

Ocyroes,

Styx.

ΕΧ C O E O E T
Phæbe,

Latona,

Asteria;

ΕΧ C Ρ Ε Ο E T
Eurybia,

Astræus,

Pallas,

Perseus,

ΕΧ Α Σ Τ Ρ Α Ε Ο
Ἐ Αὐρά.

Argestes,

Zephyrus,

Boreas,

Notus,

Lucifer,

Astra,

ΕΧ Ρ Α Λ Λ Α Ν-
te, Ἐ Στυγε

Zelus,

97,7

97,7

97,8

97,8

97,8

97,9

97,9

97,9

97,10

97,10

97,10

97,11

97,11

97,11

97,11

97,12

97,12

99,21

99,24

97,27

97,27

97,29

97,30

97,30

97,40

97,30

97,32

96,35

97,35

	THEOGEN. HESIOD.		141
97,7	2 Νίκη,	Victoria,	99,35
97,7	3 Κρατος	Robur,	97,36
97,8	4 Βία,	Vis,	97,36
97,8	¶ ΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ		
97,9	Αστρίας	Asteria.	
97,9	1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
97,9	¶ ΕΞ ΤΗΕΡΙΟ. ΕΧ ΗΥΠΕΡΙΟ.		
97,10	τος ή Θείας.	ne & Thea,	
97,10	1 Ημιος,	Sol,	97,22
97,10	2 Σελήνη,	Luna,	97,22
97,11	3 Ηώς,	Aurora,	97,23
97,11	¶ ΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ		
97,11	Περσίδος.	Perseide.	
97,11	1 Κίρκη,	Circe,	129,32
97,12	2 Αϊήτης,	Aeetes,	129,12
ΕΤ	¶ ΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ		
	Ιδύας.	Idya.	
99,21	1 Μήδεια,	Medea,	129,36
99,24	¶ ΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ		
ΕΤ	ή Κλυμένης.	& Clymene,	
	1 Άτλας,	Atlas,	105,16
97,27	2 Μενότιος,	Mencorius,	105,17
97,27	3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105,17
97,29	4 Επιμηθεύς,	Epimetheus,	105,18
ΕΘ	¶ ΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΤΗΛΑΝΤΕ.		
	1 Μαΐα,	Maia.	129,13
97,30	¶ ΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ,		
97,30	Ρείας.	& Rheas	
97,40	1 Ισίη,	Vesta,	101,33
7,30	2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
7,32	3 Ήρα,	Juno,	110,33
6,35	4 Άδης,	Pluto,	101,34
1 Ν-	5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
	6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
7,35	¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.		
	1 Κυροπόλεια,	Cynopolia,	123

Θ ΕΚ ΠΟΒΕΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ	
τος & Αμφιτρίτης.	& Amphitrite,
1 Τρίτων,	Triton, 129,6
Ϛ ΕΚ ΠΟΣΒΙΑΩ- ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ	
τος & Μεδούσης.	& Medusa,
1 Χρυσάωρ,	Chrysaor, 93,4
2 Πεγασός ἵππος	Pegasus equus, 93,4
Ϛ ΕΚ ΧΡΥΣΑΩ- ΕΧ CΗ ΡΥΣΑΩ-	
ρος & Καλλιρόης.	re & Callirhoe.
1 Γερυονίδης,	Geryoneus, 93, 10 & 132,20
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ.	ΕΧ ΙΟΥΕ.
1 Παλλάς,	Minerva, 127,35
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΒ ΕΤ	
1 & Θίμιδος.	Themide.
1 Εὐνομία,	Eunomia,
2 Ωρα, Δίκη,	Hora, Dice, 127,13
3 Εἰρήνη,	Irene,
6 Μοῖραι γ',	Parca tres, 127,13
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΡ	
1 & Εὐρυνόμης,	Eurynome.
Ατλήν,	Aglaia,
3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,	Charites Euphrosyne, 127
Θαλία,	Thalia, 20
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΡ	
1 & Δήμητρος.	Cerere,
1 Περσεφόνη,	Proserpina, 127,14
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ	
1 & Μνημοσύνης.	Mnemosyne,
9 Μοῦσαι,	Musa, 127,27
Ϛ ΕΚ ΔΙΟΣ ΕΧ ΙΟΥΒ ΕΤ	
1 & Λητῆς.	Larona.
1 Ἀπόλλων,	Apollo, 127,29
2 Ἀρτέμις,	Diana, 127,29

THEOG. HESIOD.

243

ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΧ

Ηρας.

Juno,

1 Ηβη,

Hebe,

127,33

2 Αρης,

Mars,

127,33

3 Λητοία,

Lucina,

127,33

4 Ηφαιστος,

Vulcanus

129,3

ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Μαίας.

Maia.

1 Ερμης,

Mercurius,

129,13

ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Σεμής.

Semele,

1 Διονυσος,

Bacchus,

129,16

ΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Αλκμήνης.

Alcmene.

1 Ηρακλεις,

Hercules,

129,18

ΕΚ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Vener.

1 Φοβος,

Phobus,

129,9

2 Διμος,

Dimus,

129,9

3 Αρμονία,

Harmonia,

129,12

ΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

της Γης.

Terra.

2 Νηριος,

Nereus

89,28

2 Θαυμάς,

Thaumas,

89,32

3 Φόρυς,

Phorcys,

89,32

4 Κητώ,

Ceto

89,33

5 Εurybia

Eurybia,

89,34

ΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΩ ΕΤ

Δαριδής.

Deiade.

1 Πρωτο,

Proto,

91,2

2 Ευκράτης,

Eucratis,

91,2

3 Σαο,

Sao.

91,2

4 Αμφιτρίτη,

Amphitrite,

91,2

5 Ευδωρα,

Eudora,

91,2

6 Θητις,

Thetis,

91,33

7 Γαλιώνη,	Galene,	91,3
8 Γλαύκη,	Glaucē,	91,3
9 Κυμοδόκη,	Cymothoe,	91,4
10 Σπιοῦ,	Spio,	91,4
11 Θησίαι,	Thalia,	91,4
12 Μηίτη,	Melita,	91,5
13 Εὐλιμένη,	Eulimene,	91,5
14 Αγαυή,	Agave,	91,5
15 Πασιδέα,	Pasichea,	91,6
16 Ερατώ,	Eratō,	91,6
17 Εὐνείκη,	Eunice,	91,6
18 Δωτώ,	Doto,	91,7
19 Πρωτώ,	Proto,	91,7
20 Φέρουσα,	Pherusa,	91,7
21 Δυναμένη,	Dynamene,	91,7
22 Νησεή,	Nesaea,	
23 Ακταΐη,	Actaea,	91,8
24 Πρωτομέδεια,	Protomedia,	91,8
25 Δωρίς,	Doris,	91
26 Πανόπη,	Panope,	91,9
27 Καλαΐα,	Calathea,	91,9
28 Ιπποθόη,	Hippothoe,	91,10
29 Ιππονόη,	Hipponoe,	91,10
30 Κυμοδόκη,	Cymodoce,	91,11
31 Κυματολήνη,	Cymatolege,	91,12
32 Κυμώ,	Cymo,	91,14
33 Ηΐονη,	Eione,	91,14
34 Αλιμένη,	Halimede,	91,14
35 Γλαυκονόμη,	Glaucanome,	91,15
36 Ποντοπόρεια,	Pontoporia,	91,15
37 Λιαγόρα,	Liagora,	91,16
38 Εὐαγόρα,	Euagora,	91,16
39 Λαομέδεια,	Laomedia,	91,15
40 Πολυνόμη,	Polynome,	91,17
41 Αὐτόνοη,	Autonoe,	91,17
42 Λυσιαΐα,	Lysianassa,	91,17

4
4
4
4
4
4
4
5
E
1
2
A
3
E
1
2
3
4
5
6
7
8
E
E
E
E
O
K
T
X

91,3	43 Εὐαῖνη,	Euadne,	91,18
91,3	44 Ψαμάθη,	Psamathe,	91,19
91,4	45 Μενίππη,	Menippe,	91,19
91,4	46 Νησώ,	Neso,	91,20
91,4	47 Εὐπόμπε,	Eupompe,	91,20
91,5	48 Θεμιστώ,	Themisto,	91,20
91,5	49 Προνόη,	Pronoe,	91,20
91,5	50 Νημερτής,	Nemertes,	91,21
91,6	ΤΕΚ ΘΑΥΜΑΝ-	EX THAUMANTE	
91,6	τος καὶ Ηλέκτρας.	& Electra.	
91,6	1 Iris,	Iris,	91,25
91,7	2 Αἰλλώ,	Aello,	91,26
91,7	Αρπυϊαί,	Harpyiae,	
91,7	3 Ωκυπέτη,	Ocyrete.	91,26
91,7	ΤΕΚ ΦΟΡΚΥΟΣ	EX PHORCYO	ET
91,7	καὶ Κητούς.	Ceco.	
91,8	1 Γραῖαι,	Grae,	91,29
91,8	2 Περφρεδά,	Pephreda,	91,31
91	3 Εὐνώ,	Euno.	91,32
91,9	4 Σθενώ,	Scheno,	
91,9	5 Γοργόνες, Εὐρύδη,	Gorgones, Euryale,	91,35
91,10	6 Μέδουσα,	Medusa.	
91,10	7 Εχιδνα,	Echidna,	91,18
91,11	8 Δράκων φύλαξ ἑσπερί-	Draco custos Hesperii-	
91,12	δον,	dum,	95,20
91,14	ΤΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΣ	EX TARTARO	
91,14	καὶ Γῆς.	& Terra,	
91,14	1 Τυφώϊς,	Typhoeus,	123,14
91,15	ΤΕΚ ΤΡΟΕΩΣ.	EX TYPHOEO.	
91,15	Ἄνεμοι,	Venti.	125,16
91,16	ΤΕΚ ΤΡΩΝΟΣ	EX TYPHONE	
91,16	καὶ Εχιδνῆς.	& Echidna.	
91,15	1 Ορθός κύων,	Orthus canis,	93,32
1,17	2 Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
91,17	3 Τόρα Λερναία,	Hydra Lernaia,	93,39
1,17	4 Χίμαιρα,	Chimera,	95,6

ΦΕΞ ΟΡΘΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΟ ΕΧ

Χιμάρης.

Chimera.

1 Σφίγξ.

Sphinx,

95,12

2 Λέων Νεμῶος.

Leo Nemeus,

95,14

ΦΕΞ ΙΑΣΙ ΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙ Ο ΕΤ

Δήμητρος.

Cérere.

1 Πλῆτος.

Plutus,

131,8

ΦΕΞ ΚΑΔΜΟΥ

ΕΧ ΕΛΔΜΟ ΕΤ

ἢ Ἀρμονίας.

Harmonia.

1 Ινώ

Ino,

131,15

2 Σεμέλη.

Semele,

131,15

3 Ἀγαυή.

Agave,

131,15

4 Αὐτονόη.

Autonoe,

131,16

5 Πολύδορος.

Polydorus,

131,17

ΦΕΞ ΤΙΘΟΝΟΥ

ΕΧ ΤΙΤΗΝΟ

ἢ Ἡούς.

ἢ Aurora.

1 Μήμων.

Memnon,

131,24

2 Ἑμάθιον.

Emathion,

131,24

ΦΕΞ ΚΕΦΑΛΟΥ

ΕΧ ΣΕΡΗΑΛΟ

ἢ Ἡούς.

ἢ Aurora.

1 Φαίθων.

Phaethon.

131,3

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΥ

ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

ἢ Μυδίας.

ἢ Medea,

1 Μυδίας.

Medeus,

133,4

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ

ΕΧ ΞΕΛΟ ΕΤ

ἢ Ψαμπίδος.

Psamathe.

1 Φώκος.

Phocus,

133,7

ΦΕΞ ΠΗΛΕΩΣ

ΕΧ ΠΕΛΕΟ ΕΤ

ἢ Θέτιδος.

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς.

Achilles,

133,10

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ

ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ

ἢ Ἀφροδίτης.

ἢ Vener.

1 Αἰνείας.

Aeneas,

133,11

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΕΥΛΥΣΣΕ

ἢ Κίρκης.

ἢ Circe,

1 Ἀγρίν.

Agrius,

133,16

2 Λαῖνος.

Lainus,

133,16

ΕΞ ΟΑΤΣΣΕΩΣ ΕΧΥΛΥΣΣΕ

ἢ Καλυσῶς.

Calyppo.

1 Ναυσίθοος.

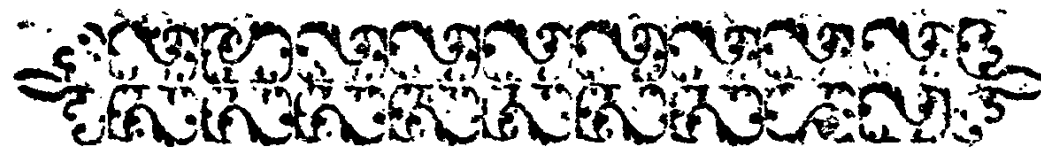
Nausithous,

133,19

2 Ναυσίνους.

Nausinows,

133,20



ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI.

ex D. Philippo Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia alijs diebus licere. Quadam. v. discrimina ad causas naturales referri possunt, quaedam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda quatenus causas naturales cogunt. Superstitio vero praeter causas naturales est, & ex impietate profecta. Effer vero i. sania non habere naturae rationem, cum illa nobis & sui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intrucit Solem. Nam quadrati aspectus cient prognam naturam cum merbo, sed superstitiosa observatione ausa sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alio die probari.

Pag. 43. ἢ Νεφέα δ' ἔρπον. Τεχνόσα πλωδὲ τ' ἰάνει
à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse

Et die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Atheni fieri solebant. Conueniebat enim populus in feris ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phyzicas, referendi sunt.

Pag. 45. ἢ Εὐτ' αἷ.) Quidam Scholiastes hunc verbum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀλθεῖας κρίνωσι οἱ ἀνδρες ποιεῖταις ἡμέρας ἢ πὺ ὅταν τὴν ἀλθεῖν ὁρίστανται, σωὸς δ' οὐ, καὶ μὲν ἀκριβείας γινώσκω.

ἢ Πρώτου ἐν.) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἰσμερῶν μὲν, secundam μεσοῦντος, tertiam φθινόκτος. Deinde prima decadis diem primam ρομῶν, secundam, δευτέρην ἰσμερῶν, tertiam, τρίτην ἰσμερῶν, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἰσμερῶν. Secunda decadis diem primam, πρῶτην ὁμῶς, secundam, δευτέρην ὁμῶς, usque ad εἰσῆν ἢ εἰσῆν, i. xx. diem. Tertia primam, πρῶτην ὁμῶς, vel Solonis inuentum, numeros dierum ad Lune decrementum minuendo, εἰς αὐτὴν φθινόκτος, secundam, δευτέρην φθινόκτος, tertiam, εἰς ὁμῶς φθινόκτος, usque ad τετάρτην, i. 30. diem, quam etiam ἐπὶ νύκτας vocabant, id est, veterem & nouam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itaque prima dies Lune iam apparentis, & tertia à coitu digressa. Ceterum Hesiodus hic, nec singularem omnes dies, aut ex ordine, nec usdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quasdam aut ter, nonnullis interrim velut μετὰ δ' οὐ πῶν καὶ ἀκρίβειαν praetermissu: quod suo quoque loco notabimus. Eui igitur primus dies est, pro ἐν καὶ νύκτας, nempe μετρί causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra, τετάρτην pro τετάρτην, quar-

阮 芳

πρὸς δὲ μέσῳ, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

V. Τὸ τέταρτον.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel [ut alij volunt] quartum & vigesimum quartum improbat; tum enim & oppositio & interlunium ledunt corpora. Qui laborant cholericis morbis ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra.

V. Πέντατος.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quae est de religione, nempe quod tunc furiae obambulent, & poenas expectant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. V. Μίση δ'] Monet Poeta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura sicciore est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. V. Βάλλειν.] ὕλην. Iubet secari ligna ad chalamos & naues, quod materia quae caditur de crescente Luna firmior sit, quae verò crescente Luna, illico putrescat.

V. Νῆξ.] In quibusdam exempl. interijcitur hic versus, τῆμος ἀδὴκ τοτὰ τε πέλεται τμῆ εἶσα σιδήρο. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. V. 8. abundare omnino videtur.

V. Εἰς δ' αὖ.] Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ὅτι δ' εἰς δ' αὖ adverb. pluralis numeri, ut ὅσοι τα, Quidā legunt ὅτι δ' εἰς δ' αὖ. Derivatur à δ' εἰς δ' αὖ, crepusculum. V. Πρὸς τὴν.] Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

V. Ἀνέγει.] ἀπὸ τοῦ παύει. Proner. Nullus dies omnino malus. V. Παύει.] Loquitur de xix die mensis, biduo

nempe ante $\epsilon\lambda\omega$ $\kappa\alpha\iota$ $\nu\epsilon\iota\alpha$. $\text{N A}\epsilon\alpha$ $\delta\epsilon\alpha$.) Gracissimus pro
aperire dolium. $\text{N Eip}\mu$.) $\pi\alpha\upsilon\sigma$. δ $\alpha\upsilon\tau$. &c. id est
pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt
quifnam dies praestet

$\text{N T}\epsilon\tau\epsilon$ α δ .) Diem $\chi\iota\upsilon$ intell. $\text{N M}\epsilon$ $\alpha\upsilon\tau$.) $\pi\epsilon\upsilon\epsilon\gamma\iota$ δ $\alpha\upsilon\tau$. Eadem hic est: nam ad dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant
sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum ma-
ximè mutationes fiunt principio postremae quartae.

$\text{N A}\iota\delta$ $\mu\epsilon\upsilon$.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur consi-
derandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur
ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet super-
stitio est. $\text{N A}\iota$ δ .) $\mu\epsilon\tau\alpha$ δ $\upsilon\pi\alpha\upsilon$ $\pi\alpha\upsilon$ promiscuum sonat.
Anaxagorae autem videtur Politianus vertisse emortuos
dies. Et Hdm. somnia vocat $\alpha\chi\eta\epsilon\alpha$, quasi dicas i-
rania.

$\text{N A}\mu\alpha\varsigma$.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisque superstitionem & cō-
suetudinem hominum. $\text{N A}\mu\alpha\tau\epsilon$.) Proverb. Dies
nouerca & parens.

$\text{T}\alpha\alpha\upsilon$.) Bene, inquit, habebit qui servauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij a-
lias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i.
ille non peccabit qui non violabit ea quae religiose tri-
liter constituta sunt. Nam Dii fauent ijs qui natura re-
cte vivunt.

FINIS ANNOTATIONVM
in Dies Hesiodi.

lex sij



BREVES ANNOTATIONES in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod eius precipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphy facta expeditione in Electryonis boues interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promissit quam de fratrieidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic renatus à praelio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interim, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnervat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistoclen.

Ag. 49. H' oñ) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀαῖδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, idcirco varie absurdèque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declaratione eius evidentem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi authorem esse proficetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo alius reperenda: Hesiodus inter cetera qua Pausanias in Bœotici enumerat, scripsit etiam μυῖδας νοῖας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apolloniū, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt *hōia*, quod singula similitudines ab his vocibus, *hōia*, inciperent: sicut & in Homeri *Bæotia* factum cernimus & apud Hebraeos in *Pentateucho*. Quocirca etiam contigit, ut *hōia* posteriores poetae, & inter alios *Hermesianax Colophonius*, *Hesiodi* fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerint: ut & *Homerus* *Penelopen*, & alij alias. Earum igitur *hōia* fragmentum est, quod hodie extat, *Scutum Herculis*, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quæ à plurimis, continetur: itaque & ab *hōia*, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete *Pindari* citatum adducam. *Hōia* *Τείν πυκινὸν ὄρεον Μυκιοείην*, *Η τίνεν Εὐφρημον γαινόχω*, &c. & *Η ὅιν Φθίη Χαρίτων δ' ἄν' ἑκάστος ἔχουσα Πλευρὶ παρ' ὕδ' ὡρ καλὰ ναιάσκε Κυπλὼν*, &c. Hi omnino simile est nostrum illud, *Η ὅιν ἀεγλιπόδου*, &c. Vnde paret error scholiastis *Græci* *Τετζί*, qui non *hōia* sed *hōia* legit, ac *hōia* vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sanè interprete, qui *Heu* qualis vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aut qualis*. Ineptè quoque τὰς *hōias* quidam *Matutinas* vertit. Et quannvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & *Scutum Herculis* vocatur, quod eius precipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos *Somnium Scipionis* dicitur. Hec igitur de ipsis vocabulis inij. Orditur autē Poeta à commendatione *Alomenæ*, quæ *Amphitryonem* patris interfectorem *Thebas* secuta est.

ἢ Νόσφι.) Declarat occasionem suscepti belli ab *Amphitryone*.

Pag. 51. ἢ Ἀνδ' ἐξ' αἰ.) Legitur etiam *putabou*.

ἢ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν φιλ.

Pag. 53. ἢ Ὅς περιπλ.) Multa exemplaria pro δῶμον hic habent δῶμα, non sine magno fædæque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς περιπλὼν δῶμα σφέτερον σφίσι. ἢ Σχέτλιος.) Hic etiam pro μέγα reposuimus πολλὰ ut constet versus. ἢ Αὐταίρ.] pro ἐπιτέλειτο legitur etiam ἐπέτελεν.

Pag. 55. ἢ Η΄θει.] Alij ὧθῃ ἢ Φυλόπδα. Alij φέρτε-
ρα. ἢ Θύμω.] Nonnulli codices habent μῦθον.

ἢ Καΐβαλ.] Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐν τοῦθεν habet
δὲ τοῖς ἴσταιν.

Pag. 57. ἢ Χερσὶ.] Sequitur iam clypei Herculis elegā-
tissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor. edi-
tionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἀ-
σπίδος: quasi verò præcedentia non pertineant ad idē
opus.

ἢ Ἀκμπόρμον] Alias κυανός. ἢ Σειρίου.] Quidam
malunt, μελαίνη.

ἢ Εἰν δὲ.] Est hic ἐποτύπωσις acerrime pugnae, ποροίω-
ξις q. d. prosecutio, vel pro persecutio. Interpr. ἐν τῇ πο-
ροίῳ ἢ ποροίωξις ἢ ὁπλοδοξίῳ, ὡς πινεσ θιὰ
ἐξ ἀφροσύνης καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτὲ μὲν διώκονται,
καὶ καλεῖται τὸ ποροίωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ
καλεῖται τὸ παλίσωξις. igitur παλίσωξις est quum ἢ qui
fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa Mar-
tis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Vir-
gil. cūm Troiana pubes pugna ciet simulachra sub ar-
mis: Inde alios inveniunt cursus aliosque recursus. Ad-
versis spatijs: Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula
vertunt In fensi, &c.

ἢ Ἀμφιτρ.] Sunt qui legant Δαυματα. ἢ Κυαίαι.]
Quædam exempl. habent Κυαίαι.

Pag. 59. ἢ Τοὶ δὲ.] Alij malunt κότεόντε, & irasce-
bantur, seu incendebantur.

ἢ Εἰν δὲ ἡ.] Aliudis ad pugνὴν Lapitharum eunt

- Centaureis in nuptijs Pirithoi. ἢ Ἀρκτων.) Alia exemp-
 habent Θούριον τε. ἢ Ἰμερόεν.) Deest fortasse arti-
 culus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.
 Pag. 61. ἢ Ἐν δ' ἰω.) Perseum clypeo anteuolantē sin-
 git. ἢ Κάλλε.) Quadam exempl. habent, νόημα ποτά-
 το. ἢ Κεῖτ.) Orca galeam inuisibilem facit.
 Pag. 63. ἢ Μάρναρ.) Quidam legunt, ἀπό. ἢ αἰδρες.
 Alij malunt, γῆρας τ' ἐμάρπτον. ἢ Δίμα.) Legi-
 tur etiam μάρποιεν, sed cum μεράποιεν melius fuit
 versus. Et supra etiam pag. 61. est ἐμάρμα μαπίεν. &
 pag. 65. ἐμάρμοι μαπίεν.
 ἢ Ἀθροπος.) Vel, ἀλλ' ἀρα ἦτο. ἢ Χερσίν.) vel, ἀ-
 γλαίως.
 Pag. 65. ἢ Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορυόν-
 τα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδῶδη, καὶ δι-
 δουκαρπίων δούκα. ἢ Οἱ δ' ἀρ ἐρ.] Pro ἐπιπλον α-
 ly legunt ἐπίνον. ἢ Οἱ δ' αὐτ. In hoc & quarto de-
 inceps versus pro ἐς ταλάεγες est in nonnullis codicibus
 ἐν ταλάεγες. ἢ ἐμάρμοι.] Legitur & ἀπαλύξαι.
 Pag. 67. v. καὶ σφ.] Aliā φωνήσας v. Ἀλλο.) Legitur
 etiam, Ἀλλο δ' ἐπὶ ἐπος ὕπερθε. v. Αὐτὸς.] Quada
 exemplaria habent ὅτι νότα, pro ὅτιοντα, v. Αἰχίδ.]
 Alij, ὡς ἐν ἀχίοντε.
 Pag. 69. v. Παντ.] Notandum est hic σάκος poni prin-
 re longa, ut & infra pag. 75. quum tamen alibi soleat
 Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba sequi.
 v. Ὡς δ' ὅτ.] Comparatio hac est Homero frequens.
 v. Κάδ.] Hoc Homero & Virgilio semper. lignum
 cladis est.
 Pag. 71. v. Οὐδ.] Scholiast. Græcus Tzetzes scribit
 Seleusiam quendam legere χαλκός, ut de hasta intel-
 ligatur, nam scutum, inquit, non erat æneum.
 Pag. 71. i. v. τὴν αἰψω.] lege ὀρυμαλδός.
 Pag. 73. v. Αὐτὸς.] Aut retinendum ὅτιοντα, ut supra
 aut ὡς σιόντα reponendum pro ὡς σίοντα.
 v. Οὐρ.] legitur etiam μαστίχων.



BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

PAG. 77. ἢ Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus est
Τερμινωτοῖο. Et ἢ. sequenti quidam diuidunt ἱππῶν
κρίωνος.

Pag. 79. ἢ Θείω.) Magis placeret altera lectio,
ἡ αλειοῖμι, si cum ea stare posset versus, quod infra
quoque Poeta utatur verbo αλειέειν. Quid si verò le-
gamus αἰς αλειοῖμι: ἢ Ἀρχοῖμι.) Altera lectio, λή-
γουσαι, videretur fortassis melius conuenire, si men-
sura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idē
nūmpe. qui est. ἢ Σφᾶς δὲ αὐταῖς ἀρετῶν τε καὶ ὕ-
στερον αἰὲν αἰδέειν: qui commodè effici non potest, si
legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν
αἰεὶ δὲ ἡς, (sub. αὐτὸν ὑμῶν) σαι. ἢ Η δὲ ἔτι) secun-
dum quosdam esset scribendum ποδῶρας, quod πας cor-
ripitur: sed nō assentiuntur veteres codices. ἢ Μίμελα.)
Ald. edit. habet μέλιται. Germ μέλιται. V. enī. μιμέ-
ληται. Sed notum est ex Homero, μιμέληται contrahi
in μίμελαται.

Pag. 85. ἢ Βερί.) Hec lectio Latinorum Poetarum re-
stimonis confirmatur. Altera autem ἀστερόπλω habet
pro στερόπλω. ἢ Κυυλ.) Videtur potius legendum εἰς,
pro εἰς per diæresi.

Pag. 87. ἢ Μήδαι δ.) Non video quomodo ἀδα-
μαγνὸν ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse μέ-
δum pro ἀδαμαγνί, ut etiam interpretati sumus. Nam
ἀδάλα, et quæ sequuntur de ipsis genitalibus omnino
intelligenda sunt.

Pag. 89. ἢ Φάσκ.) Τε παῖδες quidam exponunt
nocentes, sed iudicat lector num potior sit interpreta-

cio,
legu
que
qui
φός
Κη

Pag.

Εὐ

Pag.

ribu

EV

fit.

Eu

rho

lien

con

κα

Pag.

δ

Pag.

ἢ

Κρ

Cr

fil

au

Pa

su

ἢ

Pag

ο

in

te

1

Pag

rio, extendentes, scilicet manum. ἢ Ἀΐδω.) Ἀλὶ
legunt κίμων : & fortasse melius. Sicut etiam ἢ se-
quenti magis convenire videtur φόβος quàm φόβος,
quia supra in Ἀσπίδ. coniunxit etiam Poeta hæc duo
φόβος & αἰδέομαι, pag. 57. ἢ Γαῖα.) Lege
Κητώ.

Pag. 91. ἢ Περωτότ.) Quaedam exemplaria habent
Εὐκραίτη. ἢ Ωκεῖος.) Alias, καλλιπαῖρος.

Pag. 93. ἢ Μιχθεῖς.) Versus hic in omnibus exempla-
ribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum
Εὐμελακῶ, cum tamen eò pertinere nullo modo pos-
sit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno,
Euryace, & Medusa, neque in his recensetur Calli-
rhoe. Quocirca in G. Cantorum sequenti, versum il-
lum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane
conuenit, quæ tota repetitur pag. 131. ἢ Κούρη δὲ Ω-
κεανοῖο.

Pag. 95. ἢ. Εὐλω.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλ-
δισκος pro Ἀρδισκος.

Pag. 97. ἢ Οἱ δὲ ἐκ.) Legitur etiam ὅσοι πέρι.

ἢ Κρείω.) Omnino legendum est & corrigendum,
Κρείω δὲ Εὐρυβίη, ut sit sensus, Eurybiam peperisse
Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo
filiorum Cæli & Terræ, pag. 85. ἢ primo. Eurybia
autem mulieris sit mentio pag. 89. ἢ Εὐρυβίη. ubi ex
Ponto & Terræ prognata dicitur. Porro in hoc ver-
su pro πικτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλ.

ἢ Πέρσην.) Legitur etiam ὅς παίσσασιν, ἢ Ἀργεῖν.)
Alias λαφνεῖν ἢ ἑλθεῖν.

Pag. 99. ἢ Μύτιν.) Ἀπορρίψαν reposuimus pro ἀπορρί-
σθαι, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox
illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt
tamen qui malunt pro carere, accipere,
ἢ ἔδω.) vel Πέζον.

Pag. 101. ἢ Εὐτ' αἶν.) Hic pro εἶνδ' reposuimus εἶντ'
& pro ὅν, αἶντ'. ἢ ἔδω.) Aus legent

dum est, τοῖς pro τοῖσι, aut pro παρὰ σίντων aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρὰ σίντων sensui aptissimum esset. ἢ Πεία.) Quidam malunt, φέρεται γὰρ ἐγὼ τε, πᾶσι δὲ κῦδ. ἢ Βυκόλ.) Fortasse pro Βυκόλῃ metri causa repositum.

Pag. 103. ἢ Κρήτη.) Iudicet lector, num rectè additum sit, ἐν. ἢ Ἡύξιστο.) Nonnulli codices habent ὁμιλοῦσαν δὲ ἐνταυτῇ.

Pag. 105. ἢ Οἰοί.) Pro ἀπικυρόσ. legitur & ἐπιμνήσαντο.

Pag. 107. ἢ Δασυάμψ. Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζῶδες νόον ἐξαπατίτων: ubi Ζῶδες nullo modo ferri potest, de ἐξαπατίτων autem (quod tanquam ab ἐξαπατία deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. ἢ Ἀμπε.) pro νεοθήλας repositimus νεοθήλας, ut iungatur cum ποῖνς. ἢ Οὐλομψ.) Mendose proξius legitur hic versus in nonnullis exempl. cum inauria tam metri quam sensui ipsius, hoc modo: Οὐλομψίνς πωῖνς ἀσύμφορῃ, ἀλλ' ἀνόρῃο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Comoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poeta loco, in E' p' pag. 17. Λιμὸς δὲ τοῖ παμπε. &c. Est ergo sensus: quia non sectantur paupertatem, sed luxu sunt affecti.

Pag. 113. ἢ Φαίρτι.) Pro ἐναρτίος potest etiam legi ἐναρτίον. ἢ Ε'ς φάος.) Pro δὲ τοῖ legitur etiam ἐν τῷ & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam. ἢ Σῆς δ.) Est & alia lectio, Ἐῆσι δὲ ἐπιφροσύνησιν. ἢ Ἀ' φῶρ.) Coniunctivus δὲ cum præcedenti voce ἀ' φῶρ, ut videlicet sit adverbium motus, non autem coniunctio δὲ, quæ iam est in præcedenti ἢ.

Pag. 115. ἢ Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέγας ὡς δὲ πᾶσι, aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus, pag. 113. ἢ Ε'ς φάος. ἢ Σὺν δ.) Quidam malunt

ἰσχυρίζονται, quam dictionē Hesych. exponit ἰδόντως, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. ἢ Τῆ δὲ.) σιδῆρε' n scribendum, sed per συνί-
ζουσι legendam σιδῆρη. ἢ Ἀγῆλην.) Alij malunt Ἀγ-
γίλην: quod videretur cum in feminino genere poni,
(quod durum esset aut subintelligendum ἔνθα. Quid si
verò ἀγῆλης legeremus?

Pag. 121. ἢ Ὁς κιν.) ἀπολείψας, ab ἀπολείψω. Qui-
dam tamen ab ἀπολείπω deducunt. & relinquentes
exponunt. ἢ Εὐδαδὲ.) Legitur & λᾶϊνος.

Pag. 123. ἢ Τρεῖς.) melius fortasse sic quàm ut alia
exempl. habent, Τρεῖς δὲ αἰδῆς, cum qua lectione
versus constare non potest.

Pag. 125. ἢ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque
alijs. Nam superius pag. 97, separavit quoque Zephy-
rum ab Argēste. Atque igitur hic legendum Ζεφύρου τε
aut superius coniungenda hac duo Ἀγῆλη & Ζέφυ-
ρον. ἢ Αἰδῆ. ἀλλ.) multa exempl. habent μαλ' αὐράς,
quod vocabulum Hesych. exponit, αἰμαίται αἰμμοί, ἢ
κοῦφαί πνοαί. ἢ Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In
nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῶα.

Pag. 127. ἢ Αἶτ') Quidam scribunt ἀράοισι, φιλῶν ὁ-
nulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod
nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. ἢ Ὁλβιοι.) Legitur quoquo ἀδυνατοῖσι τε
λεῖσται. ἢ Ἡδίοι.) & in particula δὲ sustentatur a-
spiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. ἢ. Αἰτάρ.) Reperitur etiam Νηκίδες.
ἢ Ἀγρίον.) In nonnullis codicib. hac duo verba, αἰμ-
μονα, & κράτερον, scribuntur ut propria nomina.

FINIS.



Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM



Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TRITHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAYMACHI scriptis sen-

Ei

PA

Ex

M

E
LII

CA

EV

ER

ME

PO

ME

TI

H

tentia.
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 173
pag. 176

P A N I A S T D I S in incontinentiam, 177

Ex O R P H E O, de Deo, 181

M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam & Spem, 189. & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E V E N I P a r y sententia, 193

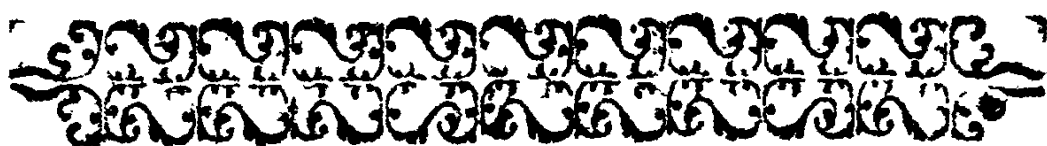
E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandri, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267



H O S A V T O R E S I N S E Q V I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		Artem,	226
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicum & Amicos,	230	Auaritiam,	224
Animum,	352	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentum,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositas,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Merorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Neceſſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odia,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	212
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Inacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Inidicio, & diuina Inſtituta,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inuicem,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

Rege
Rifu

Sam
Sen
Sera
Sile
Son
Spe

C
AI

P

INDEX.

IN

Regem,
Regum,

IN

Sanitatem,
Senectutem,
Servos,
Silentium,
Somnum,
Spem,

Superbiam,

DE

Tempore, 214, & 234
Tolerantia, 228

DE

Veritate, 202
Vita, 202, & 212
Vituperio, 234
Voluptate, 212
Virtute, 200

Ex Le. Hertelij versione.



ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Step-
hano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medicus Come-
dix Poëta fuit, pag.
235

ALEXIDIS Thurijs, 240
AMPHIDIS Atheniensis, 242
ANAXANDRIDIS Rhodij, 243
ANTIPHANIS Carystij, 244
APOLLODORI Galoi, 248
DIPHILI Sinopensis, 249
MENANDRI Atheniensis, 250
DIODORI Sinopensis, 258

INDEX.

EVBU LI Atheniensis,	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PEREGRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	263
ERIPHI	265
CLEARCHI.	207

B

FINIS.